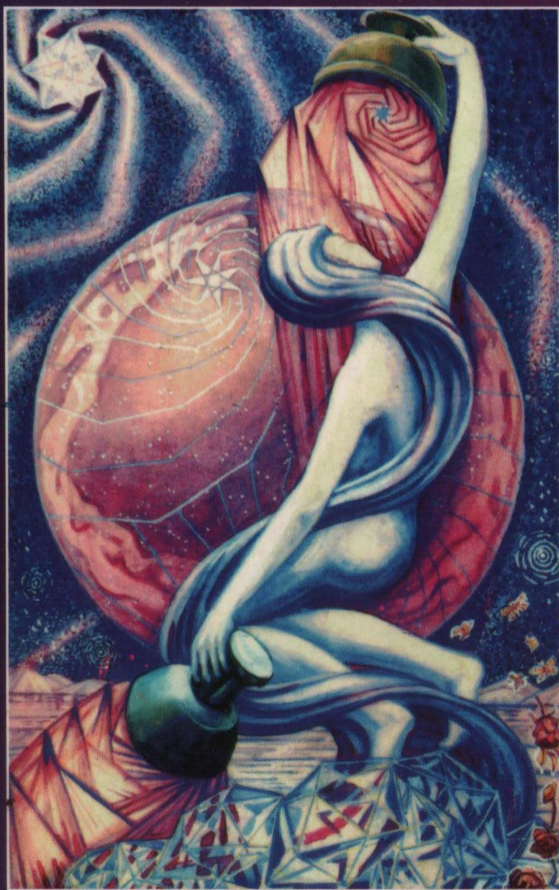

EMIR SALIHOVIĆ
**STAZA
GNOSTICKE
SVETLOSTI**

Emir Salihović
STAZA GNOSTIČKE SVETLOSTI
© 1994. Sva prava objavljivanja zadržava izdavač
Prvih 111 primeraka je numerisano i potpisano
od strane autora

Izdavač: IP ESOTHERIA, Beograd
Izdavački savet: Maja Mandić i Vladimir Madić
Glavni i odgovorni urednik: Vladimir Madić

Idejno rešenje korica: Izdavač
Korektura: Vladimir Madić
Kompjuterski slog i grafički dizajn: Srđan Krstić

Štampa: "Goragraf", Zemun
Prvo izdanje
Beograd 1994.

YU ISBN 86-81585-40-1

Sadržaj

<i>Uvod</i>	7
<i>1. Primum Mobile</i>	12
<i>2. Gnosis i Ecclesia</i>	27
<i>3. Staza Gnostičke Svetlosti</i>	39
<i>4. Krst Inicijacije</i>	54
<i>5. Ljepotica i Zvijer</i>	83
<i>6. Bijelo, Crno i Crveno</i>	76
<i>7. Zmija i Lav</i>	89
<i>8. Glasnik Aquarius</i>	103
<i>9. Riječ Eona</i>	120
<i>10. Grimuar Abrahadabra</i>	136
<i>11. Priča o Zvijezdi</i>	152
<i>Dodatak A: Tehnika Abrahadabra</i>	154
<i>Dodatak B: Telemitska Verzija</i>	
<i>Rituala Pentagrama</i>	157
<i>Dodatak C: Tehnika Zmije</i>	163

Posvećeno

J. N.-u

mom prijatelju na

STAZI GNOSTIČKE SVETLOSTI

povodom desetogodišnjice

ustoličenja S.G.L.U.X.

(1985-1995)

UVOD

Bilo je vrelo ljeto 1985. godine kada sam se zatekao u kući Majstora Lea, spreman da nekoliko dana provedem u intenzivnoj okultnoj praksi. Izgledalo mi je da neka posebna vrsta uticaja prožima i mjesto gdje smo se nalazili i čitav grad, takođe, a moj rad je bio ispunjen mnoštvom vrijednih uvida i okultnih iskustava, uključujući i neobične fenomene nalik na one koje Kenet Grant opisuje u svojoj poslednjoj knjizi, *Hekatina fontana*.

Upravo tog ljeta me je Majstor Leo uveo u osnove magijskog učenja koje je on zvao *Staza gnostičke svjetlosti* i sve od tada pa do danas taj sistem igra središnju ulogu u mom okultnom razvoju.

Okultne tehnike koje je Leo razvio fascinirale su me, ne samo svojom originalnošću i svojevrsnom različitosti u odnosu na klasične, meni do tada poznate okultne sisteme, već i svojom sposobnošću da svijest praktičara efikasno uvedu u okultne dimenzije i prostore nedostupne uobičajenoj percepciji stvarnosti.

Osim toga, razumijevanje duhovnog razvoja ljudskog bića u ovom sistemu bilo je daleko od naivnih, romantičarskih koncepcija tako često prisutnih u okultnoj literaturi, već je odrazilo zrelošću i dubinom.

Ono što je meni, takođe, bilo vrlo značajno, jeste činjenica da je Leo bio u intenzivnom kontaktu sa istaknutim okultistima iz svijeta i da je on uvažavao njihove primjedbe i sugestije u vezi

Staza Gnostičke Svetlosti

Staze gnostičke svjetlosti. Tu posebno izdvajam višegodišnju prepisku sa Izraelom Regardijeom, a od 1984. godine posebno blizak odnos sa magijskom školom koju predvodi Majkl Bertio. Mislim da je Bertio odigrao značajnu ulogu u Leovom okultnom razvoju, a isto mogu da kažem i za sebe, jer sam, pored *Staze gnostičke svjetlosti*, već više godina uveden u magijski sistem Majkla Bertioa, posebno ezoterični vudu, i držim da se radi o jednoj od najmoćnijih magijskih škola prisutnih danas na ovoj planeti.

To je sigurno i razlog zašto sam se tako mnogo koristio materijalima ove škole tokom pisanja knjige, mada sam se uzdržavao od navođenja izvora. Cilj mi je bio da prvenstveno izložim, na što jasniji način, koje su osnove učenja *Staze gnostičke svjetlosti* i na koji način je to učenje povezano sa drugim validnim okultnim tradicijama i kako pomaže njihovom razumijevanju. Naime, svaki novi okultni sistem je samo nepotrebno ponavljanje starog, ukoliko nije u stanju pružiti novu perspektivu, otvoriti nove horizonte i objasniti one elemente iz prošlosti koji su danas nejasni.

Volio bih na ovom mjestu dati citat iz mog teksta o Stazi gnostičke svjetlosti, objavljenog u časopisu *Tajne* 1991. godine:

Magija je, kao i mit, snolika djelatnost, uzlet duha i imaginacije, sve do granica prekoračenja samih sebe, sve do završetka jednog, a ustoličenja drugog svijeta, toliko sličnog snevanju. Iz tog razloga su umjetnost i okultno izuzetno bliski. Kreacija magijskog sistema je poput kreacije umjetničkog djela. I jedno i drugo su izraz duha, te i jedno i drugo služe da duh prevaziđe samog sebe i makar za tren dosegne ono iza, pretpostavljeni i željeni bitak svih stvari, ono po čemu jeste sve što jeste, Apsolut.

Na kraju, mnogim ljudima dugujem zahvalnost za ovu knjigu, ali bez navođenja imena mogu reći samo to da će moje srce uvijek biti ispunjeno ljubavlju za sve one koji su bilo kada, makar i kratko, zajedno sa mnom kročili Najuzvišenijom Stazom.

H-1

1. *Ja sam pakleni Dajimon.*
2. *Ja sam užurbana zmija svetog prokletstva.*
3. *Ja sam ona u njemu,
ja sam on u njoj.*
4. *Mi smo nosioci zakona.*
5. **ZVIJEZDA.**
6. *Vozi nas u kočiji
nebeskoj sveti anđele Aiwass-e.*
7. *Pojavi se opet i ispravi
pogrešan put.*
8. *Mi smo nosioci velikog rada i reda.*
9. *Ljubav je zakon...
Čini šta ti volja...*
10. *Mi smo putnici*
11. *Na putu ka paklu svetog gurua.*
12. *Pakao svetog gurua.*
13. *Pouči nas da i mi stignemo tamo.*
14. *Vječno počivamo u miru ili radu.*
15. *Ako nismo jedan jedan jedan - pouči nas
Ako jesmo - onda nas povedi*

Staza Gnostičke Svetlosti

Ako plačemo - onda odbij nas

Ako te ignorišemo - shvati nas

Ako nam je volja

16. prihvati nas!

17. Mi smo krtice u rovu smrti.

Život je smrt, smrt je život.

18. Svi koji te vole - shvataju te

Svi koji te mrze - ljube te

Ljubav i mržnja

sjedinjeni daju n i š t a

Ja sam ništa

Ti si ništa

Sve je ništa

19. Ništa!

20. Ništa ništa!

21. Ništa ništa ništa!

22. Moj zakon ne traži robove

moj zakon je ljubav

23. Neumorno jaši prerijom svijesti,

o proroče moj, zemaljski dani dolaze, prolaze

ti ćeš biti uravnotežen - to je zakon

Sve je stalno, svi putevi su ispravni,

sve je zakon

24. Ako neko pogrešno sprovodi zakon

ja mu oprostim, ali ga upozorim,

ako i dalje djeluje pogrešno ja ga kaznim,

ako se vlada u skladu sa zakonom

ja ga nagradim obilato svojom ljubavlju

25. srcem i jezikom

26. Kad si moj proroče shvatio ovo znaj,

uzdrmao si svoju sudbinu,

odškrinuo si vrata pakla svetog gurua

H-1

27. *Kakav je naš put, šta nas tamo čeka*
28. *Put je Isusov 666*
Čeka nas Sunce
29. *Ja sam Sunce*
ona je Mjesec
30. *Ja i ona jesmo Zvijezda*
Svaki muškarac i svaka Žena...
31. *O NUIT objelodani nam svoje tajne*
32. *Razotkri nam unutrašnji nemir*
33. *Mi smo nosioci zakona, ti si zakon*
34. *Mi nećemo trans, mi hoćemo svijest*
35. *Budnu svijest, razgolićen duh*
36. **TENDENCIJU ZAMJENE IZVRŠI**
37. *Objelodaniću sebe!*
38. *Objelodaniću tebe!* *Aum Ha*
39. *Objelodaniću sve!*

PRIMUM MOBILE

*"Nijedan, dahnu svjetlost, prigušenu i vilinsku,
zvjezdanu i dva.*

*Jer ja sam podijeljena za ljubav, za šansu sjedin-
jenja.*

*Ovo je kreacija svijeta, da je bol razdvojenosti kao
ništa, a užitak rastapanja sve. "*

(Knjiga Zakona, I, 28,29,30)

*"Četiri kapije vode do jedne palate, pod te palate
je od srebra i zlata, lapis lazuli i jaspis su tamo
i svi rijetki mirisi, jasmin i ruža i amblemi
smrti. "*

(Knjiga Zakona, I, 51)

Prelistavajući prosječnu okultnu literaturu često se čini da pisati o okultizmu obično znači pisati o čudnim i neobjašnjivim fenomenima i "istinama" nedostupnim za većinu ljudi ili, pak, opisivati komplikovane vježbe vizualizacije i koncentracije, vibriranja nerazumljivih formula i sl. koje bi revnosnom praktičaru trebale omogućiti postignuće onostranih iskustava. Rijetko se

nailazi na pokušaj da se na koliko, toliko koherentan način opiše *raison d'être* tih vježbi, da se na strukturalistički način predstavi osnova na kojima se te vježbe i učenja zasnivaju, te se tako omogućiti što dublje razumijevanje smisla i svrhe okultizma.

U skladu sa proteklih jedanaest godina mog teorijskog i praktičnog izučavanja mnogih okultnih sistema usudujem se reći da se smisao okultizma treba prvenstveno tražiti u dva aspekta. Prvi je pokušaj da se opiše bazična struktura egzistencije, na koji način jeste sve što jeste, a drugi je pokušaj da se ovaj opis iskoristi na praktičan način, poput geografske mape, te time ličnim iskustvom dođe do kontakta sa krajnjom stvarnošću. Ovo može uključivati veći ili manji broj jednostavnih ili kompleksnih vježbi i tehnika kojima se čiste, disciplinuju i razvijaju tijelo, um i osjećanja.

Moja je želja da već na samom početku knjige predstavim jedan model strukturalne analize okultizma, možda ne najbolji i jedini, ali svakako dostatan za naše trenutne potrebe, a da bismo to izveli potrebno je zapaziti koja je to bazična struktura, uočljiva na prvi pogled kada poželimo analizirati prirodu stvarnosti.

To je prije svega bazični par suprotnosti, bazična dijada u univerzumu, dualnost između "ja" i "ne ja", između "ja" i svega onog drugog što "nisam ja". To je najosnovniji od svih parova suprotnosti, a najvažniji za početno razmatranje, jer nam odmah na početku objašnjava da smo to upravo mi koji se nalazimo u ovom manifestovanom svijetu egzistencije i da je nemoguće tzv. objektivno posmatranje egzistencije iz prostog razloga što je posmatrač, tumač te egzistencije vječito prisutan i nemoguće ga je ukloniti, jer KO bi onda posmatrao i tumačio tu egzistenciju.

Nadalje, ovaj osnovni par suprotnosti važi za svaki pojedinačni, postojeći element u univerzumu, jer sve što postoji JESTE, te tako postoji i nešto DRUGO, nešto što nije ta posebna, pojedinačna stvar. Sveukupni međusobni odnosi, relacije, između tih mnogih pojedinačnih elemenata egzistencije čine sve ovo što zovemo životom, a njihovi specifični odnosi ono što zovemo prirodnim zakonima.

Na taj način možemo uvidjeti da definitivno postoji mogućnost da se na određeni način definiše i opiše bazična struktura egzistencije, struktura koju čine svi pojedini egzistirajući elementi, bića, te njihovi međusobni odnosi, vidljivi u fizičkom univerzumu kao prirodni zakoni, recimo zakon gravitacije i sl.

U okultnom sistemu Alistera Krolija svaki pojedini postojeći elemenat egzistencije nazvan je "Hadit" i predstavljen je matematičkim pojmom tačke, odnosno onim što ima kvalitet postojanja i pozicije u prostoru, te može imati relaciju sa nekom drugom tačkom, ali je potpuno nematerijalno i nesupstancijalno. Sveukupnost odnosa između svih postojećih Hadit tački nazvan je "Nuit", staroegipatska boginja beskonačnog prostora i beskonačnih zvijezda (Hadit) u njemu.

Ukoliko Hadit oličava suštinu egzistencije, nevidljivu i nesupstancijalnu suštinu, dotle Nuit oličava supstancu egzistencije, onu prvotnu, alhemičarsku "prima materia", prvotnu supstancijalnost od koje je univerzum sačinjen, po modelu odnosa koji postoje između mnogobrojnih Hadit tački.

U krajnjoj liniji svako od nas, samosvjesnih individua, nas koji JESMO i koji smo svjesni svog postojanja, jeste Hadit tačka, ono što postoji, što jeste, ali nije sačinjeno od bilo koje stvari niti je bilo kakva supstanca, tijelo, osjećanja, misli, duh, duša ili bilo šta drugo sa čime individua sebe može identifikovati. Nuit je sveukupnost odnosa koji postoje između nas, mnogih nematerijalnih pojedinaca, odnosa koji se realizuju na svim nivoima i rezultuju u formiranju onoga što zovemo život, sa svim svojim radostima i patnjama, bivajući "beskrajna igra boginje Nuit", kako je pisao Kroli.

U hinduističkom tantričkom sistemu Hadit je predstavljen kao Shiva, božanska individua, a Nuit kao Shakti, njegova supružnica. U svom vječitom ljubavnom spoju njih dvoje neprekidno uništavaju i stvaraju sveukupno postojanje, održavajući time igru života znanu na sanskritu kao "lila", igra bogova.

Očito je, tako, već iz spominjanja dva okultna sistema, drevnog tantričkog i savremenog Krolijeveg, da okultizam teži tome

da opiše strukturu egzistencije i time da njeno objašnjenje. Međutim, razlika u odnosu na nauku, koja takode pokušava opisati strukturu egzistencije, jeste da okultizam u svoje razmatranje sasvim ozbiljno uključuje i metafizičko, ono što je s onu stranu pojavnog, natprirodno, za razliku od nauke koja se ograničava isključivo na pojavno i fizičkim sredstvima mjerljivo. Takode, kao što nauka omogućava fizička sredstva spoznavanja, okultizam omogućava sredstva spoznavanja metafizičkog, a to pomoću specifičnih "tehnika", "meditacija", "rituala" i sl.

S obzirom da je struktura egzistencije jedinstvena, postoje mnogobrojne sličnosti između okultnih i religijskih sistema nastalih na različitim krajevima zemaljske kugle. Nadasve, ne samo kada je u pitanju okultizam, već bilo koji drugi kulturni proizvod, njegova struktura odslikava bazičnu strukturu egzistencije, strukturu po kojoj je formirano i posebno biće (um i tijelo) individue koja stvara taj proizvod kulture.

Strukturalistička teorija francuskog antropologa Klod Levi Strosa može jako mnogo pomoći pri pokušaju dubljeg razumijevanja okultizma, mnogo dublje nego što to uspijevaju prosječni pisci okultne literature.

Iako je vrlo kompleksan sistem mišljenja, strukturalizam bismo za naše potrebe mogli predstaviti i na slijedeći način. Način na koji svako od nas doživljava sebe i sveukupnu stvarnost uslovljen je načinom na koji funkcionišu naša čula i naš um. Drugim riječima, ovisno od strukture sopstvenog uma i načina na koji je um sazdan da razvrstava i tumači različite čulne utiske, mi stičemo odgovarajuću predstavu o svijetu.

Dalje, kada proizvodimo kulturu i tako prenosimo svoja iskustva, svoj doživljaj stvarnosti, mi tu kulturu gradimo po već postojećim obrascima, univerzalnim duhovnim predispozicijama koje nas uslovljavaju da stvari oko sebe vidimo na jedan određeni način. Očito je da nam u takvom slučaju sama analiza strukture kulturnih tvorevina posredno govori sve što bismo trebali znati o samoj strukturi našeg bića (čula, emocija i uma).

Naime, stvarnost je homogena i nedjeljiva. Naše iskustvo dualnosti i mnoštva proizilazi odatle što naš sopstveni um razvrstava utiske u različite elemente i postavlja ih u obrasce koje mi prepoznajemo i slažemo u nizove prividno odvojenih elemenata. Upečatljiv je primjer sa svjetlosnim spektrom. Jasna i precizna linija razdvajanja između, recimo, oranž i žute boje ne postoji, ali ih mi ipak doživljavamo kao zasebne elemente, jer jedan kontinuum svjetlosti dijelimo na segmente i tako ih potom i doživljavamo. U još apstraktnijem matematičkom smislu isto možemo reći i za numerički kontinuum. Brojevi su možda najapstraktniji i najbazičniji primjer ove podele neprekidnosti prostora-vremena. Čak nam segmentiranje numeričkog kontinuuma služi kao semiotska osnova za daljnja segmentiranja. Sjetimo se drevne kabalističke knjige *Sefer jecirah* i tvrdnje da broj leži u osnovi svega postojećeg tj. da segmentiranje, dijeljenje, leži u osnovi svega postojećeg. Takođe sva kasnija numerološka pridavanja značenja brojevima plod su ovog razvrstavanja utisaka na tako dobijene segmente.

Očito je, tako, da analizi kulture možemo pristupiti kao analizi nekog semantičkog sistema analognog jeziku. U tom smislu i okultizam možemo posmatrati kao svojevrsan jezik, koji nam saopštava određenu poruku na određeni način (sadržina poruke naspram forme poruke). Ako kao formu prihvatimo određene sisteme simbola (znakova), često povezanih u neki mit, rituale i obrede koji očito imaju za cilj da saopšte određene činjenice o stvarnosti, koja je onda sadržina te poruke? To nije samo namjera da se saopšti fakat o egzistenciji i jednog drugog plana postojanja pored ovog, onog onostranog, koji se u odnosu na svakodnevicu odnosi kao i uzrok naspram posljedice, odnosno bit naspram forme, već i da saopšti strukturu tog onostranog, te time i strukturu našeg sopstvenog bića, odgovarajući time na vječito egzistencijalno pitanje "Šta sam ja?"

Strukture o kojima govorimo nisu proizvoljne, naprotiv, radi se o univerzalnim činjenicama ljudskog duha i u prirodi tih struktura treba tražiti i tumačenje sličnosti i podudarnosti, ne

Primum Mobile

samo u različitim okultnim sistemima, već i u svim ostalim oblastima čovjekove kulturne proizvodnje. Dapače, ako su ove strukture date, onda čovjekovo repliciranje tih struktura na zemaljskom planu, planu ovostranog, predstavlja čin malog demijurga, tvorca koji imitira originalno božansko stvaranje time što stvara kulturu. Zaodijevanje ovih bazičnih struktura u meso imaginacije, u formu, tvori ono što je K.G.Jung nazivao arhetipovima, dok bi svijet ovih struktura mogli zvati "kolektivnim nesvjesnim", da se poslužimo Jungovim riječnikom.

U stvari, čitav proces segmentiranja neizdiferencirane stvarnosti (sjetimo se mitološkog koncepta haosa iz kojeg proizilazi stvoreni svijet) možemo, tako, uvidjeti kao proces kreiranja, stvaranja stvarnosti. Svako od nas, kao učesnik u ovoj stvarnosti, koji time učestvuje i u njenom segmentiranju, jeste istovremeno kreator te stvarnosti. Ovo nas, pak, približava savremenim uvidima iz oblasti atomske fizike i fizike sub-atomskih čestica, gdje je ovaj "fenomen posmatrača" jako dobro zapažen. (vidi: Bertrand Rasel, *ABC teorije relativnosti*)

Na ovaj način možemo izvući vrlo hrabar zaključak da nas proučavanje strukture kulturnih tvorevina (time i okultizma) ne vodi samo do razumijevanja ustrojstva našeg individualnog bića, već do razumijevanja ustrojstva samog univerzuma, sveukupnog života. To kako hinduski sveštenici grade hramove može nam takode puno reći i o tome kako se vlada čitav univerzum. Australijski domoroci žive svoj život na medi jave i sna i proučavanje njihovog koncepta "zemlje sna" (dreamland) može nam puno reći i o stvarnom ustrojstvu kako onostranog tako i ovostranog, ne samo o njihovoj posebnoj kulturi. Ipak, ništa nećemo saznati ako istovremeno ne budemo otvoreni i za onostrano, nego *a priori* budemo odbacivali ovaj bitan noozološki aspekt kulture. To nalikuje pokušaju da nešto naučimo uz unaprijed donijetu odluku da nikada nećemo naučiti. Bilo bi sigurno lakše ugristi se za potiljak.

Bitno je, dakle, znati da su okultni sistemi forma komunikacije, jezik koji nam saopštava ustrojstvo univerzuma i ukazuje

na mogućnost ostvarenja smisla postojanja, kakav god on bio. Okultni sistemi nisu, tako, sama stvarnost po sebi, već lik, *eidolon* te stvarnosti, stvaran i živ jednako koliko je živo i stvarno i naše fizičko tijelo, takode *eidolon* onostrane stvarnosti. Možda bi trebalo stalno imati na umu da onostrano uključuje metafizičko, ono što je s onu stranu materijalnog, stoga pojavnog i upućuje na one prvotne strukture o kojima smo govorili, a koje pored svog opredmećenja u materiji mogu biti predstavljene i u formi apstraktnih ideja. U oblasti apstraktnog leži ključ za razumijevanje formi opredmećenja ovih osnovnih struktura i ozbiljan okultist se ne bi smio plašiti apstrakcije i okultnog funkcionisanja u ovim hladnim, eteričkim područjima nalik na neonsku svjetlost.

To ne podrazumijeva isprazno intelektualiziranje, već kristalizaciju spiritualnog iskustva do takvog stepena jasnoće da postaje moguće baratanje apstraktnim kategorijama. Sa strane gledano, to može ličiti na egzotično intelektualno onanisanje. Ipak, daleko je od toga. Isak Asimov je rekao da se svaka dovoljno razvijena tehnologija može zvati magijom. Mi bismo rekli da se svaki dovoljno razvijen okultni sistem može zvati apstraktnom logikom. Uхватivši bit tih konstrukcija okultne logike proučavaocu se otvaraju vratnice svih ostalih okultnih sistema, a takode razvija i sposobnost da sa lakoćom pretvara te okultne konstrukcije u praktične metode rada (rituale, tehnike i sl.), koje pomažu učenicima da sami zakorače u svijet onostranog i tamo sagledaju strukturu svog sopstvenog bića, strukturu identičnu strukturi okultnog sistema koji su proučavali, da bi na kraju uz smijeh, koji prati svaki dobar kosmički vic, mogli znati da je to što su svo vrijeme proučavali i činilo im se tude, zapravo svo vrijeme bili oni sami.

Na isti način kao što slovo na papiru nije glas, već znak za glas, tako ni okultni sistemi nisu onostrano samo po sebi, već oznake za onostrano strukturisane po shemi po kojoj je strukturisana i onostrana dimenzija. Vjerovatno veliki dio nerazumijevanja u vezi okultizma proizilazi iz ove zamjene teza. Uzevši za istinu nešto što nije istina, već predstavljanje istine, apsolutne

istine o prirodi stvari, koja nikada ne može biti adekvatno izrečena, samo doživljena, naivni proučavalac okultizma može samo nakon nekog vremena zaključiti da je to obična iluzija. Možemo reći da to uistinu i jeste iluzija, ali tim pitanjem ćemo se pozabaviti nešto kasnije.

Govoreći u kategorijama Frojdove psihološke škole, naš svakodnevni jezik, jezik kojim označavamo činjenice svakodnevnog života i spoljašnji, materijalni svijet, možemo nazvati jezikom našeg ego. Ego obično označavamo kao svjesni, racionalni i analitički aspekt našeg uma. Ego je sasvim praktičan, induktivan i pojavljuje se kao model življenja, ovisno o podacima kojima raspolaže u svojoj, tako da kažemo, banci podataka. Ego je, takode, kulturološki uslovljen i naklonjen materijalizmu. Iako stoga izgleda poput zida koji odvaja individuu od onostranog, unutar ego sistema postoje tvorevine i institucije koje pokazuju tendenciju ka prekoračenju ograničenja koje ego postavlja. Govorim o različitim crkvama, duhovnim organizacijama, mističkim redovima i sl. koji, iako formirani unutar materijalističkog svijeta ego, ukazuju na udaljene horizonte gdje se spajaju nebo i zemlja. To govori da ego ima i može imati težnju ka onostranom. Ali, sila potrebna da se probije materijalistički zid ego ne leži u egu. U tom smislu jako je značajan pionirski rad Sigmunda Frojda koji je pažnji naučne javnosti predstavio veliki značaj koncepata ida, te libida, nesvjesnog i seksualne energije.

Ako bismo stoga htjeli potražiti izvor one energije, snage koja napaja ove ego institucije koje upućuju ka onostranom, trebali bismo pogledati ka svijetu ida. Id, nesvjesno, ono što nije u sferi svjesnog, tj. ego, skladište je libida, apsolutne seksualne, te time životne energije koja daje poticaj za prekoračenje granica ego. Jezik nesvjesnog, te time i tok životne energije, nije uobličen na način na koji poznajemo svjesni jezik. Ulazeći u sferu ida ulazimo u sferu koja je neograničena, nestrukturisana na način na koji ego shvata strukturalizaciju, te stoga djeluje divlje, strano i opasno. Upravo u strahu čovječanstva od nekontrolisanog, slobodnog ispoljavanja ida i libida, treba tražiti izvor konceptima zla i

davolskog. Strah od životinja, recimo, upravo je strah od ida, kao i libida koji se potpuno nesmetano ispoljava u životinjskom svijetu. Ako obratimo pažnju na klasičnu ikonografiju davola i demona uvijek ćemo naći barem jedan element koji upućuje na životinjski svijet, npr. rep, rogove, papke, životinjske čeljusti sa izraženim očnjacima, maljavost i dr. Ali u sferi ida, takođe, treba tražiti izvor koji napaja one ego institucije koje teže izlasku iz zatvorenog kruga ega, kao što su već pomenute duhovne organizacije, mistički redovi i sl.

Naime, takva društva su određenom vrstom nefizičke veze povezana sa ovim područjem čiste, kreativne energije i iz te veze simboli kojima se ta društva koriste mogu djelovati kao žive mašine i usmjerivači ka onostranom, odnosno kao svojevrсна vrsta kapije, jer svaki stvaran simbol jeste kapija. U strahu od ida leži i izvor straha od čarobnjaka i čarobnjaštva, barem kod onog neukog pučanstva zatvorenog u okvire ega, jer svojom pojavom i radom ti čarobnjaci stalno podsjećaju uplašeni ego na vječito prisustvo ida.

Važna karakteristika ega takođe je rigidnost, vezanost za određene mentalne stavove koji govore individui kakva je ona i kakav je život. Mogućnost da taj svijet bude srušen, prvenstveno zahvaljujući uplivima iz ida, doživljava se kao smrt, mada to nije stvarna smrt individue, već smrt onih ego konstrukcija baziranih na iluzornim pretpostavkama koje čine ličnost i ego svijet datog pojedinca. Iz tog razloga je Alister Kroli napisao da je inicijacija, sticanje znanja o istinskoj prirodi stvari, čuvana smrću sa obje strane.

Okultni sistemi, tako, prevode sadržaje ida na jezik ega u specifičnoj formi koju ego može prihvatiti, mada se to nikad ne može u potpunosti realizovati, jer taj jezik svoj korjen, ipak, ima u mnogo dubljim dimenzijama. Govoreći o plamtećoj zmiji možemo reći da su sastavni elementi tog koncepta, vatra i zmija, sasvim poznati jeziku ega, ali sama ideja vatrene zmije, kao nečega što ne egzistira objektivno u materijalnom svijetu, jeste simbol koji, koristeći dva elementa iz ovostranog, zapravo govori o nečemu sasvim onostranom.

Primum Mobile

Okultni sistemi i simboli opredmećuju, tako, one neuobličene, sirove sadržaje ida koji leže u osnovi stvari. U sferi ega, energija ida, koja je u prvom redu seksualna energija, jest ograničena i usmjerena, njeno potpuno ispoljavanje je blokirano, inhibirano, dok u sferi ida teče nesmetano i ispoljava se u potpunosti. Očito je da bi potpuno otvaranje i ispoljavanje ida predstavljalo smrt ega i u tome leži osnovni konflikt između ova dva nivoa egzistencije.

Ipak, i jedan i drugi imaju dva različita aspekta manifestacije. Nazovimo jedan aspekt duhovnim, a drugi materijalnim. Materijalni aspekt ega smo već djelomično definisali, govoreći o sferi ega kao o sferi racionalne misli koja inklinira materijalizmu i materijalističkom videnju stvari. Materijalni aspekt ida bi, opet, bila energija, prvenstveno seksualna, usmjerena ka postignuću uživanja, potpunog zadovoljenja tijela i bioloških nagona. Frustracije u pogledu ovih zadovoljenja mogu ležati u osnovi različitih neurotskih i drugih oblika aberativnog ponašanja, kao i uopšte blokiranje ove kreativne energije, u njenom potpunom ispoljavanju. Naravno, seksualna energija kao primarni oblik ispoljavanja životne energije, ne ispoljava se samo u vidu potrebe za spolnim opštenjem, već se transformiše i u takve potrebe kao što je potreba za hranom, pićem i svim ostalim što osigurava opstanak, prvotnu motivaciju fizičke egzistencije.

Duhovne aspekte, kako ega tako i ida, možemo zvati transcendentnim aspektima istih, jer teže da prevaziđu, transcendiraju ograničenja i jednog i drugog. Transcendentalni aspekt ega (transcendentalni ili t-ego) u kruti i materijalistički svijet unosi elemente filozofije, umjetnosti, nauke, ljepote i nadahnuća, etike, kao i religioznost u njenom socijalnom, moralističkom aspektu, poput danas postojećih formalističkih crkvi i religijskih pokreta. Za većinu onih kojima ego predstavlja jedini postojeći svijet i koji su, stoga, slijepi za uvrnute, ne-euklidske oblike magičnog svijeta ida, njima t-ego izgleda kao najveći mogući domet ljudske svijesti i misli. Ipak, idealizmu t-ega može se prići kako kroz ego, što je nepotpuno, tako i kroz id, što je mnogo potpunije.

Transcendentalni aspekt ida, t-id, mogli bismo zvati "magičnim idom", onim aspektom ida koji predstavlja apsolutnu kreativnost ispunjenu u samoj sebi na najidealniji mogući način, princip kreacije koji je u osnovi sveg postojanja, izvor čistog libida koji može biti usmjeren u čulnost, kao u slučaju materijalnog ida ili, pak, u apsolutno i idealno. Majkl Bertio, jedan od najznačajnijih savremenih okultista, kaže za t-id da je to "magija bez magijskog", čista esencija stvaranja, izvor kreativne sile znane u tantra jogi kao "kundalini".

Pristup t-egu kroz id znači, tako, usmjerenje ove kreativne energije u postignuće idealnog, a ne niti u čulno zadovoljenje, niti u ego konstrukcije druge vrste. U pristupu kroz ego nedostaje oplodivačka vatra ida, kreativna energija života koja je u njemu skupčana. To je zapravo razlika između tzv. "lijeve" i "desne" tantr. "Lijeva" tantra koristi silu ida, znači i seksualnu energiju, dok "desna" ili simbolička tantra t-egu prilazi kroz ego strukture i stoga je u okultnom smislu neefikasniji i nepotpuniji pristup od "lijeve" tantr ili vama marge, kako se na sanskritu naziva.

Dosadašnje razmatranje, iako ne obimno, može nam pomoći da bolje razumijemo bit okultizma, odnosno okultnih sistema. Svaki okultni sistem egzistira u ego sferi, ali nije ego tvorevina. Manastiri, okultne škole itd. samo ukazuju na onostrano koristeći jezik ega koji on može da razumije. Moć koju ovi simbolički objekti (sistemi, škole) imaju dolazi odatle što su ukorijenjeni u id, područje čiste kreativne energije čije forme ne mogu biti shvaćene od strane ega osim u simboličkim oblicima. Hraneći se iz dubina ida ovi simboli mogu funkcionisati kao mašine i služiti kao kapije za ulazak u magični svijet ida. Svaka okultna grupa utjelovljena na zemlji je, tako, kao svojevrsna rupa u tkanju ego prostora-vremena, kroz koju mi možemo proći u onostrano, ali i oni sa "druge strane" preći ovamo. Okultne tehnike i rituali, tako, nisu zasnovani u ego, već u idu i jedino zato mogu praktičara uvesti u sfere izvan ograničenja materijalnog i egoističkog. Možemo tako reći da id zapravo predstavlja onostrano, a ego njegovo otjelotvorenje u konkretnom, manifestovanom. Tako je

i ego strukturisan prema shemi iz ida, te nam okultni sistemi shvaćeni kao prikazi strukture onostranog, služe kao svojevrsne mape ida koje nam pomažu ne samo da spoznamo onostranu stvarnost, već i da njom sigurno putujemo.

Svakako da će rezultati ove svojevrsne "okultne geografije" biti različiti od okultiste do okultiste, sistema do sistema, jer ne možemo očekivati da svi istom jasnoćom i istim stepenom dubine urone u onostransku zemlju, ali će barem neka osnovna poklapanja morati da se ukažu ili ćemo morati posumnjati u ispravnost novonastale tvorevine.

Pažljivi čitalac upoznat sa seksomagijskim tantričkim učenjima, prepoznaće u ovoj raspravi o aspektima svjesnosti solidnu osnovu za teoretska razmatranja seksualne magije, odnosno kundalini joge. Očito je da povezivanje t-ida i t-ega možemo uporediti sa povezivanjem najnižeg i najvišeg energetskog centra (čakre) u indijskoj tantri, koristeći probudenu energiju bazične čakre, kundalini energiju, koja je, zapravo, kreativna energija t-ida. Ego je tu posrednik, neminovna, ali prolazna faza u ovom vječitom kosmičkom ciklusu međuoplođavanja t-ida i t-ega.

Govoreći o bazičnim strukturama onostranog možemo zapaziti da smo krenuli od dva (ego i id), a došli do četiri (ego, id, t-ego i t-id) procesom rasložnjavanja, strukturisanja, koje je, kao što smo već mnogo puta do sada konstatovali, osnova sve kreacije. Čak bismo mogli napraviti slijedeću parafrazu: iz ništa je nastalo jedan (jedinstvena, homogena stvarnost), iz jedan dva, iz dva četiri, a iz četiri čitav svijet. U okultnom smislu ova je konstatacija sasvim tačna. Ovo četiri predstavlja osnovu koncepta četiri elementa (zemlja, voda, vazduh i vatra), što je sasvim pogrešno shvaćeno kao naivna predstava prvih naučnika o strukturi materije. Daleko od toga, to je sasvim tačna predstava o bazičnoj strukturi čitave egzistencije.

/ Dok t-idu odgovara element vatra, t-egu odgovara vazduh, idu voda, a egu zemlja. Međutim, iako se gotovo svi okultni sistemi slažu u pogledu broja i osnovnih kvaliteta ovih elemenata, možemo naići na različita tumačenja njihovih međusobnih od-

nosa i načina na koje uslovljavaju jedni druge, što je već stvar dubine uvida u mehanizam funkcionisanja stvarnosti.

Za aspekt, element zemlje, možemo reći da predstavlja, materijalno, fizičko, ali isto tako svako dovršenje, konkretizaciju nekog započetog ciklusa.

Aspekt vode odnosi se na energiju u najširem smislu, te tako i emocije i osjećanja s obzirom da je to, takode, energetski fenomen. Energija je osnov tzv. astralnog plana koji se često pominje u literaturi o okultizmu i vladanje astralnim planom podrazumijeva i vladanje svojom životnom energijom u svim njenim aspektima.

Vazduh se odnosi na mentalni svijet, tj. misli i mentalne stavove, te prostor i vrijeme. Ako su forma i imaginacija ključevi za astralni svijet, onda je ključ za mentalni svijet apstrakcija, odnosno apstraktna logika, ono što biva uobičajeno na astralnom planu.

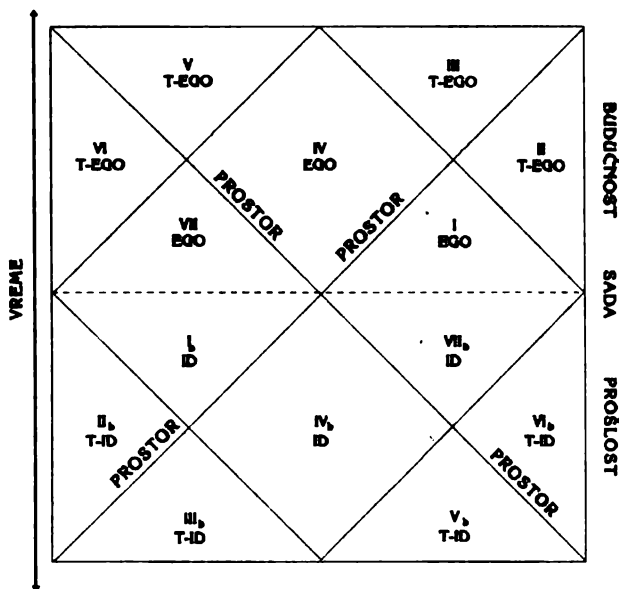
Vatra je "primum mobile", prvi pokret, prvi drhtaj, ono što začinje, što oplodava, takode i prvotna čista i neuslovljena sposobnost individue da prihvati ili ne Boga. To je gnostička pneuma, odnosno prvobitni oganj iz kojeg je, po Heraklitu, nastao svijet.

Unutar okultnog sistema "Staze gnostičke svjetlosti", koji je osnov materijala ove knjige, postoji dijagram znan kao "shema univerzuma". Ta shema nam prikazuje strukturisanje prostora-vremena u dva puta po sedam područja, pri čemu svakom od tih područja možemo pridodati jednu od četiri kategorije svjesnosti.

Zanimljivo je na ovom se mjestu podsjetiti drevnog egipatskog mita o Ozirisu, bogu vaskrsenja, osakaćenom od ruku zla, koji je nakon borbe sa tim silama ponovo ustao i postao bog podzemnog svijeta i sudija umrlim dušama. Nakon što je Ozirisova supruga Izida sklonila njegovo tijelo koje je ubio zli Tifon, Tifon je, ipak, sasvim slučajno, našao kovčeg sa Ozirisom i iz osвете raskomadao Ozirisovo tijelo na četrnaest dijelova koje je razbacao svud po zemlji Egiptu. Tako je i drevni Egipat, Khem, bio podijeljen na četrnaest područja, tzv. noma, i svaki od njih posjedovao je po jedan hram koji je predstavljao Ozirisov grob,

Primum Mobile

odnosno grob jednog od dijelova njegovog tijela. Nadalje, u kontekstu naše četrnaestostruke sheme, zanimljivo je da je drevni Egipat takođe bio podijeljen i na dvije velike oblasti, gornji i donji Egipat.

Shema Unverzuma

Razmišljajući u konceptu vremena ego je usmjeren u budućnost, a id u prošlost. Njihovo susretanje dešava se u nemjerljivoj, nepokretnoj tački SADA koja nije nigdje do OVDJE. Ova shema govori nam ne samo o kategorijama svjesnosti, već dosta i o prirodi vremena. Vrijeme egzistira samo unutar svjesnosti, nikako kao objektivan fenomen. U tom smislu vrijeme je iluzija. Stvarnost egzistira jedino OVDJE i SADA. Prošlost i budućnost nisu ništa drugo do dimenzije svijesti gdje je prošlost kao svojevršno skladište, muzej iz kojeg crpimo i energiju za realizovanje potencijala u sferi nemanifestovanog koju zovemo budućnost.

Staza Gnostičke Svetlosti

S druge strane, mi uvijek stojimo u središtu ove mandale vremena-prostora i uvijek SADA i OVDJE opažamo taj tok vremena koji odslikava, zapravo, procese naše sopstvene svijesti.

Ukoliko shemu univerzuma precrtamo i napravimo valjak, tako da središnja linija "sada" dijeli taj valjak na dva dijela, id dio i ego dio, te počnemo da ga okrećemo u rukama i posmatramo kretanje linija na njemu, zapazićemo dva toka. Jedan iz ega u id, a drugi iz ida u ego. Međusobno preplitanje tokova prošlosti i budućnosti, energija ida i energija ega u nikad opazivoj spojnoj tački sadašnjosti.

Oblasti I i VII, te Ib i VIIb su jedine oblasti na liniji sadašnjosti koje se poklapaju duž jedne od stranica. One predstavljaju najmaterijalnije aspekte ega, odnosno ida, aspekte svjesnosti najbliže konkretnom, zemlji. U oblastima IV i IVb već možemo zapaziti veće pomjeranje u prostoru-vremenu, te inklinacije ka idealnom. Ako bismo putovali kroz vrijeme, u sferama I, VII, Ib i VIIb iskusili bismo neposrednu budućnost, odnosno neposrednu prošlost planete Zemlje. U sferama IV i IVb već bismo mogli iskusiti nešto dalju budućnost, odnosno prošlost, te sadašnjost drugih svjetova, osim Zemlje, najprije unutar našeg zvjezdanog sistema. Zanimljive su nam sfere II, III, V i VI, te njihovi "b" pandani. U "a" sferama ulazimo u svijet t-ega, te time i idealnih i apstraktnih konstrukcija gdje nam se u smislu putovanja kroz vrijeme otvaraju mogućnosti spoznavanja vrlo daleke budućnosti, kao i realnosti drugih zvjezdanih i vrlo udaljenih svjetova. Isto se odnosi i na "b" sfere s tom razlikom što tamo putujemo u prošlost.

Studenti "Staze gnostičke svjetlosti" mogu dobiti na određenom nivou rada i tehničke informacije o korištenju sheme kao mape za putovanje kroz vrijeme-prostor, ali u kontekstu teme ovog poglavlja, mogli bismo još samo reći da se izvan ovih krugova vremena-prostora t-id i t-ego susreću i međusobno prepliću, održavajući tako igru vječitog toka vremena, unutar prostora, što pomoću ove sheme možemo sebi vizuelno predstaviti i tako još jednu od činjenica postojanja prevesti u kakav-takav linearni jezik naše svakodnevne ego svijesti.

II

GNOSIS I ECCLESIA

"Ja dajem nezamislive užitke na zemlji: sigurnost, ne vjeru, dok si u životu, nad smrću; odmor, ekstazu; niti ja zahtijevam ma šta u žrtvi."

(Knjiga Zakona - I - 58)

"Ja sam Zmija koja daje Znanje i Užitek i sjajnu slavu i potičem srca ljudi pijanstvom."

(Knjiga Zakona - II - 22)

Gnosticizam je naziv koji se obično odnosi na vjerski pokret koji je prvih vijekova naše ere, nakon pojave hrišćanstva, cvjetao u sredozemnom bazenu, odnosno onom njegovom dijelu pod jakim uticajem helenističke i egipatske kulture i misli. U prvom redu se odnosi na one mnogobrojne sekte koje su tvrdile da iznose *istinsko* učenje Isusa iz Nazareta i čiji je primarni cilj bio lično, direktno postignuće *znanja* (grč. gnosis) mističke prirode, znanja koje nije znanje uma, već znanje duše, znanje stečeno kroz mistički doživljaj, a ne kroz aktivnost intelekta. Čuveno arheološko otkriće papirusa sa gnostičkim tekstovima 1946. g. u Egiptu kod Nag Hamadija bacilo je mnogo svjetlosti na učenja i

prakse ovih ranih sekti, za koje bi nepristrasan proučavalac religije morao priznati istinsku duhovnu snagu i inspiraciju, a vjerovatno i puno pravo na tvrdnju o prenosu izvornog Isusovog učenja. Ipak, s obzirom da ove gnostičke sekte nisu bile zasnovane na dogmi, već postignuću ličnog znanja i razumijevanja duhovnih istina, prividno su postojale mnogobrojne razlike i nesklad u njihovim podučavanjima, što je uzrokovano različitom dubinom duhovnog iskustva, kao i različitošću mentaliteta i obrazovanja onih učitelja koji su ta znanja dalje prenosili. To je crkvenoj hijerarhiji u formiranju poslužilo kao argument za optužbe o herezi, jer su mnogi rani biskupi hrišćanske crkve, koja je tada funkcionisala podijeljena u pet patrijaršija, crkvenih centara, optuživali gnostike za razjedinjenost i nekoherentnost u učenju. Čak je čuveni gnostički učitelj Valentin sredinom II vijeka prešao u Rim, najjaču od pet patrijaršija, pored tadašnjeg Konstantinopolja, da bi pokušao uskladiti i pomiriti gnostičko učenje sa ideologijom crkve, koja je sve više postajala politička i društvena institucija, a sve manje tijelo učenika koji posreduju izvornu Riječ Isusovu i nauk. Možemo reći da je konačni kraj nastupio oko 300. g. kada je car Konstantin zvanično prihvatio hrišćanstvo i postao glavni duhovni otac, utičući čak na određene izmjene u "vjerujem" ili "credo" hrišćanstva, direktno miješajući religiju i državu i svojim primjerom postavljajući osnovu za sve buduće vladare i političare koji se žele miješati u religiju, kao i crkvene oce koji se žele baviti politikom. Tim činom hrišćanstvo je umrlo u dubokoj starosti od oko 300 godina.

Međutim, zanimljivo je da rani gnostici sebe nisu nazivali tim imenom, već im je ono dato dosta kasnije, s obzirom na njihovo insistiranje na "gnosis"-u. Oni su sebe nazivali ili jednostavno hrišćanima ili po specifičnoj sekti kojoj su pripadali npr. valentinci ili sl. Karakteristika ovih sekti je da su uglavnom bile okupljene oko jedne osobe, učitelja, onoga koji ima "gnosis" i pomaže svojim učenicima da sami steknu "gnosis" kroz sistem duhovnih vježbi, rituala i meditacija. Pretpostavka je da postoji mnogo istočnjačkog uticaja na ove sekte, ako se uzme u obzir da

su budistički misionari stizali u helenistički svijet i Aleksandriju, tako da je uticaj indijske duhovne misli i te kako bio moguć. Jedan od tekstova otkrivenih kod Nag Hamadija, *Zostrianos*, opisuje kako je jedan duhovni učitelj postigao "gnosis" oslobađanjem od fizičkih želja asketizmom i smirivanjem "haosa u duhu" meditacijom, da bi na kraju imao viziju božanskog prisustva. Drugi tekst, *Razgovor o osmom i devetom nebu*, počinje učenikovim podsjećanjem svog učitelja da mu je obećao "uzeti duh" na više nivoa postojanja, te opisom rituala koji njih dvoje izvode s ciljem da učenik stekne "gnosis", a koji se sastoji od molitve kao i pjevanja svetih imena i samoglasnika, poput: "Zoksathazo aoo ee ooo eee oooo ee oooooooooooooo ooooo uuuuuu oooooooooooooo ooo Zozazoth". Tada učitelj, u zanosu mističkog iskustva, objavljuje učeniku: "Rekao sam, o sine moj, da sam Um. Video sam! Jezik nije u stanju da to otkrije. Jer ceo osmi, o sine moj, i duše u njemu i anđeli, pevaju himnu u tišini. A ja, Um, razumem." Učenik, ponesen iskustvom, takode pada u zanos, i stiče "gnosis", objavljujući potom: "Šta da kažem? Primili smo ovu svjetlost. Ja vidim istu viziju u tebi. Vidim osmo nebo i duše u njemu i anđele koji pjevaju himne devetom i njegovim moćima... Vidim sebe!" Vrlo je vjerovatan istočnjački uticaj u formiranju ovih mističkih praksi, ali je takode vjerovatna i njihova samosvojnost, jer je Istina jedna i čitav ovaj svijet i priroda su jedno, struktura sveukupnog postojanja je ista u Indiji kao i u Egiptu ili, pak, nekoj od najudaljenijih zvijezda, tako da mističke prakse uopšte ne moraju biti mnogo različite, čak one *jesu* vrlo slične na mnogim krajevima zemaljske kugle, s obzirom na činjenicu da su naša tijela, umovi i osjećanja u principu isti, dok su razlike efemerne prirode.

Ipak, šta je to "gnosis"? Objasniti gnozu kao mističku spoznaju, mističko saznanje stečeno kroz trans, ekstazu ili slična izmjenjena stanja svijesti, kako se to obično čini, nije dovoljno. Gnoza je, zapravo, prosvjetljenje koje Yogeshwar Muni (Čarls Berner) definiše kao direktno iskustvo istine. Riječ direktno podrazumijeva nepostojanje bilo kakvog procesa saznavanja, kao

npr. videnje, slušanje, osjećanje, mišljenje, intuicija ili slično. U svakom od tih posrednih vrsta spoznaje prisutna je dualnost nas koji spoznajemo i objekta koji se spoznaje, te je prisutan neki proces saznavanja koji se odvija između nas, subjekta, te objekta saznavanja. Direktno iskustvo podrazumijeva nestajanje ove podvojenosti subjekt - objekt i bilo kakvog procesa između, tako da znanje može biti stečeno neposredno, u jednom vanvremenom trenutku sjedinjavanja, tako da kažemo, subjekta i objekta saznavanja. Ipak, definicija prosvjetljenja, gnoze, kaže da je to direktno, neposredno iskustvo *istine*. Umjesto riječi Istina mogli bismo takode staviti i riječ Bog ili Apsolut ili Apsolutna Istina i to bi bilo isto. Podrazumijevamo da *postoji* konačna priroda stvarnosti, da postoji konačna istina o tome ŠTA život jeste i ŠTA mi jesmo i KAKO živjeti taj život, te da u tom smislu postoji Apsolutna Istina, istina koja je uvijek istinita bez obzira na okolnosti i da se ta istina može neposredno iskusiti.

Ovo je osnovna razlika između gnostika i sljedbenika hrišćanske crkve u prvih par vijekova naše ere. Institucionalizovani hrišćani su nametali "credo", gušili svaki pokušaj ličnog istraživanja osnovnih postulata vjere, instituciju su pretpostavili stvarnom životu i tvrdili da je samo kroz crkvu, barem na onaj način kako oni shvataju crkvu, moguće doći do istine. Gnostici su, pak, negirali dogmu, instituciju i puko vjerovanje, već su težili da sami, neposredno, iskuse istinu i spoznaju Boga, koristeći bilo kakve metode koje im se, na osnovu njihovog razumijevanja, čine podesnim u tom trenutku, bilo da je u pitanju molitva, askeza, ritual, meditacija, pojanje ili bilo šta slično. Odatle to "šarenilo hereze" koje su kritikovali biskupi poput Irineja, Tertulijana i dr. Gnosticizam, tako, možemo shvatiti mnogo šire od jednog davnog, sredozemnog vjerskog pokreta. Termin gnosticizam možemo iskoristiti da označimo bilo koje duhovno učenje, bilo koji religijski, mistički sistem koji naglasak stavlja na lično, neposredno iskustvo sljedbenika, koji sljedbeniku nudi određeni korpus tehnika i metoda koji postoje da mu pomognu steći sopstvenu gnozu, sopstveno direktno iskustvo istine pod kojom, rekli smo,

podrazumijevamo krajnju prirodu stvarnosti, krajnju istinu o tome kako stvari stvarno jesu. Gnosticizam je stoga vanvremenska i vanprostorna pojava, predstavlja čovjekovo stremljenje ka ispunjenju svrhe života i na različitim mjestima i u različitim vremenima se manifestuje na različite načine. Ipak, izraz "gnosticizam" izgleda vrlo dobar, jer u njegovom korijenu leži ključ istinske duhovnosti: znanje koje je direktno, neposredno iskustvo Apsolutne Istine o prirodi stvarnosti. Tako bi različite misterijske kultove na raznim krajevima zemaljske kugle, od Azije do Kariba, mogli imenovati gnostičkim, sve dotle dok je njihova suština izražena u postignuću ličnog mističkog iskustva, iskustva čije znanje je *stvarno* i autoritativno, jer je zasnovano na ličnom iskustvu, a ne vjeri i vjerom prihvaćenim postulatima.

Činjenica je da danas u svijetu postoje razne grupe koje se imenuju gnostičkim i koje polažu pravo na direktan, izvoran prenos onih učenja i tradicija koje su nastajale u sredozemlju prvih vijekova naše ere, a to je posebno slučaj sa onim zajednicama koje su nekada imale dodira sa izvjesnom gnostičkom crkvom koja je tokom srednjeg vijeka i dalje egzistirala u Španiji i južnoj Francuskoj. Iako je u fizičkom, arheološkom smislu neizvjesna validnost ovakvih tvrdnji, svakako možemo pretpostaviti da se radi o duhovnom naslijeđu, odnosno duhovnoj inspiraciji koju ove savremene škole crpu iz drevnih izvora.

Jedna od najznačajnijih savremenih gnostičkih zajednica svakako je "Ecclesia Gnostica Spiritualis" (Duhovna gnostička crkva) za čijeg biskupa je 1966. g. u Čikagu posvećen američki okultista Majkl Bertio, koji je za tu priliku uzeo redovničko ime Tau Ogdoade-Orfeo IV.

Ova gnostička crkva predstavlja nastavak gnostičke tradicije Španije i južne Francuske, a početak njene savremene istorije vezan je za čovjeka po imenu Žerar Enkos, poznatijeg pod pseudonimom Papus. Papus je rođen 1865. godine u Španiji i poznat je takode i po tome što je nanovo uspostavio martinistički okultni Red u Parizu. Posvećen je u episkopat Gnostičke Crkve 1890. g., zajedno sa mističkim piscem Pol Sedrom. Papus je bio

u direktnom kontaktu i prijateljstvu sa velikim majstorom promasonskog Reda O.T.O., Teodorom Rojsom i lično je od Rojsa primio punomoć za X⁰ tog Reda, administrativni stepen koji opunomoćuje nosioca da rukovodi djelatnostima O.T.O. na određenoj teritoriji. S druge strane, Papus je posvetio Rojsa u Gnostičku Crkvu, tako da je kasnije Alister Kroli, kada je došao na čelo O.T.O. i od Rojsa primio ovo gnostičko naslijeđe, položio pravo na punomoć svoje E.G.C. ili "Ecclesia Gnostica Catholica", za koju je u Moskvi napisao euharistijsku ceremoniju izuzetne ljepote i poetičnosti (*Gnostičku Misu*). Jedan od adeptata koji se u to vrijeme u Parizu poznavao sa Papusom bio je mladi haićanski gnostički biskup po imenu Lisijen Fransoa Žan-Mene. On je u episkopat Crkve posvećen sa 30 godina, 1899. g, a oko 1910. g. je od Papusa dobio punomoć za X⁰ O.T.O. za "Haiti i francuske Karibe". Lisijen Fransoa se vratio na Haiti tek 1921. g, prethodno pomogavši da se utvrdi Španska Gnostička Crkva sa sjedištem u Madridu, da bi se po povratku oženio i nakon tri godine dobio sina nazvanog Hektor Fransoa, za koga se pretpostavlja da je na ovaj svijet došao u ceremonijalnim okolnostima, odnosno da je njegov otac želio potpomoći inkarnaciju moćnog adepta. Lisijen Fransoa je za vrijeme svog boravka na Haitiju već 1921. g. osnovao magijski Red O.T.O.A. ili "Ordo Templi Orientis Antiqua", koji kombinuje elemente vudua, martinizma i evropskih gnostičkih tradicija, a 1922. g. magijski Red "La Couleuvre Noire" ili "Crna zmija" koji predstavlja striktno vudumagijsko bratstvo strukturisano unutar četiri inicijaciona stepena. Nakon njegove smrti u Bostonu u SAD, 1960. g. u dubokoj starosti od 91 godine, naslijedio ga je sin Hektor Fransoa koji je 1962. g. posvećen za biskupa i primljen u patrijarhat Gnostičke Crkve. Pomenuti Majkl Bertio je svoje inicijacije i punomoći primio upravo od Hektora Fransoa koji bi, u trenutku pisanja ove knjige, trebao da živi u mjestu Leogan na Haitiju.

Majkl Bertio je rođen 1935. g. i studirao je teurgiju pod nadzorom haićanskih majstora i vudu adeptata od 1963. do 1975. godine. Krajem šezdesetih i početkom sedamdesetih godina za-

moljen je od strane sinoda biskupa Gnostičke Crkve da napiše četvorogodišnji dopisni kurs koji bi polaznike uveo u ezoterični i magijski sistem ove okultne tradicije, a čija distribucija je posvećena tzv. "Manastiru sedam zraka". "Manastir sedam zraka" je rimokatolička, benediktinska institucija koja je u 18. vijeku služila kao centar ezoteričnih studija Gnostičke Crkve u Španiji, da bi u 20. vijeku "Manastir sedam zraka" postao centar za seriju dopisnih kurseva i magijskih istraživanja pod nadzorom Majkla Bertioa, ali i drugih adepata. Jedno vrijeme lociran u Madridu, u Španiji, Manastir se preselio u glavni grad Ekvadora, Kito, u latinskoj Americi, gdje se nalazi i danas. Dopisni kurs "Manastira sedam zraka", koji traje četiri godine, predstavlja osnovu današnje djelatnosti O.T.O.A. i ranije je bio dostupan samo članovima O.T.O.A. ili "Manastira sedam zraka", ali se već danas može bez problema naručiti poštom preko međunarodnog religioznog i magijskog društva "Societè" iz Kalifornije, kojeg je osnovao Courtney Willis, današnji Vrhovni veliki majstor O.T.O.A.

Već u prethodnom poglavlju sam naznačio činjenicu da svaki okultni sistem teži da opiše strukturu stvarnosti, te time svaki okultni sistem posjeduje specifičnu kosmogoniju, specifičan opis nastanka i razvoja svijeta, koji se obično nalazi dat u nekoj mitskoj formi, barem kada su u pitanju drevni okultni i gnostički sistemi, mada ni savremeni ne manjkaju u slikovitosti i simbolima. Starozavjetni mit opisuje nastanak kroz proces u sedam etapa koji kulminira pojavom prvih ljudi, a ezoterična kabalistička tradicija kroz proces sukcesivnih emanacija brojeva, sefirota, koji simbolizuju progresivno utjelovljenje prvobitne, nefizičke stvarnosti itd. Uglavnom se svi kosmogonijski sistemi na ovaj ili onaj način bave obrazlaganjem onog procesa koji čini da manifestovana, fizička stvarnost proistekne iz nemanifestovane i nefizičke stvarnosti, obrazlaganjem procesa ograničavanja bezgraničnog, tako da na kraju dobijemo ovakav svijet i ovakvu stvarnost kakvu poznamo. Ovo prvobitno, nefizička stvarnost koja leži u osnovi sveukupne kreacije negdje se naziva Bog,

negdje Apsolut, negdje Prvobitna Praznina ili sl. U okultnom sistemu Majkla Bertia, zasnovanom na učenjima vudu i gnostičkih adepata koje sam ukratko spominjao, ali koji se nastavio razvijati duž vrlo kreativnih, originalnih i zanimljivih linija, ono prvobitno i neizdiferencirano iz kojeg sve proizilazi imenovano je MEON. Knjiga Meona predstavlja medijumski primljeni okultni tekst, na kome se zasniva kosmogonija i savremeni okultni rad Duhovne gnostičke crkve, a čiji primitak se vezuje za Aivaza, kosmičku inteligenciju koja je Kroliju diktirala *Knjigu zakona*. (Vidi 8. poglavlje). U vezi *Knjige Meona* Bertio kaže: "Gnostička metafizika savremene svjesnosti sadržana je u misterijama *Knjige Meona*, koja čini arhetipsku osnovu za ezoterična istraživanja Zotirijanske metapsihologije i dubinske analize. Čista metapsihologija zasnovana je na ezoteričnom zakonu emanacije komponenti svjesnosti u svom najširem smislu. Kao konsekvencu, možemo vidjeti različita magijska istraživanja kao objektivizacije unutrašnjih zakona svjesnosti... Važno je za studenta da uvidi *Knjigu Meona* kao sistem mogućih energetskih modela koji se kreću gore-dole između površine svjesnosti i vrlo dubokih područja nesvjesnog uma." U kontekstu ovog poglavlja *Knjiga Meona* nam je posebno zanimljiva, jer predstavlja savremeni gnostički tekst nastao kroz kontakt sa vanzemaljskom inteligencijom, a sa druge strane zato što simboličkim riječnikom opisuje proces "emanacije komponenti svjesnosti" na način koji je vrlo sličan modelu koji postoji, sasvim nezavisno, u okviru "Staze Gnostičke Svjetlosti". Po *Knjizi Meona* prva emanacija nazvana je "Otac" i za njega u samoj "Knjizi Meona" piše:

"Otac vječni došao je iz Meona iz kojeg sve izrasta. Otac sadrži sve stvari u svojoj punini. On je lik Meona koji nije Meon. On je Njen sin."

U modelu koji postoji u okviru S.G.L.U.X. govori se o APSOLUTNOM PRVOBITNOM ONOM i prvoj emanaciji iz ovog PRA-PRA-POČETNOG koje se jednostavno naziva "NEŠTO" ili "Um Univerzuma" ili "Pleroma", što znači "punina". Dio ovog "nešto" izronio je iz pra-pra-početnog i time

uzrokovao nastajanje dvije nove emanacije, ženske emanacije koja se može imenovati kao "nisam" i muške koja se može imenovati kao "jesam".

U *Knjizi Meona*, pak, od Oca dolazi prvi par, Sin koji je nazvan Spasitelj i Donosilac Svjetlosti i Kćerka koja je nazvana Mudrost i Dubina. Nadalje, od Sina i Kćerke dalje se emanira naredni, niži par, Znanje (Gnosis) koje dolazi od Sina i Duhovna crkva (Ecclesia) koja dolazi od Kćerke. Njihovim međusobnim odnosima i kombinacijama nastaju svjetovi Eona i Daemona koji tvore bazični model egzistencije koji *Knjiga Meona* pretenduje da opiše kroz arhaični, gnostički riječnik bogat simbolima. U S.G.L.U.X., naredni par emanacija imenovan je kao "postoji" i "nepostoji" i iz njih proizilazi svo nastajanje i nestajanje, odnosno cjelokupna pojavna stvarnost.

Ovakva učenja o progresivnim emanacijama Apsoluta sve do uobličavanja manifestovanog svijeta kakav poznajemo gotovo je nezaobilazan aspekt gnostičkih i neognostičkih učenja. Prvobitni čin emanacije ili PRVO EMANIRANJE, koje možemo nazvati originalnim činom božanskog stvaranja, u daljem nizu emanacija je još jednom REPLICIRANO, dovodeći do formiranja fizičkog univerzuma. Ovo naknadno repliciranje je u starim gnostičkim tradicijama pripisano DEMIJURGU, "zlom" tvorcu koji nije Bog, već lik Boga, koji je onaj "ljubomorni Bog" *Starog zavjeta* zaslužan za nastanak "doline suza i patnji" fizičkog svijeta. Naravno, ukoliko promijenimo ugao gledanja na stvari i fizički svijet prestanemo sagledavati katastrofično, onda ni čin repliciranja ni Demijurg iz gnostičkog mita više nisu tako strašni i zli, već samo dio jednog procesa koji je neophodan u cilju ispunjenja života.

Iz određenih razloga, koje s obzirom na nedostatak prostora ne možemo sada razrađivati, ljudi obično imaju tendenciju da sebe postavljaju u položaj POSLEDICA života, umjesto UZROKA života. Kada sebe postavimo u položaj da smo EFEKT zbivanja i stvari, onda je lako pretpostaviti da smo mi STVORENI, a to sa sobom povlači određene "ugodne" konsekvence,

pri čemu je najvažnija ta da do onog stepena do kojeg sebe postavljamo u poziciju efekta stvari, do tog stepena skidamo sa sebe ODGOVORNOST za život i djelovanje. Ovim činom "pranja ruku od svega", prebacivanjem odgovornosti sa sebe, prividno izgleda da sebi olakšavamo život i rješavamo problem frustracije. Ipak, to nije tako, već samo čini da sebe postavljamo u poziciju umanjenog znanja o stvarima i umanjene sposobnosti da njima rukujemo, što sa sobom povlači umanjeno zadovoljstvo i sreću. Velika tajna starih gnostika sastojala se u znanju o položaju naše odgovornosti u cjelokupnom univerzumu i našoj centralnoj poziciji u stvaranju manifestovanog svijeta. Svaka od pomenutih "emanacija" predstavlja, na izvjestan način, različite aspekte našeg sopstvenog bića, "... objektivacije unutrašnjih zakona svjesnosti..." koje spominje Majkl Bertio, a proces emaniranja ili kreiranja proces našeg sopstvenog izlaska iz apsolutnog stanja znanja, sposobnosti i blaženstva u stanje dualnosti i manifestacije koje poznajemo kao "igru života". Najbolje i mom ličnom doživljaju najbliže opise ovih procesa dali su Meher Baba u svojoj knjizi *Bog govori* i Yogeshwar Muni (Čarls Berner) u čitavoj seriji svojih lekcija i kurseva, prvenstveno u poslednjih par godina posvećenih izlaganju "lila teorije" ili "teorije božanske igre". Jedan adept S.G.L.U.X. imao je zanimljiv doživljaj tokom meditacije na Meher Babin opis kreacije, kada je kontaktirao izvjestan entitet koji se identifikovao kao NINMPA, "učitelj Vremena, najveći i najstariji" i koji je pratio ovog adepta dok je prolazio u svojoj meditaciji kroz čitav tok evolucije ili spuštanja iz stanja Apsoluta u stanje inkarnacije u fizičkom tijelu. Ovaj adept je stanje Apsoluta opisao kao stanje apsolutnog znanja i blaženstva koje na izvjestan način prethodi onome što se u klasičnim ezoteričnim tradicijama naziva Apsolutnom Prazninom, a koju karakteriše apsolutno neznanje i apsolutna samoća. Iz ove Apsolutne Praznine, čija se pojava može povezati sa konceptom "pada iz Raja" ili "prvobitnog grijeha", nastaje, pojavljuje se NEŠTO ili POSTOJANJE, prvi oblik postojanja bez indirektno svijesti o sebi. U narednoj etapi, mada kada se

govori o ovome treba uzeti u obzir nepostojanje koncepta linearnog vremena, pojavljuje se svijest o sebi kao o nečemu što JESTE, te prostor koji nije određen i vrijeme koje nije određeno. Ovim nastaje prvi par od prvobitnog NEŠTO, par JESAM i NISAM. U narednom koraku javlja se svijest o energiji, o kretanju, vremenu koje teče i ima smjer u prostoru koji je definisan. Identifikacija sa energijom i kretanjem koja slijedi osnova je za naredni par imenovan kao NE ŽIVI i ŽIVI. Javlja se svijest o materiji i "onom vani". S obzirom da je sam opis meditacije ovog adepta vrlo zanimljiv, prenosim ga u cjelosti:

"Forme su neodređene. Razni svjetlosni, energetske oblici koji plove prostorom, dolaze i odlaze. Ja preuzimam mnoštvo formi u prostoru i postajem složen nefizički organizam. Pojavljuju se čula, strukture u mom organizmu, u "ja", koje me prevode u sasvim nov način opažanja. Rođen sam u stvorenom svijetu. Oko mene su oblaci gasa, kao da sam i ja taj gas. Ja sam materija. Ne dišem, ne živim na bilo koji poznati način. Preko prihvatanja sve više energetskih tokova doživljavam život - život je kretanje, tok. Ja sam živi organizam. Ja sam neka vrsta biljke. Sve više i više prihvatanja energije me razvija. Ja sam sve svjesniji fizičkog svijeta. Ja osjećam. Kao i ranije, nova i nova čula uvode me u sasvim nov svijet, fizički svijet. Ja vidim. Čujem. Osjećam. Sve više prihvatanja energije me razvija. Ja se razvijam. Ja sam tijelo. Ja sam na zemlji. Moj organizam je sve savršeniji. Svjestan sam svijeta oko sebe. Nalik sam na ribu koja živi i na kopnu. Još se nisam sasvim odvojio od vode. Oduševljen sam svijetom u kojem sam! Ja sam životinja. Energija me i dalje razvija. Mogu da činim sve više i više stvari. Potpuno sam prilagođen okolini. Svijet je sve savršeniji, sve ljepši, sve suvlji, nije više voda, nije močvara, nije vlaga. Sve je prijatniji i ja sam sve suvlji. Ja dovodim red u sve. Sve sam bolji i savršeniji. Moje tijelo je savršenije, ja postajem čovjek. Ja jesam čovjek."

Naravno, moje kratko izlaganje o gnostičkoj teoriji emanacija, središnjoj ulozi nas kao spiritualnih bića u kreaciji svijeta ili predstavljanje opisa nečije meditacije nemaju za cilj indo-

Staza Gnostičke Svetlosti

ktrinaciju čitaoca u bilo kakav sistem vjerovanja, već inspirisanje na sopstveno razmišljanje i kontemplaciju. Učenje S.G.L.U.X. predstavlja zbir originalnih, ličnih iskustava više gnostika, koja se provjeravaju obraćanjem tradiciji i autoritetima u koje se ima povjerenja, a ne zbir dogmi. S.G.L.U.X. se na određeni način puni radom svojih članova i njihovim originalnim spiritualnim iskustvima, koja potom drugima treba da služe kao inspiracija koja će ih pokrenuti na sopstvena istraživanja. Gnoza je, rekli smo, lično, direktno iskustvo prirode stvarnosti, a ne usvajanje nečije dogme ili sistema vjerovanja.

Od narednog poglavlja posvetićemo se nastanku ovog okultnog sistema i osnovnim elementima učenja, koja će nas odvesti do razrade vrlo zanimljivog magijskog sistema koji kulminira "grimuarom Abrahadabra".

III

STAZA GNOŠTIČKE SVETLOSTI

*"Budala čita ovu Knjigu Zakona i njen komentar
i ne razumije je.*

*Neka prode kroz prvo iskušenje i to će mu biti kao
srebro.*

Kroz drugo, zlato.

Kroz treće, kamenje dragocijene vode.

Kroz četvrto, krajnje iskre suštinske vatre."

(Knjiga Zakona, III, 63-67)

*"Neka mojih slugu bude malo i tajnih: oni će
upravljati mnogim i znanim."*

(Knjiga Zakona, I, 10)

Okultni sistem i Red zasnovan na njemu, "Staza gnostičke svjetlosti", u prvom redu predstavlja magijsko čedo adepta (koji je u to vrijeme živio u Banjaluci) znanog u okultnim krugovima pod pseudonimom Majstor Leo.

Roden u astrološkom znaku Raka (Cancer), Leo je već u jedanaestoj godini počeo sa okultnim radom. Kao šesnaestogodišnjak postaje član britanskog "Društva metafizičara" (Society

of Metaphysicians) iz Hastingsa, a samo tri godine kasnije uspostavlja kontakt sa legendarnim Izraelom Regardieom, piscem tiražnih okultnih knjiga, koji je poznat i kao bivši sekretar Alistera Krolija, te inicijal Reda "Stella Matutina", najaktivnijeg ogranka bivše "Zlatne Zore" (The Golden Dawn), okultnog bratstva koje je ostavilo neizbrisiv pečat na zapadnu okultnu tradiciju. Ova korespondencija koja će trajati sve do Regardieove smrti 1985.g., odnosila se uglavnom na okultni sistem Alistera Krolija i O.T.O.

Upravo ta 1980.g. bila je period Leove vrlo intenzivne meditacije na stihove *Knjige Zakona* (*Knjiga Zakona* ili *Liber Al vel Legis*. U daljem tekstu samo kratko *AL* ili *Liber AL*), okultnog teksta neprocjenjive vrijednosti, kojeg je Kroli medijumski primio u Kairu, 1904.g. Kao posljedica te intenzivne meditacije Leo medijumski uspostavlja kontakt za koji vjerujemo da je kontakt sa onom istom inteligencijom koja je Kroliju diktirala *AL*, te u formi automatskog pisanja prima tekst označen sa H-1, koji će njemu lično biti vrlo važan u daljem okultnom radu, a takođe konstruiše i par interesantnih dijagrama, "ključeva", koji pomažu da se stihovi *AL*-a povežu na sasvim određeni način, otkrivajući tako sasvim nova, skrivena značenja.

Ovi ključevi povezuju stihove *AL*-a sa stihovima teksta H-1 i omogućuju analizu pojedinačnih stihova oba teksta, dovodeći ih u vezu sa ostalima.

Ukoliko nas zanima npr. šire tumačenje stiha 10 u glavi I *Knjige Zakona*, uzimamo ključ 39 i pogledamo horizontalnu liniju, red, u kojoj se nalazi taj stih. Svi stihovi koji se nalaze u toj liniji povezani su na određeni način. Zadnji stih u redu je stih 69, III glave. Uzimamo ključ 11 i potražimo taj stih. On se nalazi u prvom redu odozgo i svi stihovi u tom redu nadovezuju se na prvih sedam stihova iz ključa 39. Pogledamo koji je zadnji stih u ovom redu, u ključu 11. To je stih 37 teksta H-1. Potražimo, potom, taj stih, ali ponovo u ključu 39. On se nalazi sa druge strane crnog pravougaonika implicirajući onostrano tumačenje, značenje s onu stranu manifestne egzistencije.

Staza Gnostičke Svetlosti

H-I (39)	AL I	AL II	AL III	H-I (39)	AL I	AL II	AL III
1	1	40	34 73 15 54	26	26 65	20 59	1 40
2	2	41	35 74 16 55	27	27 66	21 60	2 41
3	3	42	36 75 17 56	28	28	22 61	3 42
4	4	43	37 76 18 57	29	29	23 62	4 43
5	5	44	38 77 19 58	30	30	24 63	5 44
6	6	45	39 78 20 59	31	31	25 64	6 45
7	7	46	1 40 79 21 60	32	32	26 65	7 46
8	8	47	2 41 22 61	33	33	27 66	8 47
9	9	48	3 42 23 62	34	34	28 67	9 48
10	10	49	4 43 24 63	35	35	29 68	10 49
11	11	50	5 44 25 64	36	36	30 69	11 50
12	12	51	6 45 26 65	37	37	31 70	12 51
13	13	52	7 46 27 66	38	38	32 71	13 52
14	14	53	8 47 28 67	39	39	33 72	14 53
15	15	54	9 48 29 68				
16	16	55	10 49 30 69				
17	17	56	11 50 31 70				
18	18	57	12 54 32 71				
19	19	58	13 52 33 72				
20	20	59	14 53 34 73				
21	21	60	15 54 35 74				
22	22	61	16 55 36 75				
23	23	62	17 56 37				
24	24	63	18 56 38				
25		64	19 57 39				

KLJUČ 39

Na ovaj način dobili smo niz od 37 stihova koji međusobno tvore sasvim novu, posebnu priču koja nam može pomoći u tumačenju bilo kojeg od stihova koji se u ovakvoj konstrukciji nalaze.

KLJUČ 11

LIBER AL-I						LIBER AL-II							
1	12	23	34	45	56	2	13	24	35	46	57	68	79
2	13	24	35	46	57	3	14	25	36	47	58	69	
3	14	25	36	47	58	4	15	26	37	48	59	70	
4	15	26	37	48	59	5	16	27	38	49	60	71	
5	16	27	38	49	60	6	17	28	39	50	61	72	
6	17	28	39	50	61	7	18	29	40	51	62	73	
7	18	29	40	51	62	8	19	30	41	52	63	74	
8	19	30	41	52	63	9	20	31	42	53	64	75	
9	20	31	42	53	64	10	21	32	43	54	65	76	
10	21	32	43	54	65	11	22	33	44	55	66	77	
11	22	33	44	55	66	1	12	23	34	45	56	67	78

U tim godinama intenzivnog studija Krolijevo okultizma on 1982.g. posjećuje u Švajcarskoj i Fra. Paragranusa (Metzger), vođu jedne od onih frakcija O.T.O. koja je nakon smrti Karl Germera, Krolijevo nasljednika na čelu O.T.O., polagala pravo na punopravno nasljedstvo te tradicije. Po mišljenju Frensisa Kinga, historičara okultnog, možda je jedino Paragranus i polagao to pravo, barem u formalnom vidu. (vidi: Francis King *The secret rituals of the O.T.O.*, London, 1973)

1983.g. Leo ponovo uspostavlja kontakt sa okultnim tokom kojim predsjedava Aiwass, inteligencija koja je diktirala *Liber AL*, te kao posljedicu dubokih uvida u misteriozni 47. stih treće glave *AL-a*, formuliše osnovnu strukturu sistema abrahadabra, o kojem će u ovoj knjizi posebno biti riječi.

U to vrijeme Leo je već formulisao određene praktične okultne tehnike, kao prevod apstraktnih iskustava u konkretno.

KLJUČ 11

LIBER AL-III							LIBER H-1			
3	14	25	36	47	58	69	4	15	26	37
4	15	26	37	48	59	70	5	16	27	38
5	16	27	38	49	60	71	6	17	28	39
6	17	28	39	50	61	72	7	18	29	
7	18	29	40	51	62	73	8	19	30	
8	19	30	41	52	63	74	9	20	31	
9	20	31	42	53	64	75	10	21	32	
10	21	32	43	54	65		11	22	33	
11	22	33	44	55	66		1	12	23	34
1	12	23	34	45	56	67	2	13	24	35
2	13	24	35	46	57	68	3	14	25	36

Jednu od njih, verziju Kraljevog rituala pentagrama, on je tada u malom broju primjeraka umnožio i stavio na raspolaganje zainteresovanim praktičarima.

1984.g. stupa u kontakt sa gnostičkim biskupom "Ecclesiae gnosticae spiritualis, Duhovne gnostičke zajednice, Majklom Bertiom (Bertiaux), čuvenim okultistom i magom koji će odigrati jako bitnu, ako ne presudnu, ulogu u daljem okultnom razvoju Majstora Lea.

Naime, januara 1985.g. Bertio uspostavlja kontakt sa Aiwassom, pri čemu prima poruku da treba da podrži rad Majstora Lea, te najavljuje nastanak Staze gnostičkog svjetla, koja se skraćeno označava kao S.G.L.U.X., a u jednom pismu iz tog perioda on piše Leu: "Ti objašnjavaš tipove gnoza kao magijske formule u specijalnim vježbama. Mi radimo na ezoteričnim planovima koji su u kontaktu sa tvojim ličnim radom kao formom ezoterične gnoze." (M.Bertio, privatna korespondencija, januar 1985.g.)

On takode dalje piše: "Ja vidim da ti radiš sa ključevima vatrene moći i to je tvoj metod unutrašnjeg toka ka Svetom Anđelu Aiwazu i ezoteričnoj formi Aiwaz-fizike. Da, ja sam potpuno zainteresovan za mistične tehnike tvoje gnoze..."

Bertio takode kaže da se kod Majstora Lea radi o magu koji "ujedinjuje medij vatre i zmiju magije".

Biće to april 1985.g. kada je osnovna struktura S.G.L.U.X. ugledala svjetlost dana, kako u prenosnom tako i u bukvalnom smislu, jer je tokom noći sa 16. na 17. april Leo svojevrsnom formom "noćnog učenja, astralne projekcije.." kako sam kaže, primio osnove strukture S.G.L.U.X., koji se danas već može smatrati formiranim i ozbiljnim okultnim sistemom.

Leo i autor ovog teksta sreću se nešto manje od mjesec dana nakon ovog događaja, upravo u trenutku i autorovih vrlo intenzivnih i dramatičnih spiritualnih iskustava, te se ovaj susret dva magijski inspirisana praktičara pretvara u dugotrajnu i vrlo plodnu saradnju, koja na izvjestan način kulminira i ovom knjigom.

1989.g. Majstor Leo privatno umnožava u malom broju primjeraka *Knjigu gnoze*, bazični okultni priručnik, grimuar S.G.L.U.X., do tada dostupan samo ograničenom broju praktičara. Kuriozitet *Knjige gnoze* je takode i poseban dodatak, rukopis Majkla Bertioa *Aivaz i Lam: podzemno bujanje Luciferove gnoze* ("Aiwaz and Lam: the underground swelling of the Lucifer gnosis") posvećen "sveštenstvu Aivaz fizike i njihovom unutrašnjem vodi", napisan posebno za *Knjigu gnoze* i do sada neobjavljen na engleskom govornom području.

Za samu *Knjigu gnoze* Bertio kaže da je "istinski nova energija i ekspresija Gnoze. Ja sam veoma zadovoljan ovom knjigom."

Iste godine Leo dobija i punomoći za formiranje loža O.T.O.A., te "La Couleuvre Noire" (Kult crne zmije) u tadašnjoj Jugoslaviji, loža okultnih redova pod patronatom Majkla Bertioa, ali punomoć za O.T.O.A. (O.T.O.A., Ordo Templi Orientis Antiqua, okultni red formiran na Haitiju 1922.g. na osnovi pre-Kroljevog O.T.O. iz Francuske i Vudu učenja sa Haitija) predaje na autora ovog teksta u januaru 1992.g. u Sarajevu, samo

mjesec dana prije početka krize i katastrofalnog rata u Bosni i Hercegovini.

S.G.L.U.X. je segment jedne šire sheme u kojoj egzistiraju još tri grupe kojima je S.G.L.U.X., zapravo, vanjski red. Ti unutrašnji redovi nose nazive "Crna gnostička zvijezda", "Crna gnostička zmija" i "Crni gnostički golub", i predstavljaju seksomagijske redove čiji rad se zaista odvija na unutrašnjim planovima i u ovoj knjizi njima neće biti posvećena posebna pažnja. Pored njih je još samo nagoviješteno postojanje i četvrte grupacije pod nazivom "Kibrit Ahmar", "crveni sumpor", koja bi u Vudu sistemu odgovarala sekti "Zandor" tzv. "crvenoj sekti", za koju je rečeno da se nalazi na margini cjelokupnog Vudu sistema, odnosno "porodica" duhova Kongo, Rada i Petro. Ipak, S.G.L.U.X. ostaje kičma cjelokupne strukture. Inače, kompletan sistem je baziran na esoteričnom "*Zen-gnostičkom manastiru*", utemeljenom na ezoteričnim planovima, avgusta 1987. godine.

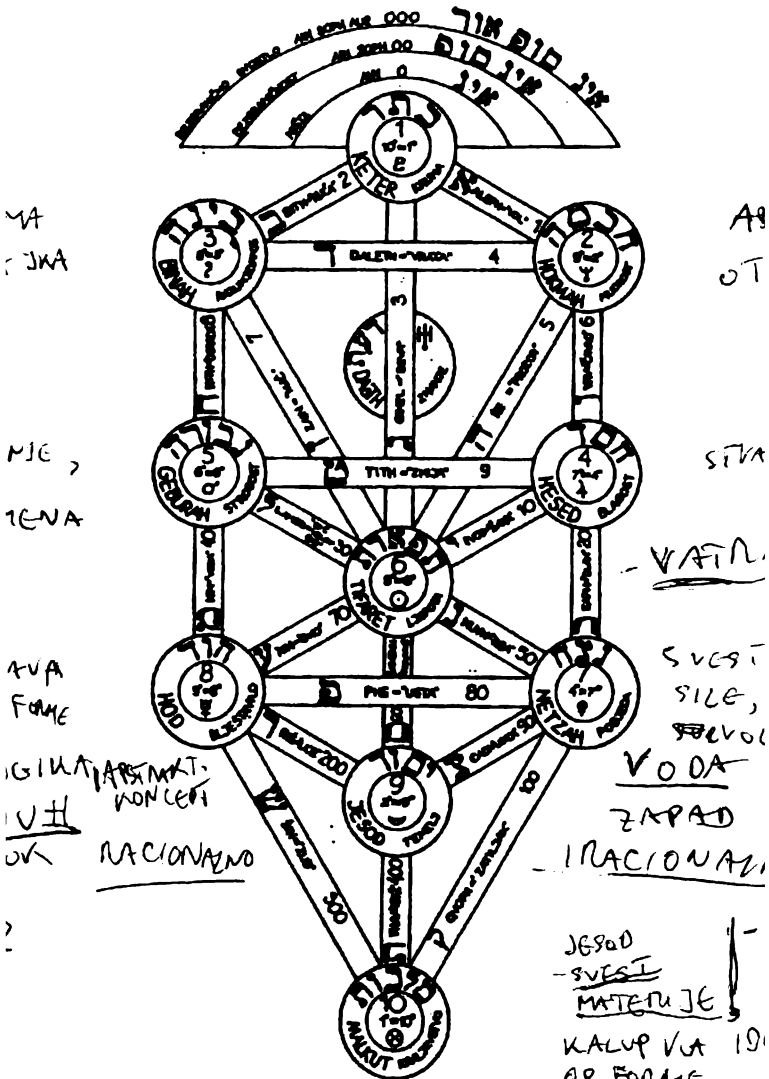
Proces okultnog razvoja unutar S.G.L.U.X. sagledan je već tada četverostruko, odnosno podijeljen unutar četiri stepena, kojima je pridodat i iskušenički nulti stepen, tvoreći tako strukturu od ukupno pet nivoa, koja postoji i danas.

Ova četverostruka shema inicijatičkog procesa nije karakteristična samo za S.G.L.U.X. Naprotiv, radi se o univerzalnoj shemi po kojoj su strukturisani mnogi okultni redovi i organizacije. Čak i onda kada imaju više od četiri stepena, četiri nivoa rada, ti stepenovi se često mogu razvrstati u četiri osnovne grupe koje u svojoj biti odgovaraju za četiri okultna elementa, zemlju, vodu, vazduh i vatru.

Okultno društvo "Zlatna zora" iz Engleske (The Golden Dawn) ovo ime po kojem je poznato širom svijeta, duguje, zapravo, svom vanjskom redu koji je nosio to ime, dok su unutrašnji redovi, ukupno dva, imali sasvim drugačije nazive: "Crvena ruža i zlatni krst", te "Srebrna zvijezda". Svi oni činili su okultni sistem strukturisan po hebrejskoj, kabalističkoj shemi Drveta života.

RAZANST

Staza Gnostičke Svetlosti

Drvo života sa korespondencijama

Staza Gnostičke Svetlosti

Sam red "Zlatna zora", vanjski, učenički red čitavog ovog sistema, imao je četiri stepena koji korespondiraju sa četiri okultna elementa, a istovremeno i sa četiri najniže sfere na Drvetu života. Istovremeno, ezoterički vudu sistem na Haitiju poznaje četiri stepena inicijacije, sa svojim nazivima *Lave-tete* ili inicijat, koji odgovara elementu zemlje, *Canzo* ili služitelj, pomagač, koji odgovara elementu vode, *Houngan* ili sveštenik, elementu vazduha, te *Baille-ge* ili prvosveštenik, koji odgovara za elementu vatre. Karakteristična je i četverostruka podjela unutar gnostičkih crkvi, kao npr. podjela na inicijata (gnostika), dakona, sveštenika, te biskupa. Titula patrijarha je u ovom slučaju poglavarstva titula počasnog tipa. U okultnom smislu, patrijarh je u rangu biskupa. Ako uzmemo u obzir da je "Zlatna zora" posjedovala i vrlo bitan nulti stepen, stepen Neofita, početnika, koji je uključivao izuzetno važan inicijacijski ritual, a nalazio se u shematskoj strukturi prije ulaska u sam red "Zlatne zore", vanjski red, onda i taj cjelokupan sistem zajedno sa svojim unutarnjim redovima obuhvata četverostruki proces u svom simboličkom putovanju ka Keteru, najvišoj sferi Drveta, sferi božanskog "Ja jesam".

U ovom četverostrukom sistemu prvi, najniži stepen, odgovara elementu zemlje i odnosi se na fizičko tijelo inicijata, ali i njegovu neposrednu okolinu, te postavljanje temelja za daljni okultni rad. Inicijat je na ovom stepenu primljen u Red i od njega se očekuje da nauči i savlada temelje okultnog sistema koji je počeo da izučava, te da počne sa bazičnim praksama tog sistema. U mnogim okultnim školama je za ovaj nivo rada karakteristično i usvajanje određenog moralnog kodeksa, koji ima za cilj da tako organizuje život novog inicijata da on može imati najviše koristi od prakse datog sistema. S obzirom da se element zemlje odnosi i na naše fizičko tijelo, što smo već rekli, u okviru nekih škola ovaj nivo može uključivati i rad sa tijelom, posebno u smislu uklanjanja različitih neuromišićnih blokada, napetosti, koje inhibiraju slobodnu cirkulaciju životne energije u tijelu.

Upravo drugi stepen, kojem odgovara element voda, jeste onaj nivo rada gdje praktičar počinje aktivno da radi sa svojom životnom energijom, odnosno astralnim tijelom. Na ovom nivou inicijat zaista jeste praktičar sistema, ali koji njime, ipak, još uvijek nije ovladao.

Tek na slijedećem, trećem nivou, kojem odgovara vazduh, inicijat postaje sveštenik datog sistema, znači ima puno razumijevanje osnovnih principa, solidno praktično iskustvo, te je prevazišao puki nivo energija, astralni plan, a zašao u apstraktno područje metalogike, područje elementarnih struktura sistema. Na ovom nivou karakterističan je rad na mentalnom planu i može uključivati različite oblike rada sa umom.

Četvrti nivo, nivo elementa vatre, karakterističan je iz nekoliko razloga. Prije svega, to nije samo nivo koji označava potpuno ovladavanje datim sistemom, već i njegovo prevazilaženje. Inicijat ovog stepena je prvosveštenik u punom smislu te riječi, jer je takode sposoban da kreira nove okultne sisteme. Ovo je stepen prevazilaženja svijeta tijela, emocija i uma, svijeta uobličениh struktura i kao što je on sam četvrti u nizu, tako na određeni način predstavlja i ulazak u četvrtu dimenziju. Inicijat ovog nivoa je, takoreći, samo jednom nogom iskoračio iz Apsoluta da bi mogao da komunicira sa nama.

Pedasetih godina ovog vijeka, nakon što je Gerald Gardner objavio svoje knjige, postao je na zapadu jako popularan "witchcraft", vješticaštvo shvaćeno kao brutalnom represijom zvanične crkve potisnuta drevna, paganska, prehrisćanska religija Evrope, u čijoj osnovi je ležao kult rogatog boga plodnosti i boginje majke svijeta.

Veliku zaslugu ovom vjerovanju, koje uopšte nije bez osnova, dala je još ranije Margaret Mjuri, bivši egiptolog, koja je 1921.g. objavila svoju knjigu *Kult vještica u zapadnoj Evropi* i čije tvrdnje su bile dosta kritikovane, a Mirča Elijade čak tvrdi da je u njenom izlaganju gotovo sve pogrešno, osim važne pretpostavke da je uistinu postojao prehrisćanski kult plodnosti i da je ono što je preostalo od njega u srednjem vijeku žigosano kao čarobnjaštvo, vješticaštvo i crna magija.⁺

U svakom slučaju, već pomenuti Gardner, najpoznatiji savremeni vještac, formulisao je ovaj kult unutar sistema od tri stepena, inicijata, koji se još naziva vješticom, te sveštenika (sveštenice) i prvosveštenika (prvosveštenice). Dok, za razliku od obične vještice, sveštenik može aktivno da učestvuje u izvođenju obreda, dotle prvosveštenica i prvosveštenik mogu da vode koven, lokalnu grupu od trinaest vještica, koja je svojevrsna kulturna porodica kojoj su prvosveštenica i prvosveštenik majka i otac.

Bez obzira na antropološki nalaz, a teško da se ovim neko ozbiljnije bavio, govoreći sa okultne tačke gledišta, izgleda da je savremeni, preživjeli kult vještica nekako "zaboravio" četvrti, po svemu sudeći vrlo tajni stepen, a možda Gardner nije ni znao za njega. Ipak, to pravi značajan metafizički nedostatak u ovom sistemu i umanjuje njegovu validnost. Ipak, stvari je moguće rekonstruisati i na osnovu poznavanja drugih, sličnih sistema. Npr. haicanski vudu sa svoja četiri stepena i kult vještica zapadne Evrope crpu iz istih okultnih korjena, onih nevidljivih, onostranih korjena i na osnovu jednog možemo prilično dobro razumjeti i ono drugo. Majkl Bertio, recimo, smatra da u osnovi vješticiarstva leži struktura od četiri stepena i on tvrdi da u Francuskoj još postoje grupe koje njeguju taj četverostruki sistem, ali da je kult u Engleskoj najvjerojatnije napustio četvrti stepen u neznanju, najviše radi izolacije, ako ni radi čega drugog. On čak kaže da je "Francusko vješticiarstvo obično mnogo profinjnije i okultnije od Engleskog, jer je Francuska okultno aktivnija i postoji više strukture i preciznosti u radu vještica u Francuskoj nego u Engleskoj. Takođe, u Francuskoj se neke biljke koriste nešto drugačije nego u Engleskoj. Ipak, Engleskim vješticama tamo iniciranim, dopušteno je da posjećuju sastanke Francuskih koven, bez potrebe za ponovnom inicijacijom."⁺

U okultnom sistemu S.G.L.U.X. ova četiri nivoa rada oličena su u procesu kreiranja, življenja i prevazilaženja iluzije, uz mistični 4. stepen, nivo Apsolutnog.

+ M.Eliade, "Okultizam, magija i pomodne kulture", Zagreb 1981.

+ Inicijatički papiri IV godine studija ezoteričke magije, M.Bertio

Staza Gnostičke Svetlosti

Ovaj tok je prisutan i u masoneriji, a zadržao ga je i Kroli u okviru svog O.T.O, s tim što su ti nivoi tamo shvaćeni kao faze radanja, življenja i umiranja, uz četvrti stepen u koji se, kao i sve ostale više stepenove, ulazilo samo po pozivu, dok su na prva tri stepena bespogovorno pravo imali svi punoljetni muškarci, a u O.T.O.-u i žene, sa dobrom preporukom.

U masoneriji i O.T.O.-u inicijacijski ritual 1. stepena uključivao je, tako, u sebe simboliku radanja novoiniciranog, na 2. stepenu ritual se već pretvarao u podučavanje inicijata za život, te njegovo promovisanje u odraslog, punopravnog člana zajednice, a u ceremoniji 3. stepena je prolazio simboličku smrt i vaskrsenje.

U masonske ceremoniji 3. stepena inicijat bi preuzimao ulogu drevnog, legendarnog Majstora Hirama Abifa, koji je radio na izgradnji Solomonovog hrama, a u O.T.O. ceremoniji onu sufi Majstora Mensura el Halaja, koji su obojica po legendi mučki i iz zasjede ubijeni.

Vaskrsenje bi, zapravo, trebalo da se odigra na 4. stepenu tj. u četvrtoj dimenziji, dimenziji Apsolutnog, ali i u masoneriji i u O.T.O.-u u taj stepen se ulazi po pozivu. Drugim riječima, nakon što je osoba prevazišla svijet tijela, emocija i uma, svijet radanja, življenja i umiranja, ne postoji ništa što neko može učiniti da bi doživio jedinstvo sa Istinom osim da joj se potpuno i bezrezervno preda. Tada će biti ili uvučen u *Samadhi* ili ne, ili će biti pozvan ili neće, ali naša volja tu više ne igra nikakvu ulogu. Mogli bismo reći da je jedino *Sahaja joga*, joga predanosti, ona prava spiritalna praksa za ovaj nivo inicijacije.

To što i masoni i O.T.O. imaju više stepenova u svojoj strukturi nego ova tri, odnosno četiri, ne treba da buni čitaoce, jer su ovi stepenovi osnova cjelokupne strukture i svi ostali stepenovi se oslanjaju na njih, predstavljaju svojevrsnu razradu teme, tako da kažemo, te nisu nešto što je obavezno za sve. Svi, rekli smo, pak imaju bespogovorno pravo na prva tri stepena, jer se svi radamo, živimo i umiremo i imamo pravo proživjeti svoj život dostojno i časno, ali ne znači da ćemo svi otići i dalje od tog kruga. U više sfere, ne zaboravimo, ulazi se po pozivu.

Kao što beba kada se rodi počinje da uči o svijetu u koji je ušla, te da razvija svoju personalnost, tako i inicijat 1. nivoa, nivoa kreiranja iluzije, razvija svoju magijsku personu i uči o svijetu okultnog i zakonitostima po kojima se on vlada. Ako podemo od postulata da je samo Apsolutna Istina istinita i da je sve osim Istine iluzija, onda je jasno zašto je stvaranje posebnog individualiteta, posebnog ja u nedjeljivoj, homogenoj stvarnosti, segmentiranoj tim stvaranjem na ja i oni, čime između sebe i drugih postavljamo prostor-vrijeme (jer oni su tamo, a ja sam ovdje), zapravo kreiranje iluzije.

Tek kada je na ovaj način stvoren svijet, magijski univerzum individue, ona može početi i da živi u njemu. Inicijat sada poznaje svijet u kojem se nalazi i može funkcionisati u njemu samostalno, bez potrebe za tutorstvom starijih i iskusnijih. Ovo je stepen adepta, stepen na kojem inicijat potpuno vlada okultnim sistemom i može služiti kao duhovna "babica" onima koji tek ulaze na stazu ovog ponovnog rađanja, ali sada duhovnog i u svijet misterija, a ne materije.

Mnogi okultisti u svom razvoju čitav život ostanu na ovom nivou, jer ulazak u narednu fazu podrazumijeva vrlo kritično iskustvo, iskustvo odbacivanja i deidentifikacije od svega sa čime je osoba do tada bila identifikovana, pa čak i od osjećaja "ja", što imenujemo pojmom "smrt". Alister Kroli je pisao o ovom iskustvu u svojoj knjizi *Vizija i glas* (Liber 418) u kontekstu tzv. "pustinjske avanture", kada je prizivao demona Horonzona, onoga koji vrebava na kapiji između ovostranog svijeta iluzije i onostranog i ne propušta proći ništa osim Istine i stoga djeluje kao užasni poništivač, uništitelj. Govoreći o ovom iskustvu, Kroli je govorio kao o sopstvenoj smrti, te je u nekim svojim kasnijim spisima koristio treće lice kada bi govorio o sebi, htjedući tako izraziti stanje deidentifikacije od "ja".

Ovo iskustvo smrti, iskustvo deidentifikovanja, prevazilaženja kreiranog svijeta, čeka praktikanta na ulazu u treći nivo, nivo Majstora, onoga koji je izvan i iznad svih okultnih sistema i koji ima punu kontrolu nad svima njima, nivo znan kao stepen

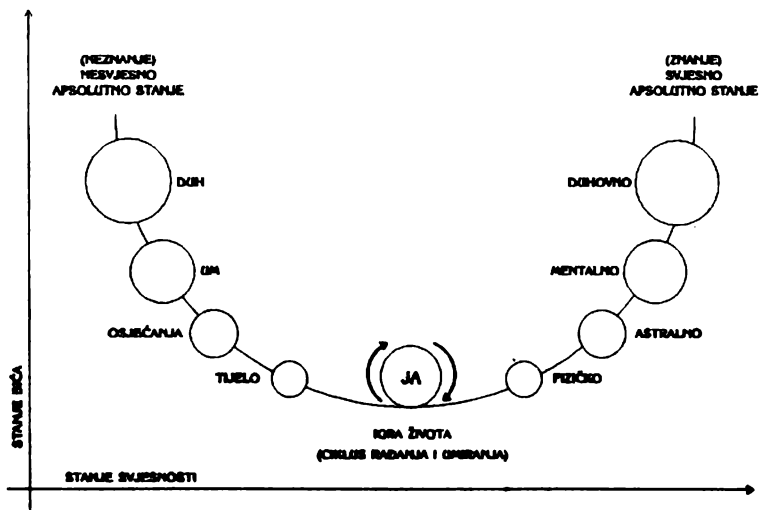
Majstora Hrama (Magister Templi) unutar sistema "Zlatne zore", odnosno A.A. (Argentum Astrum, "Srebrna zvijezda", magijski red kojeg je napravio Alister Kroli na razvalinama "Zlatne zore")

Neke indicije o mogućoj prirodi posljednjeg, četvrtog nivoa, daćemo tokom daljeg teksta, ali već na ovom mjestu možemo napomenuti simboličku vezu ovog stepena sa "srebrnom zvijezdom", tajanstvenim "Suncem iza Sunca", koje se kao simbol pojavljuje u nekim okultnim sistemima.

Čitav ovaj proces možemo onda uvidjeti kao put spuštanja iz bezmjerja Apsoluta u obličje konkretne, formalizovane egzistencije, te vraćanje u Apsolut, ali ne istim putem, ne unazad, već naprijed, ka svjesnom jedinstvu sa Apsolutom, za razliku od prvotnog stanja koje je nesvjesno, jer nije postojalo iskustvo odvojenosti od Apsoluta implicirano kreiranjem i življenjem iluzije. Ovaj tok, nalik odvajanju čaše vode iz okeanskog beskraja, da bi se u njega ponovo vratila, ali sa iskustvom toga šta znači biti "ja", u svojim je djelima vrlo detaljno objašnjavao i Meher Baba, predstavljajući ga i grafički, na način sličan onom kako to mi ovdje činimo.

S.G.L.U.X. tako u svom toku obuhvata čitav samorazvojni proces, čineći tako vrlo potpun, kompletan sistem. Ipak, iz sasvim određenih, metafizičkih razloga, koje ćemo razmotriti kada za to dođe vrijeme, čitav ovaj četverostruki proces podijeljen je u jedanaest stepenova, pri čemu prvom procesu, procesu kreacije odgovaraju četiri stepena, jednako kao u vanjskom redu "Zlatne zore", a procesu življenja tri stepena, kao i trećem procesu, procesu prevazilaženja iluzije. Četvrtom nivou odgovara posljednji, jedanaesti stepen u nizu. Ovaj jedanaesti stepen predstavlja sasvim originalan činilac unutar S.G.L.U.X., iako je Kroli svoj O.T.O. takode strukturisao unutar jedanaest stepenova, budući da je on radio unutar istog okultnog toka u kojem je i S.G.L.U.X., ali izgleda da njegov pokušaj da uskladi svoj sistem sa tim tokom nije urodio željenim plodom. Naravno, jedanaesti stepen u S.G.L.U.X. nije jedanaesti stepen O.T.O., već se misli na uvođenje metafizičkog koncepta broja 11 u okultni sistem koji je u pitanju.

Staza Gnostičke Svetlosti

Ciklus života

Takode, za kraj je važno napomenuti da prvih deset stepenova S.G.L.U.X. zapravo odgovara stepenovima cjelokupnog sistema "Zlatne zore", odnosno Kroljevog A.A., a ne O.T.O., s tim da misteriozni jedanaesti stepen unosi sasvim novi element u ove već poznate strukture.

IV

KRST INICIJACIJE

"Poništeni su svi rituali, sva iskušenja, sve riječi i znakovi. Ra-Hoor-Khuit je zauzeo svoje sjedište na istoku pri ekvinociju bogova; i neka Asar bude sa Isom, koji takode jesu jedan. Ali oni nisu od mene. Neka Asar bude obožavalac, Isa patnik; Hoor u svom tajnom imenu i sjaju je Gospod koji inicira."

(Knjiga zakona, I, 49)

Inicijacija znači "započinjanje", početak nečega, ulazak u novu fazu, novi ciklus. Sunce inicira novi dan svakim svojim izlaskom na istoku i inicira novu noć svakim zalaskom. U duhovnom smislu inicijacija predstavlja započinjanje nove faze ličnog razvoja, nakon što je Tragalc poput zmije odbacio staru kožu prethodne etape, čije lekcije je naučio i savladao. U tom smislu, četiri faze spiritualnog razvoja o kojima smo govorili, možemo shvatiti kao inicijacije, započinjanja novih etapa puta nakon kratkog odmora na svojevrsnim vremensko-prostornim stanicama između njih.

Krst Inicijacije

Inicijacije koje srećemo kod primitivnih naroda u vezi sa rođenjem, prelaskom iz puberteta u punopravnog, odraslog člana zajednice, ulaskom u brak, povlačenjem iz te zajednice, smrću itd, predstavljaju označavanja sasvim konkretnih faza u razvoju života pojedinca, faza koje takode odlikavaju one mnogo dublje, univerzalne, kosmičke procese po kojima je život, zapravo, strukturisan. Označavanja tih prelaza iz jedne životne etape u drugu posjedujemo i mi tzv. civilizovani narodi sa svojim matu-rama, vjenčanjima, prigodnim ispraćajima u penziju, posmrtnim obredima i ostalim.

Ipak, iako je svaka od ovih faza kod primitivnih naroda posjedovala i još posjeduje odgovarajući nauk koji članu zajednice objašnjava njegovo mjesto u kosmičkoj shemi stvari i upućuje ga u smisao date faze i cilj kojem treba da stremlji, kod nas izgubljenost mladih i tzv. "pubertetski problemi", za koje je pokazano da kod nekih primitivnih zajednica uopšte ne postoje, te anksioznost starih i sl. očito pokazuju nedostatak takvog nauka, odnosno pravog znanja o ciklusu života i shvatanja o prirodi ovih inicijacija.

Očito je tako da inicijacija nije nešto što može biti isforsirano. Čovjek mora već da bude u stanju prevazilaženja jednog da bi mogao ući u nešto drugo. Smisao ceremonija, onda, nije da novoinicirani bude automatski proizveden u nešto što do tada nije bio, već da bude potaknut da taj prelaz svjesno napravi i da svoju životnu energiju svjesno usmjeri u pravcu njenog potpunog ispunjenja.

Ceremonije inicijacije koje se, onda, izvode u odgovarajućim prelaznim fazama čovjekovog razvoja, između ostalog imaju za cilj da osvijeste kod kandidata ovaj proces kojim se život razvija i ispunjava, da dokinu automatizam življenja tako prisutan kod ljudi koji kroz život prolaze trkom, kao ošiniti konji zavezanih očiju, da bi u jednom trenutku mogli reći: "Da, to je to. Znam šta je to što upravo sada treba da radim" i da krenu to da rade. Ukoliko se ove inicijacije rade u pogrešno vrijeme, onda kada osoba nije sazrela za njih, one onda postaju formalizam, puko

papagajsko ponavljanje lišeno smisla, te time i bilo kakvog realnog uticaja na život i lični razvoj osobe. Čest primjer takvog formalizma su npr. i današnja crkvena vjenčanja, gdje nerijetko i sveštenik i gosti jedva čekaju završetak ceremonije da bi uživali u dobroj kapljici.

Ipak, u okviru inicijacija postoji i jedan skriveni, ezoterični aspekt. On se odnosi na usmjeravanje životne energije kandidata. U svakoj posebnoj fazi duhovnog rasta, a ove faze, rekli smo, nisu proizvoljne, već odslikavaju strukturu sveukupnog rasta i razvoja univerzuma, životna energija dostiže sasvim određeni stepen svog razvoja i da bi prešla u novi često je potreban neki vanjski poticaj, impuls koji će ovoj energiji koja je počela da se usporava i sakuplja u jezero, otvoriti nove kanale kojima će brže stići do svog cilja, nego da se razljeva i sama traži put.

Taj vanjski poticaj daje ceremonija inicijacije koja služi kao instrument inicijatora, onoga koji inicira, da potakne energetsko tijelo kandidata voljno odaslatim energetskim impulsom. Sam po sebi, ritual ne čini ništa. Inicijacija uvijek zavisi od inicijatora. Danas bilo ko može kupiti knjigu Izraela Regardiea *Kompletni magijski sistem Zlatne zore*, naučiti neki od inicijacijskih rituala koji su tamo dati, raditi ga sa nekim drugim, a ne postići nikakve efekte koji bi bili nešto više od izazivanja subjektivnih emocionalnih stanja. Inicijator u energetskom smislu mora biti razvijeniji od kandidata da bi mogao formom rezonancije uticati na nivo vibracija kandidatove aure i izazvati željene promjene koje će se kasnije manifestovati u životu kandidata. U suštini, za takvo nešto često posebna ceremonija nije ni potrebna, mada najčešće jeste, ali, rekosmo, uvijek služi samo kao instrument, mašina za prevođenje sirovih neuobličениh energija u konkretno koje može izazvati efekte, nešto poput transformatora.

Inicijator, tako, prije svega sam mora da je razvio svoju životnu, evolutivnu energiju do određenog stepena, da je sam u kontaktu sa onim energijama sa kojima u kontakt želi dovesti i kandidata. U ceremoniji inicijacije, inicijator je stvarno *de facto* oličenje onoga sa čime kandidat dolazi u kontakt i s obzirom da

Krst Inicijacije

je taj kontakt stvaran, jer je inicijator tu poput svojevrsnog medijuma, taj kontakt onda može izazvati željenu promjenu u psihoenergetskoj strukturi kandidata. Nedostatak ovog ezoteričnog aspekta učiniće inicijaciju neefikasnom u okultnom smislu, ali često čak i puko formalno izvođenje ceremonija može biti korisno, jer ima tendenciju da prirodnu životnu energiju kandidata usmjeri ka cilju inicijacije, koji se onda može lakše ostvariti. Kao što bismo rekli, bolje išta, nego ništa.

Inicijaciju, tako, uvijek moramo shvatiti kao energetske rad, bar u njenom ezoteričkom aspektu. U egzoternom aspektu ovo nedostaje i inicijacija isključivo služi kao oznaka statusne prirode, jer ne radi sa energetskim tijelom inicijata. Čitaoci koji su proučavali okultne sisteme "Zlatne zore" i Alistera Krolija mogli su naići na Krolijeve optužbe da su adeпти "Zlatne zore" u jednom trenutku izgubili kontakt sa "tajnim vodama" Reda, odnosno tvrdnju da je Kroli obnovio taj kontakt ili, pak, optužbe na račun kasnijih okultnih grupa koje su nastavljale rad "Zlatne zore" u smislu da nisu efikasne kao originalna "Zlatna zora". Ovo se sve odnosi na efekte inicijacija i označava da čovjek mora biti u direktnom kontaktu sa silinama koje učestvuju u procesu iniciranja, odnosno mora biti njihov medijum.

Ukoliko to nije slučaj, onda čitav okultni rad predstavlja rad na dolaženju u kontakt sa tim "tajnim Majstorima", da bi okultist mogao kasnije i sam da vrši inicijacije. Ipak, ukoliko se kontakt ne održava kroz konstantan okultni rad i rad na sebi, onda i takva veza može da oslabi ili, pak, sasvim nestane, što je bio predmet Krolijeve kritike Mekgregor Metersa i ostalih voda "Zlatne zore".

U razumijevanju ovoga leži i ključ za shvatanje inicijacijskog stepena Adeptus Minor (mladi adept), 5. stepena u strukturi "Zlatne zore", ali i S.G.L.U.X, jer smo rekli da se prvih deset stepenova podudara sa stepenovima "Zlatne zore", između ostalog.

Taj stepen, prvi među stepenovima unutrašnjeg Reda, predstavlja inicijatovo postignuće "Znanja i razgovora sa Svetim

Staza Gnostičke Svetlosti

Andelom Čuvarom", što je termin koji je Kroli preuzeo iz čuvenog srednjevjekovnog grimuara *Abramelinova sveta magija*, dok se to u "Zlatnoj zori" imenovalo kao postignuće ličnog Genija.

Drugim riječima, to je postignuće kontakta sa Kosmičkom Inteligencijom, tako da kažemo, izvorom okultne kreativnosti, koji se inicijatu pojavljuje u formi objektivnog entiteta, inteligencije koja mu prenosi okultna znanja i služi kao tačka oslonca u svakodnevnom životu. To nije produkt nesvjesnog, već objektivni entitet, objektivna stvarnost koja u izvjesnom smislu predstavlja magijski identitet inicijata, njegovu ličnost na unutrašnjim planovima, *nagual* aspekt njegove ličnosti, za razliku od ove svakodnevne, *tonal* ličnosti podložne patnji i promjeni, da se poslužimo Kastanedinim riječnikom.

Postignuće ovog stepena omogućava inicijatu da realizuje sopstveni magijski sistem i čini ga "odraslim" okultistom. Ovaj stepen predstavlja prvi od tri stepena adepta unutar drugog procesa S.G.L.U.X., procesa življenja iluzije, za koji smo rekli da predstavlja odraslu osobu, dok prvi proces, proces odrastanja, kreiranja iluzije, odnosno svoje osobenosti, obuhvata prva četiri stepena.

11=0		IV proces
10=1	Ipssissimus	
9=2	Magus	III proces
8=3	Magister Templi	
7=4	Adeptus exemptus	
6=5	Adeptus Major	II proces
5=6	Adeptus Minor	
4=7	Philosophus	
3=8	Practicus	
2=9	Zelator	I proces
1=10	Neofit	
0=11	Iskušeni	

Krst Inicijacije

Brojevi sa lijeve strane označavaju numeričke šifre korišćene za označavanja ovih stepenova unutar S.G.L.U.X. Razlika u odnosu na Zlatnu zoru jeste da oni nisu imali stepen $11=0$, a iskušenički su označavali sa $0=0$, a ne $0=11$. Značenja ovih brojeva poznata su inicijatima ovih Redova, a na ovom mjestu mogu samo napomenuti, onima koji nisu upoznati sa ovim sistemom označavanja, da je u "Zlatnoj zori" drugi broj u "jednačini" označavao broj Sefire na koji se odnosi na Drvetu života. Stepen $2=9$, tako, odnosi se na Sefiru broj devet, Yesod.

S.G.L.U.X. ipak nije klasični ritualno-inicijacijski Red kao što je bila "Zlatna zora". Organizovana po sistemu loža, "Zlatna zora" je imala u sebi jako puno masonskog, čak je ritual inicijacije u $0=0$ stepen u nekim detaljima identičan masonskom ritualu 1. stepena (šegrt).

Dovodeći čitav taj sistem u sklad sa svojim okultnim tokom, Kroli je neke inicijacijske rituale sasvim odbacio, tako da je u okviru njegovog A.A. postojalo samo nekoliko značajnih inicijacija. S.G.L.U.X. se sasvim nastavlja na taj tok i može u prvi mah izgledati radikalno da S.G.L.U.X. uopšte nema inicijacije. To, ipak, nije tako.

Ako razmotrimo shvatanje inicijacijskog procesa kako je objašnjen do sada, onda postojanje specifičnog rituala često nije ni potrebno, ali ni nepotrebno. Inicijat S.G.L.U.X. kroz kontakt sa svojim "gnostičkim usmjerivačem", što je naziv za osobu opunomoćenu da uvodi druge osobe u Red, te rad na studijskom programu svog stepena, ulazi sve dublje u sistem i zapravo prolazi svojevrсну formu samoinicijacije.

Ipak, postoje indicije o potrebi uvođenja inicijacijskog rituala, prvenstveno prilikom ulaska u II proces rada, odnosno $5=6$ stepen. Istina, određena forma inicijacijskog rituala već postoji, ali još nije u aktivnoj upotrebi, odnosno ostavljeno je volji inicijata da li želi proći ceremonijalnu inicijaciju ili ne.

Same okultne tehnike S.G.L.U.X. su već dovoljne da predanim radom sa njima kandidat ostvari inicijaciju. Već u *Knjizi gnoze* Majstor Leo je postavio tehnike takvim redosljedom da

uvode praktičara sve dublje u sferu okultnog i omogućavaju mu postignuće dubokih onostranih iskustava.

Prva od tih tehnika, predviđenih prvenstveno za I proces rada, predstavlja verziju Krolijevo­vog rituala pentagrama, rituala petokrake zvijezde, a zainteresovani praktičar naći će puni opis tehnike u dodatku na kraju knjige. Taj ritual u sebe uključuje rad sa simbolima prvotnog kvarteta, prva četiri elementa proizašla iz dijade, dva, a predstavljena zemljom, vodom, vazduhom i vatom.

U ovom ritualu svaki je element postavljen na jednu od četiri strane svijeta i povezan je sa jednim od starih egipatskih božanstava, onima koja su se objavila u Krolijevoj *Knjizi zakona* 1904. godine.

Pitanje zašto su to bila egipatska božanstva koja se pojavljuju u *Knjizi zakona*, izgleda da nije dovoljno tumačiti samo Krolievom podsviješću, jer se on u to vrijeme nalazio u Kairu, već i činjenicom da okultni sistem objelodanjen *AL*-om posjeduje direktnu unutrašnju vezu sa drakonijanskim kultom starog Egipta, kultom zmaja koji u jednom simboličkom smislu predstavlja vatrenu zmiju, Kundalini, što će tokom daljeg izlaganja biti podrobnije objašnjeno. U svakom slučaju, metafizičke ideje povezane sa ovim božanstvima, bar u svijetu okultnog, vrlo su jasne i rad sa ovim likovima, dubokim arhetipskim likovima, lako dovodi praktičara u vezu sa njihovim onostranim korjenima.

Ipak, između ostalog, ovaj ritual, čini se, najveću ulogu ima upravo u kreiranju magijske persone praktičara, jer njegovim praktikovanjem inicijal formira oko sebe svojevrsan nevidljivi magijski hram, u okviru kojeg može obavljati bilo koje okultne aktivnosti, odnosno uspostavljati komunikaciju sa onostranim i njegovim stanovnicima.

U sistemu vješticiarstva (witchcraft) ovo je imenovano "formiranjem kruga" (to cast the circle), pri čemu se krug vidljivo crta na zemlji kredom, nožem, kanapom i sl, a nevidljivo formira prskanjem osvećene vode i kadenjem tamjanom. Poslije toga se na svakoj od četiri strane svijeta priziva jedan od elemenata,

Krst Inicijacije

obično po onoj shemi po kojoj se to radilo u "Zlatnoj zori", jer je puno toga u savremenom vješticarstvu preuzeto odatle, naročito u školi koju je osnovao i vodio Aleks Sanders. U tako formiranom krugu koji je, zapravo, hram vještice, ona obavlja svoju okultnu radnju npr. prizivanje nekog božanstva.

Istovjetnu funkciju vrši i S.G.L.U.X. ritual pentagrama, mada su simboli elemenata tamo postavljeni po Krolijevoj shemi, a ne shemi "Zlatne zore".

Unutar "Zlatne zore" elementi su se prizivali cirkularno, u smjeru kazaljki sata, prateći prividno kretanje Sunca. Praktičar bi počeo rad na istoku i završio na sjeveru, obrćući se oko svoje ose. Iako ovakav rad, koji koristi četiri strane svijeta i kružno kretanje, implicira povezivanje simbola kruga i krsta, Kroli je naročito u svojoj verziji ovog rituala potencirao ovaj drevni simbol, simbol krsta u krugu, postavljajući tok rada tako da praktičar počinje rad na sjeveru, prelazi na jug, pa na istok i na kraju završava na zapadu, formirajući svojim kretnjama formu krsta.

Krst je jedan od najstarijih poznatih simbola ljudskog roda i predstavlja bazičnu shematsku predstavu prvotnog kvarteta, četiri elementa, četiri aspekta svjesnosti, četiri nivoa egzistencije koji čine osnovu za sva daljnja uslozňjavanja, što je već poznato u matematici i muzici npr. kao tok progresije 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256 itd. U informatici je ova progresija zasnovana na binarnom kodu 0 i 1, oznakama za prvotni par, prvotnu dijadu univerzuma.

Pored toga, krst u krugu simbolizuje i tok života, te time i četiri faze inicijacije, četiri inicijacijska procesa koja smo razmotrili: Putovanje, unutar rituala, pravcima sjever-jug i istok-zapad, predstavlja odigravanje na pozornici ovostranog cjelokupnog toka razvoja, toka inicijacije. U dodatku ovom ritualu u *Knjizi gnoze*, nazvanom "Magnum arkanum", Leo piše:

"Sjever (smrt) je mjesto gdje se Sunce spušta u najnižu tačku u toku svoje putanje, da bi odatle krenulo na put svoga rađanja koje se obavlja na istoku (život).

Staza Gnostičke Svetlosti

Jug (život) je mjesto gdje se Sunce penje na najvišu tačku svoje putanje da bi odatle krenulo na zapad (smrt), mjesto svog zalaska.

Sjever (smrt) je mjesto najniže tačke. Sjever je mjesto odakle počinje put u srž misterije. Inicijat umjesto na istok (život) putuje na jug (život), gdje je najveća kulminacija svjetla. Sa juga putuje na istok, mjesto rađanja života, a ne na zapad (smrt). Put jug-istok tj. život-život, je ključna inicijacija. Majkl Bertio o ovoj inicijaciji kaže: "Po našim gnostičkim učenjima ove energije su jednostavno više jastvo ili gnostičko biće tragača nakon svjetla." Na jugu se spoznaje svjetlost u svojoj maksimalnoj kulminaciji. Stoga je putovanje na istok traganje nakon svjetla. Na istoku, mjestu rađanja života, spoznaje se život u svojoj suštini i direktnom linijom preko središta (čineći time krst) operator se spušta na zapad (smrt). Kroz misteriju zapada (smrti) vrši se inicijacija u poslednji čin."

Ovaj poslednji čin predstavlja IV inicijatički proces, vaskrsenje inicijata na istoku, nakon smrti na zapadu, ali vaskrsenje u onostranoj, četvrtoj dimenziji.

Sjever, mjesto odakle se inicijat rađa i počinje svoj put, jeste mjesto tame utrobe, beskonačnog tamnog prostora iz koga će da se rodi zvijezda. Ovoj strani svijeta pridodata je egipatska božica Nuit, boginja noćnog neba i beskonačnog prostora, te element vazduh, kao simbol prostora u ovom slučaju.

Jug je mjesto gdje se u eksploziji svjetlosti pojavljuje zvijezda proistekla iz utrobe Nuit, zvana Hadit, čista i neuslovljena sposobnost individue. Ovoj strani odgovara element vatre, element volje, akcije i energije.

Kao posljedica interakcije Nuit i Hadit, prvobitne Majke i prvobitnog Oca, pojavljuje se otjelotvoreni Sin, čedo Horus, dvojno božanstvo čija "tamna" polovina, pasivni aspekt Hoor-Paar-Kraat, pripada zapadu i elementu vode, a aktivni aspekt, Ra-Hoor-Khuit, istoku i elementu zemlje, jer se na istoku Bog rađa i spušta na zemlju. Na zapadu umire i potom vaskrsava u onostranom.

Krst Inicijacije

Sasvim je pogrešno zvanično hrišćansko tumačenje Hristovog vaskrsnuća kao fizičkog događaja. Elejn Pejgels je u svojoj izvrsnoj knjizi *Gnostička jevanđelja* pokazala određene implikacije manipulativne prirode od strane zvanične crkve, kada je u pitanju insistiranje na Hristovom tjelesnom vaskrsnuću, tako da zainteresovanom čitaocu toplo preporučujem da prouči pomenutu knjigu, posebno dijelove gdje se raspravlja o tome da li je Hristovo vaskrsnuće stvaran događaj ili simbol.

Ovaj bazični ritual čitavog sistema, tako, postavlja osnove za sve ostale okultne tehnike unutar S.G.L.U.X., čiji je vanjski simbol predstavljen upravo krstom u krugu, oko kojeg se ovija zmija koja grize sopstveni rep, te ovaj ritual u određenoj simboličkoj formi, kao svojevrсна tarot kárta, sumira sve bitne elemente S.G.L.U.X. na jednom mjestu.

LJEPOTICA I ZVIJER

"Sada vi ćete znati da je izabrani sveštenik i apostol beskonačnog prostora princ-sveštenik Zvijer; i u njegovoj ženi zvanoj Skerletna Žena je sva moć data. Oni će sakupiti moju djecu u svoje stado: oni će donijeti slavu zvijezda u srca ljudi."

(Knjiga Zakona, I, 15)

"Polovina riječi Heru-ra-ha, zvana Hoor-paar-kraat i Ra-Hoor-Khut."

(Knjiga Zakona, III, 35)

Prve artikulisane forme ženskog božanstva, boginje, javljaju se, po arheološkim nalazima, prije 30 000 godina. Ime te boginje, obzirom da pismo nije bilo izumljeno, ne možemo znati, ali se mnogo kasnije na pismenom Kritu sreće naziv "Gospe od zveri" i "Boginje bilja". Ona se pojavljuje kao ona koja upravlja čitavom kreacijom, učestvujući u rađanju, življenju i umiranju sve svoje djece, bilja, životinja i ljudi.

Spekulišući o problematici matrijarhata, čini se najvjerovatnijim gledište po kome se radi o periodu izraženog naglašavanja

svetosti, sakralnosti ženske prirode, koja nije samo ona koja rađa, već i ona koja hrani i pomaže u održavanju života svoje djece, a ne o periodu neke pretpostavljene "vladavine žena". Kasniji, patrijarhalni period, tako, karakterišu one religije koje, pak, naglašavaju muški princip, dok ženski biva potisnut.

Postoji pretpostavka o nepoznavanju uloge muškog oplodivača u tim ranim fazama oblikovanja metafizičke slike svijeta, te je prepoznavanje uloge oca, kao onog koji svojim sjemenom začinje čedo, istovremeno početak obožavanja oca i muških bogova oplodivača, odnosno početak patrijarhata.

Ipak, u raznim periodima i na raznim mjestima, takode nalazimo religije i kultove koji ovoj različitosti polova prilaze ravnopravno i razvijaju kult božanskog oca i majke koji zajednički učestvuju u neprekidnom radanju, življenju i umiranju sveukupne egzistencije. Stara vedska božanstva npr. nikada ne egzistiraju u usamljenosti, već svako posjeduje svog pandana, svoj drugopolni aspekt, "suprugu" ili "supruga", kao poznati Shiva sa svojom Shakti ili Vishnu sa Saraswati itd. Ovaj tok nalazimo i u porodičnim odnosima grčko-rimskih božanstava, a prije njih i u Egiptu, gdje možda najčuvaniji par čine Isis i Osiris.

U okultnom sistemu Alistera Krolija, proisteklom iz *Knjige zakona*, prvotni božanski par označen je egipatskim božanstvima Nuit i Hadit, koje smo već pomenuli, s tim da Kroli poseban naglasak stavlja na njihovo čedo, dvopolno po prirodi, koje on identifikuje sa Horusom. Može biti čudno nazivati Horusa, staro-egipatsko ratničko božanstvo koje je sin, osvjetnik svoga ubijenog oca Osirisa, dvopolnim, ali na ovom mjestu mi ulazimo u okultne rasprave koje na izvjestan način predstavljaju rekonstrukciju drevnih učenja iznutra, a ne spolja, kao što bi bio slučaj sa arheološkim istraživanjem. Takode, mi nalazimo u starom Egiptu i određene likovne predstave dvojnog božanstva Horus-Set. Horus-Set je upravo to dvopolno čedo, pri čemu je Horus polovina onaj aktivni, sinovljev i muški aspekt, a Set pasivni, kćerkin, ženski aspekt čeda. Učestvujući u prirodi svog Oca i svoje Majke, čedo ih istovremeno transcendirira, ali bivajući i

njihova kreacija, predstavlja otjelotvorenje tih principa u sferi konkretnog. Bivajući dvopolna kreacija, čedo oličava sav stvoreni univerzum, dualan po prirodi, pri čemu sin aspekt predstavlja životnu, kreativnu energiju oca *pangenetora*, a kćerkin aspekt materiju i formu čitavog stvorenog univerzuma, oblikovanu i strukturisanu po shemi od Oca.

U ovom smislu razliku između ženskog i muškog treba prvenstveno gledati kao razliku između forme i suštine. Da bi bit bila otjelotvorena, ona treba određenu formu. Mala ćelija spermatozoida tako je simbolizavana tačkom, sićušnom sjemenkom, tačkom Hadita ili beskonačno malim, a neoblikovana pra-materija, mater, majka, beskonačno velikim i nestrukturisanim prostorom ili Nuit. Tek njihova interakcija omogućuje strukturu.

Kada se iz beskonačnog i neoblikovanog (Nuit) porodi tačka odvojenog "Ja" (Hadit), to "Ja" postaje sposobno pojmiti da postoji i nešto drugo, "ne-Ja", beskonačni prostor nepoznate, mračne *naturae*, prirode.

Ovo prvotno odvajanje iz kontinuuma nije uzrokovano bilo čime, nema svrhu, sasvim je slučajno u smislu postojanja čiste, neuslovljene sposobnosti Apsolutnog da zauzme stav, tačku gledišta "Ja", čineći tako prvu, bazičnu strukturu dualnosti koja je osnov cjelokupne daljne kreacije, kreacije koja nije načinjena sa nekom posebnom svrhom.

Po zanimljivoj rabinskoj legendi žena nikada nije izašla iz raja, već samo muškarac. Ovo nam dosta govori i o prirodi muškog i ženskog. Muškarac je onaj koji je vani, žena unutra. Muškarac je Hadit tačka koja se odvojila od prvobitnog, a žena prvobitno koje je porodilo tačku "Ja" i služi kao polje njene manifestacije, polje beskrajne igre kreacije. Naravno, pojmove "muško" i "žensko" ne treba ovdje shvatati u njihovom zemaljskom smislu, već kao oznake za metafizičke kategorije. Ljudi, muškarci i žene, kao manifestacije ove vječite kosmičke igre, sadrže u prirodi svog bića i jedan i drugi element, ono što je K.G.Jung nazivao "animusom" kod žena, a "animom" kod muškaraca.

Očito je, tako, da muški kultovi potenciraju "ja" i kreaciju, dok su ženski kultovi mističniji u smislu potenciranja prevazilaženja sveukupne kreacije i povratka u Apsolutno, stanje bez diferencijacije za koje je u *Knjizi Zakona* rečeno: "Neka među vama ne bude napravljena razlika između bilo koje stvari i neke druge stvari, jer odatle slijedi povreda." Ova povreda je u biblijskoj terminologiji izgon iz raja, odnosno pra-grieh koji leži u osnovi nastanka svijeta i ljudskog roda, pra-grieh kojeg zapravo čini razlikovanje sebe od sveukupnosti, odvajanje sebe od svega, čime Bog i Boginja bivaju stvoreni.

Kultovi poput vješticearstva, koji smo spominjali, te vudua ili Kroljevog kulta, pristupaju podjednako i muškom i ženskom aspektu, težeći tako da objedine kako magijski (muški) tako i mistički (ženski) put u okultizmu. Ovo svakako vodi različitim seksomagijskim učenjima, gdje erotizam postaje mnogo više od pukog produžavanja vrste, već konkretna manifestacija na zemlji onog onostranog procesa stvaranja svijeta, velika kosmička pozorišna igra u kojoj smo svi glumci, ali nesvjesni uloga koje igramo. Muškarci identifikovani sa svojom muškošću, odnosno svojim muškim tijelom i žene identifikovane sa svojom ženskošću i ženskim tijelom, ne mogu postati svjesni izvora odakle ta muškost i ženskost dolaze sve dok ih ne prevaziđu, a taj izvor je prvotna podjela na ono što u okultnim tradicijama nazivamo Bogom i Boginjom, odnosno muškim i ženskim aspektima jednog Boga.

Učenja ove vrste na zapadu su odavno egzistirala u okviru tajnih jevrejskih mističkih škola, baziranih na kabali, gdje je čitav proces formiranja manifestovanog univerzuma opisan kao interakcija dva ravnopravna, kvalitativno oprečna elementa, jednog muškog, a drugog ženskog. Na shemi Drveta života ovi elementi su predstavljeni sefirama na lijevoj i desnoj strani, dok srednji stub oličava progresivno spuštanje u materiju, oličenu sefirom 10, Malkut, "Kraljevstvo". Sfere Srednjeg stuba predstavljaju, zapravo, ono "čedo" božanskog Oca-Majke, čedo koje se otjelotvoruje u fazama predstavljenim tim sferama.

Zanimljivo je Krolijevo insistiranje na bitnosti lika Zvijeri 666 u svom sistemu, te njegova magijska identifikacija sa tim likom. Broj 666, biblijski "broj čovjeka i broj Zvijeri", on je kabalistički tumačio kao oznaku solarnih, Sunčevih energija, otjelotvorenih u sferi konkretnog, manifestovanog. Za razliku od broja 6 koji predstavlja suštinu Sunca, broja 36 (6 x 6) koji predstavlja onostranu, savršenu, ali nemanifestovanu strukturu Solarnog bića, broj 666 predstavlja spuštanje u tijelo duha Sunca i njegovo samoosvještenje.

Ako bismo, stoga, htjeli protumačiti lik Zvijeri 666 morali bismo to učiniti preko tumačenja simbolizma Sunca. Postavljeno u središtu sheme Drveta života, u srednjem stubu, Sunce oličava aspekt čeda, božanskog Sina koji je, zapravo, samoosviješteni Bog koji je porodio samog sebe podijelivši se na mušku i žensku polovinu. Iz tog razloga je princip Hrista, na zapadu najpoznatijeg božanskog čeda, uvijek pripisivan ovoj solarnoj sefiri, Tifaretu, koja je osnova cjelokupne sheme Drveta. 666, tako, simboliše manifestaciju ovog čeda. Ali, zašto "zvijer"?

Odgovor na ovo pitanje možemo tražiti u mitologiji, kao i u preformulaciji pitanja koje bi onda glasilo kako božanski Otac i božanska Majka mogu poroditi zvijer? Odnosno, ako čedo učestvuje u prirodi svog oca i svoje majke, koji su to onda elementi po kojima bismo ga mi mogli imenovati "životinjom"?

Jedan od najčešćih falusnih simbola koji nalazimo u mitologiji jeste zmija. To, naravno, nije predominantan niti jedini simbol, ali jeste vrlo čest. Mi ćemo nešto više obraditi simboliku životinja, u daljem izlaganju, posebno zmiju, ali već na ovom mjestu možemo spomenuti čestu ulogu zmije u mitovima o kreaciji, gdje zmija igra očito oplodivačku, mušku ulogu.

Sa druge strane, čest simbol ženskog principa, božanske Majke, jeste golub, odnosno golubica. U hrišćanskoj mitologiji to jeste golub koji je oplodio Mariju, ali golub muškog roda. Mnogo prije ovog mita ptica, rekli smo naročito golubovi, javlja se kao totemska životinja povezana sa Boginjom. Kao životinja koja se izliježe iz jajeta, ptica simbolizuje pra-materiju, pra-

Ljepotica i Zvijer

majku, jaje iz kojeg nastaje svijet (jaje materice), te je veza između ptica i Boginje vrlo jasna. Osim toga, kao životinja koja leti nebom, beskonačnim prostorom, ptica je glasnik, manifestacija Majke koja je oličena tim prostorom. Ptica je ona koja putuje vazduhom i prostorom, principima koji oličavaju Majku, onu koja je polje (prostor) za igru stvaranja.

Slobodan Škrbić: Mandala Zmaja

Ujedinjenje božanskog Oca i Majke, kosmičke zmije i kosmičkog goluba, stvara krilatu zmiju, odnosno zmaja. Krilata zmija, krilati reptil, zmija koja se uznosi leteći, čest je simbol od Meksika do Kine. Zmaj je takode onaj koji bljuje vatru. Meksički Kecalkoatl, pernata zmija, božanski sin, simbolizovan jutarnjom

zvijezdom, Danicom, takode je forma zmaja, jednako kao i u Kini ili evropskim srednjevjekovnim legendama o vatrenim zmajevima. Zmaj je, tako, forma vatrene zmije, Kundalini, one koja se iz gliba materije podiže ka nebu, donoseći izbavljenje. Nebeski simbol, simbol dobra u Kini, zmaj je u Evropi poprimio vrlo loše konotacije. Razlog tome vjerovatno treba tražiti u pogrešnim interpretacijama neshvaćenog simbolizma.

Pravoslavni, sv. Dyorde nije neprijatelj i uništitelj zmaja, odnosno Kundalini, već simbol onoga koji je ovladao moći vatrene zmije, jednako kao što staroindijske ikone Shivu prikazuju sa zmijom omotanom oko vrata, poručujući istu poruku, predstavljajući Shivanu vlast nad Kundalini.

Tek kada pobijedi zmaja, ovlada moćima vatrene zmije, hrabri vitez osvaja blago ili ruku mlade princeze. Taj zmaj, ta aždaja, jeste zvijer iz dubina, zvijer porodena iz tame, mraka koji je simbol beskonačne materice božanske Majke, materice koja je svim bićima i kolijevka i grob, jer sva bića od nje dolaze i njoj se vraćaju, dobijajući privremenu formu i egzistenciju zahvaljujući magijskom kvalitetu Oca, kreatora iluzije. Munja koja je sijevnula u tami ime je ove zvijeri, zvijeri koja svojim rođenjem donosi u manifestovanu formu duh svoga Oca, solarni, vatreni duh života prisutan u svakom čovjeku, čiji je broj isti kao i broj ove zvijeri, Theriona (grč. zvijer), broj 666.

Ipak, solarne, kreatorске moći Theriona nisu iste kao i Očeve, jer je Therion od oca, znači svojevrsan niži bog ili demijurg, kako bi ga imenovala drevna gnostička učenja.

S druge strane, zvijer u sebi oličava i kvalitete Majke, princip sirove materije koja tek treba biti oplodena suštinom da bi izrodila strukturisanu, a ne amorfnu formu. Ta amorfnost od majke daje zvijeri i kvalitet haosa, kvalitet koji ispunjava užasom strukturisani ego, jer na ekran svijesti projektuje sliku nestrukturisanog postojanja, koje egu izgleda kao smrt i ništavilo.

U tom smislu zvijer, kao čedo oca i majke, dualne je prirode, uključujući u sebe kvalitete kako demijurga, tako i haosa, jednako kao što Heru-Ra-Ha posjeduje dualne kvalitete imenovane Ra-Hoor-Khuit i Hoor-Paar-Kraat.

Drevni kabalisti su ovaj proces manifestacije označili imenom-formulom JHVH ili Jehovah, što je jedno od imena Boga u Bibliji. Slovo J, Jod, označava Oca i njegovo sjeme, beskonačno malu tačku spermatozoida. H, He, predstavlja Majku, beskonačno veliki i amorfni prostor. Njihova interakcija kreira treći element, čedo, predstavljeno slovom V, Vau, čija je druga polovina, manifestni, materijalni aspekt od majke, oličen drugim slovom H, He.

Sam oblik slova Vau implicira spuštanje, silazak Oca, jer je to, zapravo, slovo Jod od kojeg je nadole povučena linija, dok unutar drugog He stoji mala tačkica, kao simbol Očevog sjemena, ali ipak unutar He, jer je zahvaljujući ženskom principu, Majci, Otac u formi Sina dobio tijelo i postao. On koji je bio apstraktni "Ja jesam" (EHJH, Ehejeh, hebr. "ja jesam") sada je postao, aktivnom formulom JHVH, Jehovah. Kako je broj zvijeri takođe i broj čovjeka, može biti jasnije ako pogledamo figuru sačinjenu od hebrejskih slova JHVH, te vidimo na šta nas podsjeća.

Po ovoj formuli put povratka u prvotno stanje Apsolutnog, bez podjele i razlikovanja "jedne stvari od bilo koje druge stvari", ali sada sa punom sviješću, predstavlja ujedinjenje Vau, otjelotvorenog muškog principa, te drugog He, otjelotvorenog ženskog principa.

Dolazeći od Oca, Vau je Sin, podmladeni Otac, a drugo He podmladena Majka ili Kćerka. Tako muškarac sluti u ženi svoja izgubljena nebesa, svoj izgubljeni raj, jednako kao i ona u njemu. Odatle sve velike ljubavne priče i tragedije. Ali ta nebesa nisu u spoljašnjem muškarcu ili ženi, već unutra, u onom našem skrivenom aspektu bića koji zovemo muškim ili ženskim, ovisno kojeg smo pola, ovdje,

slika čovjeka
kao JHVH

na zemlji. Ujedinjujući se sa Kćerkom Sin sebe spoznaje kao Oca i izjavljuje: "Ja i Otac smo jedno", a upoznavajući do tada nepoznati aspekt Sina, Kćerka postaje Majka.

Za Sina, muški aspekt čeda, Kćerka, njegov ženski aspekt, prividno stvara čitav svijet, univerzum sa svim svojim planetama i galaksijama. Impuls za spoznavanjem svega stvorenog i sve dubljim upoznavanjem sveukupne kreacije, impuls je Sina da spozna i integriše Kćerku. Čineći to, svako osjeća (njegov "Sin" aspekt ličnosti) da čini određeni napredak u svom životu i razvija se npr. naučnici, dok "Kćerka-aspekt" doživljava osjećanje napretka u integrisanju aspekta demijurga, kreatora, te odatle proizilazi sva umjetnost i kreativnost, porađanje nečega novog u formu. Naučnici i umjetnici pronalaze i obznanjuju smisao, tako, u saznavanju i opredmećivanju, bivajući u svom radu potaknuti ovim pra-impulsom koji leži u osnovi sve egzistencije.

Govoreći u terminima seksa ovo predstavlja odnos između Sina i Kćerke, odnosno "Sin" i "Kćerka" aspekta ličnosti. Ako u obzir uzmemo i one više, transcendentalne aspekte ličnosti tj. "Oca" i "Majku", dolazimo do vrlo interesantnih seksomagijskih kombinacija, ukupno šest, koje kao različite kombinacije okultnog rada, unutar polja našeg uma i bića, otkrivaju različite mogućnosti tog rada.

Prije nego navedem te kombinacije, čini mi se bitnim naglasiti da je spoljna seksomagijska aktivnost samo simbol unutrašnjih procesa, te da praksa seksualne magije, ma kako to čudno zvučalo, uopšte ne mora uključivati i fizičku seksualnu aktivnost. Ukoliko se rad odvija unutar ovog polja aktivnosti, oličenog sa ovih šest kombinacija i dijagramom datim na kraju poglavlja, a kojeg Majkl Bertio naziva "ikonosferom", onda taj rad u potpunosti uključuje bit seksualne magije i ne mora biti raden i fizički, jer je fizički seks samo dramatisacija na polju zemlje nečega što se odvija u sferi ne-fizičkog. Suštinski, jedini smisao fizičkog seksa jeste produženje vrste. Magijska strana seksa leži u onostranom.

TABELA SEKSOMAGIJSKIH RELACIJA UNUTAR JHVH

Otac - Majka (J sa H): Ujedinjenje Goluba i Zmije, stvaranje Zmaja, čija sijenka (ženski aspekt) stvara iluziju sveukupne kreacije. Stvaranje, kreiranje univerzuma. Rađanje Magijskog Djeteta.

Otac - Sin (J sa V): Osnaživanje principa demijurga. Čista muška energija. Sticanje okultne, kreativne moći oplodnje.

Otac - Kći (J sa drugim H): Reorganizovanje Univerzuma. Obogotvorenje kreacije. Spuštanje Avatara.

Majka - Sin (H sa V): Osnaživanje principa haosa. Povratak u pra-materiju, obrtanje toka evolucije. Odricanje od postojanja.

Majka - Kći (H sa drugim H): Potpuno zaustavljanje toka evolucije. Stagnacija u stanju nesvjesnog prapočela, prvobitnog haosa.

Sin - Kći (V sa drugim H): Ujedinjavanje i poništavanje polarnosti egzistencije. Evolutivni razvoj univerzuma ka svjesnoj spoznaji Boga, Bogostvarenju.

Kći, četvrti element u JHVH, rekli smo da istovremeno predstavlja otjelotvorenje, manifestaciju čitavog JHVH ciklusa, ali i "tamnu", "žensku" stranu svog brata Theriona.

Ona je istovremeno kapija kroz koju Sin postiže realizaciju svog identiteta sa Ocem i ovu "nižu Majku" Kroli je u svom sistemu imenovao Babalon ili Vavel-On, "kapija Sunca". Drugi naziv, naziv iz *Knjige zakona*, skerletna žena, govori nam takode dosta o prirodi ovog ženskog aspekta. To je vatrena žena, sestra bliznakinja Theriona, svog brata i ljubavnika.

Njena ženskost proističe od Majke, a plameni aspekt od Oca.

Analizirajući shemu na kraju ovog poglavlja, možemo vidjeti da četiri elementa proističu iz dualnosti Sina, od njega dolaze, te odatle i povezanost simbola krsta sa Sinom, kao recimo u hrišćanstvu, a takode i imenovanje simbola krsta u krugu "pečatom Zvijeri", kao kod Krolija. Planete, planetarni sistemi, oformljeni sistem svjetova, proizilaze iz Kćerke, one koja odigrava iluziju,

kćerke maye. Na shemi datoj u ovoj knjizi ona je predstavljena sedmozrakom zvijezdom kojom je i Kroli označavao Babalon, ali kada bismo htjeli iskoristiti simbol koji je više u skladu sa učenjem S.G.L.U.X., onda bi to bila jedanaestozraka zvijezda. Ipak, to će biti podrobno objašnjeno kasnije u knjizi.

Sedam od 22 slova hebrejskog alfabeta nose naziv "dvostruka slova" i odnose se, simbolički, na sedam planeta stare astrologije, Sunce, Merkur, Veneru, Jupiter, Saturn, Mars i Mjesec. Ta njihova "dvostrukost" odnosi se na dualnu prirodu Kćerke, kao što se "dvostrukost" krsta odnosi na dualnu prirodu Sina. Mješavina Zvijeri i Čovjeka, kao što i stoji tačno između ljudi i Theriona, Kći je vladarka dualne prirode i pod svojim velovima čuva i solarne anđele i lunarne đavole, manifestovane, uobličene aspekte energija Oca i Majke, te dovodi ljude u kontakt sa tim kosmičkim inteligencijama, anđelima i đavolima.

Po gnostičkom viđenju geneze, otjelotvorenje Apsolutnog odigrava se u sedam faza, slijedećim redoslijedom:

1. Apsolut
2. Bogovi
3. Kosmičke inteligencije
4. Ljudi
5. Životinje (uključuje: ribe, insekte i ptice)
6. Biljke
7. Minerali

Upoređivanje ovog toka sa materijalom datom u drugom poglavlju, te sa shemom na kraju ovog poglavlja, može voditi zanimljivim uvidima.

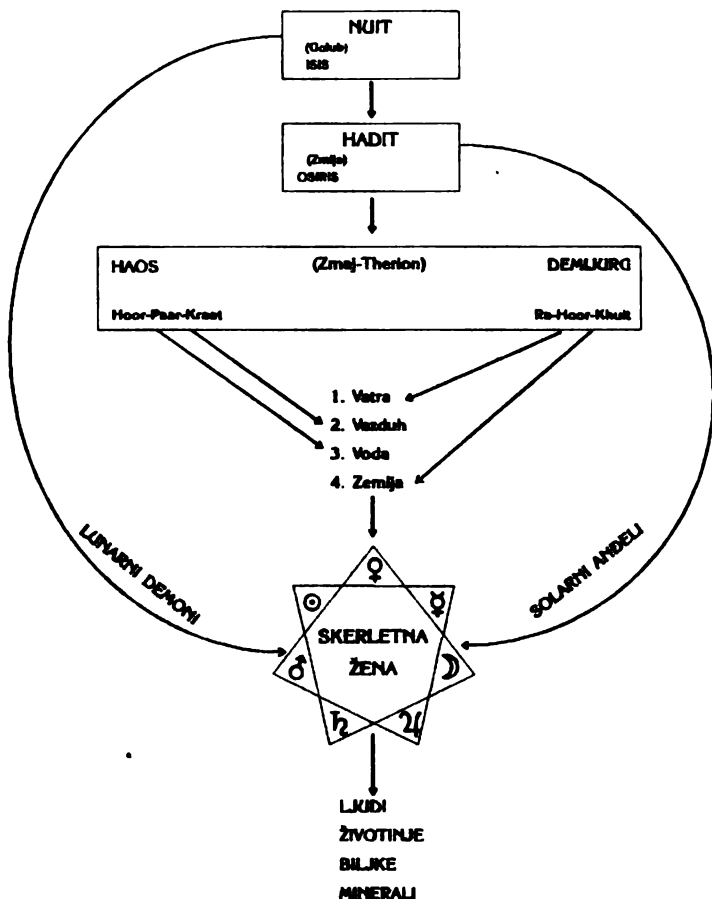
Shema kojom završavamo ovo poglavlje, oličava u grafičkoj formi sve najvažnije elemente kako Kroljevog okultnog sistema, tako i sistema S.G.L.U.X. Pažljivo proučavanje sheme i međusobnih odnosa koji u njoj vladaju, nagradiće marljivog proučavaoca jasnom vizijom okultnog rada i podariti mu ključ za odgonetanje do tada, eventualno, nejasnih aspekata u radovima Alistera Krolija.

Ljepotica i Zvijer

Jasno znati i precizno činiti u okultizmu, ključ su i brava spiritualnog iskustva i bilo bez jednog ili bez drugog, ni jedna vrata neće biti otvorena.

IKONOSFERA

Schema Ikonosfere SGLUX

VI

BIJELO, CRNO I CRVENO

*"Postoji veo: taj veo je crn. To je veo čedne žene;
to je veo tuge, mrtvački pokrov..."*

(Knjiga Zakona, II, 52)

"Ništa je tajni ključ ovog zakona."

(Knjiga Zakona, I, 46)

Jedan od najstarijih mitoloških i okultnih koncepata jeste onaj o nevinosti materije, odnosno majke. Stari Grci su ovoj nevinoj pra-majci takođe pridodali atribut prvobitnog haosa. U kontekstu našeg razmatranja prirode muškog i ženskog, možemo vidjeti da kvalitet nevinosti, koji, tako, prije svega ima okultni, logički, pa tek potom moralni smisao, treba tražiti u kvalitetu nestrukturisanosti, homogene sveukupnosti u kojoj ne postoji izolovano "ja", odnosno ego, muški princip odvajanja, izlaženja.

Kultovima ženskog principa, tako, često su pripisivani kvaliteti užasnog i stravičnog, što je zapravo užas i strava ega nad mogućnošću sopstvene anihilacije, kao i atribut crnog, jer je crna boja odsustvo svjetlosti, te zapravo i nije boja. To je gnostički NOX, primordijalna tama, "noć svega" ili "noć Pana" u Kroljevom učenju.

Bijelo, Crno i Crveno

Stoga su mistički kultovi ženskog principa oduvijek povezani sa noći, zvijezdama koje su djeca noći, te Mjesecom, tom noćnom lualicom koja je tako blisko povezana sa tjelesnim, zemaljskim ženama.

Muški kultovi prirodno prisvajaju atribute dana i Sunca, te arterijske krvi, a ne one ženske, lunarne krvi.

U prirodnom ciklusu ljudskog života, koji obuhvata kako budno stanje svijesti, tako i san, upravo dok spavamo, u onoj najdubljoj fazi sna, sna bez snova, svako od nas se djelomično odvaja od mentalnih impresija, sanskritski "samskara", koje u budnom stanju svijesti oblikuju ono što zovemo svojom ličnošću. Nakon perioda "odmora" od ovih impresija, svakog jutra, odnosno nakon svakog ciklusa spavanja, iznova uključujemo u svoju svjesnost te impresije, otiske u beskonačnom moru energije našeg uma i vraćamo se u svoju ličnost i nastavljamo življenje tog posebnog individualiteta, od kojeg smo se u jednom periodu sna odvojili. Razlog što se ne sjećamo te faze spavanja leži u činjenici da se radi o drugom nivou postojanja, odvojenom od ovog svakodnevnog svojevrsnom pukotinom u svjesnosti.

Sve su ovo razlozi atribucija noći, sna, iluzije (s obzirom na san i snevanje), noćnih životinja itd. ženskom principu i Boginji, a svih ostalih dnevnih atributa Bogu i muškom principu. Ipak, ako bismo htjeli kratko imenovati razlog odbacivanja lunarnostelarnih kultova Boginje, onda je najkraća definicija egoizam. Strah ega od napuštanja strukturisane, izdvojene egzistencije i utapanja u sve (Pan).

U kontekstu ovog razmatranja mogli bismo žensku, mističku stranu okultizma zvati "crnim okultizmom" ili "crnom magijom", a mušku, magijsku "bijelim okultizmom", odnosno "bijelom magijom". Standardne, pučke interpretacije "bijele" i "crne" magije kao tzv. "dobre" i "loše" magije, ne nalaze mjesto u ovakvom, gnostičkom i cjelovitom sagledavanju stvari.

Primjena okultnih metoda sa ciljem direktnog, negativnog uticaja na živote drugih ljudi, prvenstveno spada u oblasti nižeg okultizma, manifestaciju određenih *siddhi*-ja, okultnih moći ni-

žeg ranga i nema nikakve veze sa istinskim, gnostičkim okultizmom, čiji je jedini cilj gnoza, direktno iskustvo istine o životu, sebi i drugima. Nadalje, kao što od svake bolesti postoji odbrana, tako je od loših okultnih djelovanja svake vrste odbranjen onaj koji je u središtu svog bića stabilno ukorijenjen u Istini, Bogu, Apsolutnom, onaj koji je samoodređen u odnosu na sveukupnu stvarnost i stoga voljan i sposoban preuzeti punu odgovornost za svoje misli, riječi i djela. Takva osoba ne može biti ni za pedalj pomjerena iz svog stabilnog stanja, te je stoga najbolja odbrana od svih negativnih uticaja predan i iskren rad na svom sopstvenom duhovnom razvoju. Takva osoba se lako može oduprijeti bilo kakvom negativnom uticaju, čak ga i ne primjetiti, jer će on proći pored nje, zahvaljujući činjenici da je izvan dometa tog uticaja i nikada niko "jači" ne može ništa takvoj osobi, s obzirom da se samo osobe skromnih mogućnosti i moći usuduju činiti takve besmislice kao što je uticaj na druge. Zanimljivo je da osobe koje to mogu, to nikada ne čine, jer uporedo sa svojim moćima posjeduju i svijest o njihovom smislu i svrsi, dok one osobe koje posjeduju svojevrstne niže sposobnosti telepatije i manipulacije bioenergijom, obično ne posjeduju i spiritualno razvijenu svijest, te ako se neko i usudi uticati okultnim sredstvima na druge, vrlo izvjesno možemo znati kojeg je ranga taj "čarobnjak".

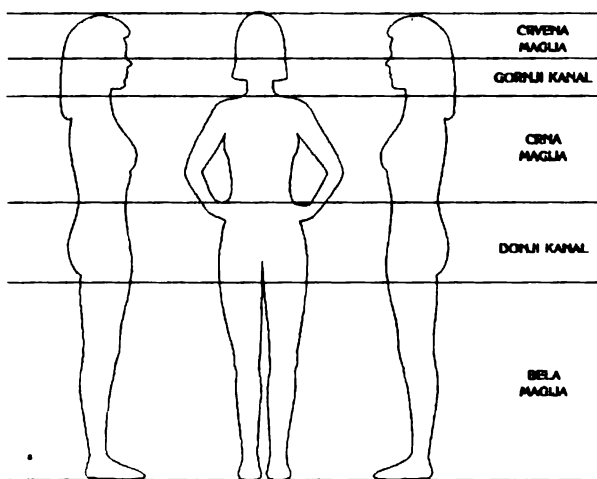
Okultni sistem "Zlatne zore" izrazito je naglašavao ovu dnevnu, solarnu stranu okultnog rada, dok je lunarna ostala ignorisana. To je dijelom posljedica i uticaja stare jevrejske tradicije, koja je ignorisala rad sa lunarnom stranom, oličenom "tamnom" stranom Drveta života, njegovom "B" ili "noćnom" stranom. Te negativne, noćne aspekte sefira kabalisti su nazivali "klifotima" ili "utvarama, sjenkama, ljušturama", drugim riječima, bićima snevanja, snolike, tamne strane egzistencije.

Zato nije ni čudo što je od strane jednog broja članova "Zlatne zore", Alister Kroli proglašen crnim magom, s obzirom na to da je Kroli svojom *Knjigom zakona* upravo inaugurisao povratak kulta boginje u okultizam zapadne hermetičke tradicije, te aktivno koristio simbole noćne strane postojanja, kao npr. obrnute pentagrame koji su smatrani zlim simbolom, te simbolom davola.

Bijelo, Crno i Crveno

Djavo je upravo noćna strana anđela, kao što je anđeo dnevna strana đavola, te stoga možemo reći da je Satana, "protivnik" i noćna strana Boga, zapravo ženskog roda, dok je Bog muškog. Satana je protivnik u smislu da djeluje upravo suprotno od Boga. Bog je "ja", centrifugalna sila ka napolju, fenomen, a Satana "ne-ja", centripetalna sila ka unutra, ka NOX-u, odnosno *noumenon*, da se poslužimo Kantovim kategorijama.

Okultni rad zahtijeva balansiranje, uravnoteženje kako jednog, tako i drugog aspekta egzistencije, ravnotežu "noći" i "dana", bez odbacivanja bilo jednog, bilo drugog. Ovo prevazilaženje "crne" i "bijele" magije rezultovaće, eventualno, postignućem "crvene" magije, onoga što transcendiraju polje i teze i antiteze i u formi sinteze podaruje maga originalnom okultnom kreativnošću.

Okultni kanali u čovjeku

Mogli bismo reći da bijela magija postavlja temelj za okultni rad i da neko ko radi na nivou bijele magije ne mora obavezno

Staza Gnostičke Svetlosti

biti upoznat sa crnom magijom, dok je crna magija nadgradnja i neko ko je crni mag mora poznavati i bijelu magiju, koja je temelj, osnova. Zato je bijela magija povezana sa nogama, a crna magija sa područjem stomaka i trupa, mjestom gdje se vari hrana i apsorbuje vazduh, te oslobada energija važna za fizičko funkcionisanje.

Tek nakon što je čovjek ovladao bijelom magijom on može da krene u suočavanje sa svojom sijenkom i postane crni mag. Ova integracija odcijepljenog aspekta bića i stvarnosti rezultovaće, kao što smo rekli, crvenom magijom kojoj je pridodato područje glave, gdje je duhovni centar čovjeka. U Jungovoj psihološkoj školi to je integracija sijenke kojom se realizuje ucjelovljenje ličnosti.

Transcendiranje dvojstva Bog-Djavo podaruje nas uvidom u činjenicu da su i Bog i Djavo stvoreni. Bog nastaje, jednako kao i Djavo, ne postoji oduvijek. Ono što je iznad i Boga i Djavola, bezimeno i u osnovi svih stvari, ono o čemu sve i ništa ne može biti izrečeno, ono što se samo šutnjom može izraziti — neki To zovu Apsolut, Krajnje, ali kojim god imenom To zvali, pogriješićemo. Ako, opet, samo šutimo o Tome, opet ćemo pogriješiti. Ipak, govoreći precizno, kada govorimo o Bogu, podrazumijevamo i postojanje nečega što nije Bog. U tom smislu i Bog i Djavo su stvoreni, te tako imaju svoj kraj, a kraj je u Tome.

Ove ideje je na sažet, pjesnički način izvrsno izložio Alister Kroli u svom remek-djelu *Knjiga laži*, posebno u poglavljima 9, "Brnjice", 11, "Svitac", 31, "Garota", ali i mnogim drugim. Ovdje navodim poglavlje-stih 37, "Zmajevi":

*"Misao je sena pomračenja Lune.
Samadhi je sena pomračenja Sunca.
Mesec i Zemlja su ne-ego i ego: Sunce je TO.
Oba pomračenja su tama; oba su krajnje retka;
sam Univerzum je Svetlost."*

Savremeni okultizam, okultizam nakon Alistera Krolija, pristupa ravnopravno i jednom i drugom aspektu postojanja, hrabro istražujući do tada izbjegavane dimenzije svijesti i bića. Jedan od kreativnih nastavljača Krolijevog rada, gospodin Kenet Grant iz Engleske, vođa Tifonijanskog O.T.O., jedne od O.T.O. grupa koje danas postoje u svijetu, u predgovoru svoje odlične knjige *Tamna strana raja*, koja se upravo bavi ovim "mračnim" aspektima okultizma, kaže:

"Dok okultizam ne postane kreativan u smislu otvaranja novih pristupa, modifikovanja i razvoja tradicionalnih konceptata... postojaće stagnacija u moru vjerovanja učinjenog inertnim radi savremenog, brzog razvoja ljudske svijesti koji se graniči sa čudom. Ako nauka nemanifestovanog ne želi ostati na nedozreloj nivou, dok nauke manifestovanog prodiru u prostor, onda zreo okultist mora ostaviti na stranu igračke sujevjerja i hrabro se suočiti sa Drvećem Vječnosti, čija stabla i grane sjaje sunčanom vatrom, ali čiji se korijeni hrane u tami."

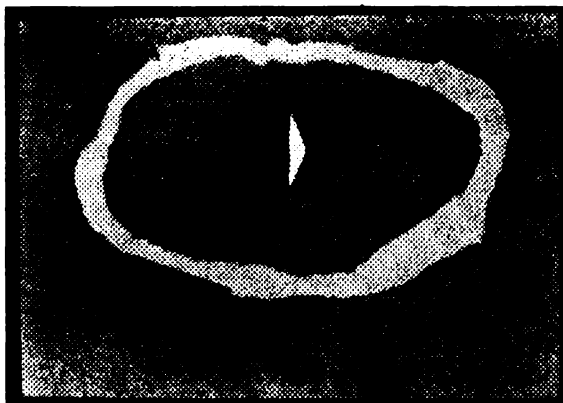
Ovo iskustvo "onog drugog", "suprotnog", duplog, odakle proizilaze riječi kao dubl, diablo, davo, naročito u ovoj fazi evolucije ljudskog roda predstavlja kritično iskustvo sa kojim se ova civilizacija mora suočiti, nakon dugog, viševjekovnog potenciranja solarnih, dnevnih kultova.

U četvorostrukom ciklusu razvoja, inicijacijskom procesu, iskustvo "crne magije" jeste neminovan korak. To je iskustvo deidentifikovanja od ego struktura, iskustvo smrti, anihilacije svjetlosti manifestovanog bića, iskustvo trećeg procesa u četvorostrukoj formuli, procesa "prevazilaženja iluzije". Kreiranje Bića i njegovo življenje u tako stvorenom dualnom svijetu mogli bismo zvati "bijelom magijom" ili procesom individuacije. Dokidanje tog odvojenog individualiteta, prevazilaženje "ja" i iskustvo NOX-a, primordijalne Majke, možemo zvati "crnom magijom". Mistični četvrti proces, četvrti stepen, odgovara "crvenoj magiji", nivou transcendiranja dualnosti Boga i Djavola, svjetlosti i tame, LUX-a i NOX-a.

Staza Gnosticke Svetlosti

Ovo balansiranje suprotnosti opažamo u radu S.G.L.U.X. već kod bazične tehnike rituala pentagrama, petokrake zvijezde. Uporedo sa simbolom uspravnog pentagrama, čiji je vrh okrenut na više, tu se upotrebljava i obrnuti pentagram, aktivno korišten od strane Krolija, a proglašen zlim od strane solarno nastrojenih okultista, koji pokušavaju doći do Apsoluta negirajući one aspekte stvarnosti koji ih plaše.

Ovi pentagrami su postavljeni jedan u drugi, kao svojevrsna verzija kineskog Jin i Jang simbola, uz tajanstvenu tačku u sredini koja predstavlja ONO što je iznad i jednog i drugog, bivajući jedanaesti element čitavog simbola.

Ilija Krković: "Prva podela"

Poseban aspekt rada unutar S.G.L.U.X. predstavlja, takode, rad sa životinjskim likovima, korišćenje energetskog potencijala kojeg ti likovi čuvaju u skladištima našeg ida, rad takode često shvatan ako ne "crnim", onda bar na margini "bijelog".

U evolutivnom putu duše (sanskritski: atman) ka spoznaji istinske prirode sebe i drugih duša, spoznaje koja je zamagljena bezbrojnim impresijama (samskarama, sanskr.) sa kojima je ta duša identifikovana, ona prolazi kroz bezbrojne oblike, da bi u

ljudskoj formi dostigla onaj vrhunac koji je neophodan za potpuno, svjesno iskustvo Istine.

U sedmerostrukom procesu "gnostičke geneze" koji je ranije opisan, ljudska forma se nalazi između nivoa životinja i nivoa kosmičkih inteligencija. Takoreći, nalazi se između "donjeg" i "gornjeg", između stanja gdje više prevladava nesvjesnost nego svjesnost i stanja gdje više prevladava svjesnost nego nesvjesnost. Drugim riječima, između svijeta transcendentalnog ega, oličenog kosmičkim inteligencijama, bogovima i Apsolutom, te transcendentalnog ida predstavljenog životinjama, biljkama i mineralima, tačno na sredini, poput zelene boje koja se nalazi tačno u središtu spektra boja razložene svjetlosti.

Ta ljudska forma prvenstveno označava samosvijest, svjesnost o sebi, te stoga deidentifikaciju od fizičkog, energetskog i mentalnog, ali funkcionišući na fizičkom, energetskom i mentalnom nivou. Tek takva, samosvjesna jedinka, može krenuti ka nivou tzv. kosmičkih inteligencija (u hrišćanskoj terminologiji "andela"), odnosno nivou deidentifikovanja od svoje ljudskosti, te dalje, nivou božanskog, koji je realizacija svoje božanske prirode, da bi se duša na kraju vratila u svoje prirodno, sada svjesno stanje jedinstva sa Apsolutom.

Obrnuti proces, put od Apsolutno nesvjesnog stanja do materije, minerala, neophodan je da bi duša mogla preduzeti put nazad, ka Apsolutno svjesnom stanju. U tom procesu spuštanja ka fizičkom, bivanje na nivou ljudskosti nije isto kao pri povratku, jer pri silasku postoji iskustvo samosvjesne jedinice, ali bez uma, bez emocija i bez tijela. Tek sa materijalizacijom u tijelu, duša može krenuti nazad, ka svjesnom jedinstvu sa Apsolutom i tu leži smisao nekih okultnih tvrdnji da je Zemlja jedino mjesto u univerzumu gdje je moguća spiritualna evolucija i da čak i bogovi moraju sići na Zemlju da bi ostvarili cilj postojanja. U tom povratku nazad, na nivou ljudskog egzistira onakav čovjek kakvog mi znamo, čovjek sa iskustvom fizičkog, emocionalnog i mentalnog i da bi nastavio svoju evoluciju, odnosno involuciju, kako ovaj put nazad naziva Meher Baba, za razliku od spuštanja

u materiju, koje naziva evolucijom, čovjek mora isto tako integrisati ove više nivoe svjesnosti, nivoe kosmičkih inteligencija i bogova, kao što je integrisao nivoe materijalnog, minerala, te biljnog, životne energije i životinjskog, gdje se odražava mehanizam uma, ali bez samosvijesti, iako prividno izgleda kao da životinje posjeduju samosvijest. Ipak, to je stanje nalik mjesečaru koji hoda i radi različite radnje, ali nije svjestan da spava.

Darvin je bio u pravu kada je uvidio čovjekovu životinjsku prošlost, ali ga je sopstveni materijalizam onemogućio da uvidi da čovjek nije samo razvijena životinja, već božanska individua identifikovana sa "ljudskošću", duša koja ima iskustvo tijela, emocija i misli, te svijest o sopstvenom postojanju kojoj je prethodilo nesvjesno stanje životinje. Takođe, nastavak tog evolutivnog puta nije više fizičke prirode, kao prije postignuća ljudskog, već u razvoju svjesnosti.

Tek kada individua (duša) svjesno asimilira impresije (samskare) prethodnih formi, što je moguće jedino na nivou ljudskog, moguć je dalji napredak na ovoj evolucionoj ljestvici.

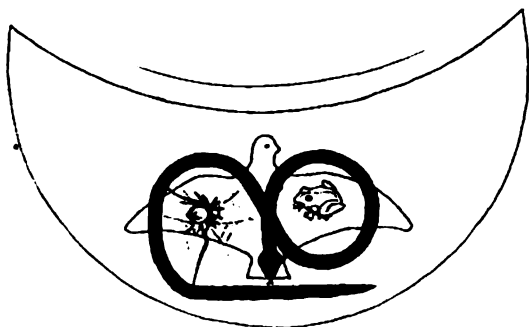
Okultni rad sa entitetima životinja predstavlja, tako, reaktiviranje davnih impresija naše biološke prošlosti, koje čuvaju uz sebe ogromne količine sapete mentalne energije koja može biti iskorištena za specifične okultne ciljeve. To je prije svega asimilacija tih energija u sferi ljudskog, znači njihovo podizanje na viši plan, da bi pomogle duši na nivou čovjeka da iskorači iz svog okruženja i dostigne naredni viši plan, plan kosmičkih inteligencija (andela).

U istoriji okultnog dobro je poznat fenomen likantropije, pretvaranje u vuka, koje je često shvatano i kao bolest ili stravični fenomen vukodlaštva. Predstava o stvarnoj fizičkoj transformaciji u vuka (ili u neku drugu životinju, za šta su često optuživane vještice u srednjem vijeku) može biti realan fizički fenomen, ali se prvenstveno radi o svjesnoj asimilaciji i proživljavanju bestijalnih instikata, bestijalnih impresija prisutnih u svakom ljudskom biću, a potisnutih tokom ljudske evolucije (evolucije ljudskih formi, za razliku od evolucije životinjskih, biljnih ili

mineralnih formi), tokom čega se neko može uistinu ponašati kao određena životinja i ispoljavati njene karakteristike. U slučaju odsustva kontrole, pri čemu ego biva preplavljen ovom bujicom instikata iz ida, takva osoba zaista zaslužuje medicinski tretman. Međutim, ukoliko je osoba svjesna svoje istinske prirode, samoodređena u odnosu na iskustva koja proživljava, ne možemo govoriti o poremećaju, već o asimilaciji i čišćenju impresija iz polja bića, što rezultuje većom svjesnošću i deidentifikovanjem od tih impresija, te shodno tome sve većim približavanjem spoznaji sebe kao neuslovljenog Apsoluta.

Vuk i ostale grabljivice, divlje životinje, stoga su centralni likovi u aktiviranju divljih, atavističkih snaga u čovjeku. U određenom materijalu, namjenjenom za vrlo uznapredovale učesnike svog sistema, Majkl Bertio iznosi određene informacije o buđenju ovih atavističkih snaga, koje karakterišu sirova snaga, bijes i uništavanje. Tokom rituala, suočen sa eksplozijom destruktivnosti i bestijalizma, inicijant treba da transformiše strah i užas koji mu se javljaju, a ne da im podleže ili ih potisne, inače neće proći ovaj mistični, okultni test bestijalnog demona koji ga kuša zastrašujućim riječima.

Ipak, pored ovakve vrste rada, suočavanja sa svojom animalnom "sijenkom", postoji i preuzimanje sasvim posebnih životinjskih identiteta, ovisno od cilja rada.

Unutrašnji simbol SGLUX

Staza Gnostičke Svetlosti

Okultni sistem S.G.L.U.X. koristi četiri životinjske forme u svom radu. To su forme zmije, goluba, žabe i pauka. U simboličkom smislu, svaka od ove četiri životinje bremenita je značenjem i nalazi se gotovo u svakoj mitologiji, na ovaj ili onaj način. Zmiju ćemo posebno obraditi u narednim poglavljima, jer ona igra vrlo značajnu ulogu u S.G.L.U.X., ali i okultizmu uopšte, dok smo nešto od simbolizma goluba već spomenuli ranije.

Povezan sa vazduhom, prostorom, beskonačnošću, golub prvenstveno predstavlja vezu između zemaljskog i nebeskog, glasnika od božanske Majke, beskonačnu ljubav Majke za svu svoju djecu.

Pored zmije, golub je najvažniji animalni lik u ovom sistemu. Zapazićemo korespondenciju goluba (golubice) božanskoj Majci, te zmije Ocu, ako ponovo pogledamo na shemu iz prethodnog poglavlja. Njihov spoj stvara Zmaja, krilatu zmiju ili Zvijer 666.

Tehnika transformacije u zmiju ili goluba, korištena unutar prva četiri stepena S.G.L.U.X., ima za cilj da praktičara dovede u kontakt sa energijama oličenim ovim životinjama i otključa ona skladišta unutar praktičarevog nesvjesnog koja su sa njima povezana. U slučaju goluba, osnovni kvalitet koji mu odgovara jeste kvalitet milosrđa, milosti, te jedinstva svih bića, odakle proizilazi korespondencija goluba sa Svetim Duhom.

Naime, Sveti Duh predstavlja stanje sveopšteg jedinstva, uzajamnog prihvatanja i ljubavi između svih bića. Sveti Duh ne postoji kao zaseban entitet, već se dešava onda kada postoji uzajamna ljubav između najmanje dva svjesna bića. Namjerno je naglašena uzajamna ljubav, to nikako ne može biti jednosmjernan proces, inače ne može biti iskustva Svetog Duha. U tome leži smisao Hristove poruke da će se Sveti Duh spustiti na sve one koji se skupe zajedno u njegovo ime, koji se skupe u zajedništvu, ljubavi i bezuslovnom međusobnom prihvatanju.

Zvučna formula, mantra, korištena u radu sa entitetom goluba, jeste mantra *Hriliu*, "riječ goluba" koju Kenet Grant definiše kao "simbol metafizičke ekstaze koju doživljava ljudska svijest

prilikom sjedinjavanja sa svojim kosmičkim dvojnikom.* To stanje sjedinjavanja jeste, zapravo, stanje bezuslovnog, uzajamnog prihvatanja, koje svijest doživljava kao jedinstvo sa onim drugim, kao prisustvo Svetog Duha.

Sve ove osobine učinile su da golub uđe u mitologiju kao vrlo plemenit, blagonaklon simbol, za razliku od zmije, žabe ili pauka, koji negdje uživaju kult poštovanja, a negdje su sasvim omraženi.

Pauk je jako značajan simbol u okultizmu, posebno za I i II proces rada, procese kreiranja i življenja iluzije, s obzirom na paukovu sposobnost tkanja mreže iz svog sopstvenog bića. Pauk premrežuje nestrukturirani prostor uvodeći u njega koordinate, kreirajući svijet iz biti sopstvenog jastva i putujući njime. Sa svojih osam nogu on predstavlja četiri osnovne i četiri sporedne strane svijeta, bivajući simbol ne samo onoga koji putuje prostorom, već i vremenom, te je preuzimanje lika pauka suštinsko u magijskim tehnikama putovanja kroz prostor-vrijeme, kako u S.G.L.U.X., koristeći "shemu univerzuma", tako i u drugim okultnim sistemima, recimo Vudu učenjima "Kulta crne zmije" (La Couleuvre Noire).** Pauk je, tako, majstor, gospodar iluzije i istinski simbol čarobnjaka i čarobnjaštva.

Žaba je, ponegde, smatrana simbolom uskrснуća, ali i simbolom odvratnosti i grijeha. Ključ za tumačenje njenog simbolizma leži u njenom skakanju, te močvarnom staništu.

Kao stanovnik močvara ona predstavlja vezu sa "ustajalim" vodama ida, vodama prvobitnog haosa. Ona je, takode, ona koja putuje tim močvarama, te je i vodič kroz njih.

Ipak, najznačajniji element njenog simbolizma je skakanje. To je skakanje iz jedne dimenzije svijesti u drugu, međusobno odvojenih bezdanom koji čini diskontinuitet između različitih stanja bića, diskontinuitet između "ovostranog" i "onostranog". Formula "skakača" uvijek je povezivana sa ulaskom u onostranu

* (Outside the circles of time, K. Grant, Frederick Muller Ltd, London, 1980)

** Vidi: Voudoun Gnostic Workbook, M. Bertiaux, Magical Child Inc., New York, 1988

Staza Gnostičke Svetlosti

sferu postojanja i to skokom. Smatra se da je kapija kroz koju se uskače u drugi, alternativni "univerzum B", nagual, sefirot Daat na Drvetu života. Daat predstavlja kapiju, ne sefiru u pravom smislu riječi, "lažnu sefiru" ili "sefiru koja nije sefira", kako kažu kabalisti, kapiju za onostrani univerzum predstavljen "tamnom" stranom Drveta, za razliku od ovog, nama poznatog univerzuma, predstavljenog prednjom ili "dnevnom" stranom.

Smisao skakanja je upravo u tome što se želi naglasiti nepostojanje direktne veze između ovih različitih stanja, nepostojanje "mosta". Jedini način njihovog "premošćavanja" je skok, skok uz preuzimanje pune odgovornosti za takav čin i preuzimanje rizika da, možda, nećemo doskočiti. U hrišćanstvu je ova formula "skakača" poznata kao "skok vjere", skok u onostranu dimenziju kao posljedica bezrezervne vjere i predanosti.

U okultnom radu formula žabe, preuzimanje entiteta žabe, koristi se za ulazak u onostrane dimenzije svijesti, posebno one dimenzije povezane sa Daatom i prvobitnim vodama, ali se pored pauka i žaba koristi u putovanju kroz prostor-vrijeme.

Koristeći životinjske likove u svom radu, okultista izlazi iz racionalnih okvira ljudskog, napaja se direktno na izvorima ida, uživajući u moru nesputane, slobodne energije, koja ima sposobnost kako da stvara, tako i da uništava.

Taj strah od uništenja osnovni je razlog potiskivanja ovakvih okultnih praksi i proglašavanja njihovih praktičara "crnim". Ipak, ovaj univerzalni i sasvim opravdani metod istraživanja skrivenih područja naše svijesti, nastavlja da se primjenjuje danas, jednako kao što se primjenjivao i u prošlosti, kod sibirskih i američkih šamana ili staroegipatskih sveštenika sa svojim bogovima životinjskih lica.

VII

ZMIJA I LAV

"Ja sam Zmija koja daje Znanje i Užitek i sjajnu slavu i potičem srca ljudi pijanstvom."

"Ja sam tajna Zmija sklupčana pred skok: u mojoj sklupčanosti je užitek. Ako ja podignem moju glavu, ja i moja Nuit smo jedno. Ako spustim svoju glavu i izbacim otrov, onda je užitek zemlje i ja i zemlja smo jedno."

(Knjiga Zakona, II, 22, 26)

"Nadeni krila i uzdigni svijeni sjaj unutar tebe: dodi k meni!"

(Knjiga Zakona, I, 61)

Zmija predstavlja jedan od najrasprostranjenijih i najambivalentnijih simbola u mitologiji i okultizmu.

Kao ubica ona predstavlja smrt, ali s obzirom na iscjeliteljske moći njenog otrova takode i život ili vaskrsnuće. U nekim mitologijama ona je žensko, u drugim muško, a ponegdje i androgin, samostvoren. Živeći u podzemlju ona je čuvar tajnih znanja mrtvih i ona koja omogućuje komunikaciju sa svijetom

Staza Gnostičke Svetlosti

mrtvih, dok je ponegdje shvaćena i kao duga, nebeska zmija koja premošćava nebo i zemlju. Takode može da simbolizuje i sveprisutni duh, krećući se bez nogu ili krila.

U hrišćanstvu simbol je zla, kušnje i nižih strasti, te Satane, kao npr. u *Otkrovenju Jovanovom*: "...aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona." Ipak, zmija na krstu ili motki može predstavljati i Hrista, iscjelitelja svijeta, dok je Manihejski gnostici smatraju za Hristov simbol. Tertulijan čak tvrdi da su hrišćani Hrista zvali "dobra zmija".

Simbolizam zmaja i zmije često je međuizmjenjiv, kao što se može primjetiti iz gornjeg citata iz *Otkrovenja*, dok Kinezi čak i ne prave posebnu razliku između zmije i zmaja, a kod Asteka zmija je pernata, mješavina ptice kecal i zmije.

Orao sa zmijom u kandžama, prizor na zastavi današnjeg Meksika, stari je astečki simbol koji predstavlja sjedinjenje polarnosti, energija neba i zemlje, jina i janga, te postoji vjerovanje da je mjesto na kome se ugleda orao kako je ulovio zmiju, mjesto posebne moći i obično predstavlja lokaciju na kojoj se gradi hram.

Bez obzira na sitne razlike u simbolizmu, spoj ptice i zmije (bez obzira da li je to orao, golub ili sl.) predstavlja ujedinjavanje muškog i ženskog, dvije osnovne polarnosti univerzuma, te nastanak plamenog zmaja, vatrene zmije znane u hinduizmu kao kundalini.

Sklupčana u podnožju kičmenog stuba, glavnog energetskog kanala u ljudskom biću, kundalini energija biva probudena tek interakcijom tzv. ida i pingala energija, solarnih i lunarnih energija ljudskog bića, koje mogu biti predstavljene zmijom i golubom. Kada su ida i pingala kanali, koji su predstavljeni spiralno ovijeni oko kičmenog stuba, probudeni, njihove energije ujedinjene i balansirane, kundalini se budi iz svog primalnog sna i počinje svoj uspon uz kičmeni stub, centralni kanal, budeći energetske centre (čakre) potencijalno prisutne u njemu.

Može se reći, na izvjestan način, da čakre čak i ne postoje, sve dok ne budu stvorene usponom kundalini. Budenje kundalini

Zmija i Lav

ne treba brkati sa usponom životne energije (prane) u organizmu, što može biti dramatično iskustvo, ali nije kundalini. Tek kundalini u potpunosti otvara (ili stvara) čakre i omogućava stabilno i postojano postignuće viših stanja svijesti.

Djelomično uspavana, funkcionišući u podnožju kičmenog stuba, ova evolutivna energija omogućava svjesnost fizičkog univerzuma i materije. Tek svojim uzdignućem i oživljavanjem uspavanih čakri, ona omogućava iskustvo drugih svjetova i nadmaterijalnih nivoa egzistencije, te u tom smislu možemo reći da svojim usponom kundalini na izvjestan način stvara druge svjetove, otkrivajući ih oku svijesti, bivajući tako gospodarica maye, iluzije.

Postignuće najviše, krajnje čakre, smještene u kruni glave, predstavlja potpuno ispunjenje ove energije i dokidanje relativne, dualne percepcije postojanja. Simbolički govoreći, postignućem ove najviše čakre, znane u tantri kao *sahasrara*, hiljadulatični lotos, zmija kundalini grize svoj sopstveni rep, proždire samu sebe i nestaje u nirvani NOX-a, primordijalnoj praznini čistog bivanja bez forme, bez prostora, materije, vremena ili energije, čak i bez bilo kakvog bivanja ili ne-bivanja.

S obzirom na svoj kvalitet pročišćavajuće, sveproždiruće energije koja spaljuje sve na svom putu, izuzev onoga što se ne može "ni vatrom spržiti, ni mačem uništiti", zmija kundalini je vatrena zmija.

Uopšteno govoreći, po našim gnostičkim učenjima, zmija simbolizuje nekoliko bitnih koncepata, prvenstveno gnozu, direktno iskustvo Istine, prosvjetljenje. Kao takva ona je sveznanje, svemudrost. U tom kontekstu zanimljivo je iskustvo jednog inicijata S.G.L.U.X. prilikom rada "tehnike zmije", tehnike transformacije u zmiju, jedne od četiri bazične tehnike rada sa animalnim likovima unutar ovog sistema:

"Zmija je čista MUDROST. Iskusio sam to spontano, uradivši tehniku zmije direktno, na četvrtom procesu rada. (Četvrti proces rada podrazumijeva direktan ulazak u onostrane sfere, koristeći entitet životinje, bez posebne upotrebe rituala ili sl, prim. autora)

Staza Gnostičke Svetlosti

Ne očekujući ništa, ponesen neznanom inspiracijom, transformisao sam se u zmiju uz lagano siktanje SSSSS, uvijajući tijelo. Odjednom sam prošao kroz kanal i našao se TAMO. Kao da sam uplovio u drugo stanje bića, nisam bio na zemlji, nisam bio nigdje, jednostavno sam bio, nelociran u prostoru, istovremeno svugdje i nigdje i znao sam SVE. Nije bilo ni jedne jedine stvari koja se nije razotkrila mom znanju. Ko i šta sam ja, šta je život i šta su drugi, sve je ležalo tu, razotkriveno, apsolutno i samodovoljno u samom sebi. Kao da sam tiho uplovio u stanje potpunog, totalnog ZNANJA svega. Kako sam tiho uplovio, tako sam i isplivio iz tog stanja i tek onda postao svjestan šta mi se zapravo desilo."

U drugom smislu, zmija predstavlja sveukupno jedinstvo svih bića, koja su dijelovi te jedne, jedinstvene kosmičke zmije, koja svojim tijelom obuhvata sve i čije je tijelo sve. Ulazeći u svjesno jedinstvo sa tom zmijom, čiji smo dio, gnostik postaje sposoban znati SVE, jer bivajući dio te zmije ima sposobnost znati svaki drugi dio ili segment te zmije.

Ona takode predstavlja i sveukupnu životnu energiju univerzuma, shakti, koja se u tijelu manifestuje kao kundalini. Najdirektnija forma ispoljavanja ove energije života jeste seks, pa su određene forme svetog erotizma uvijek bile povezane sa kultovima vatrene zmije. Ta energija je ona koheziona sila koja svijet drži na okupu i daje mu formu, oblik. U tom smislu zmija je žena, jer je ženski princip forma, a muški suština.

U kontekstu učenja o okultnim elementima, možemo govoriti o četiri nivoa manifestovanja zmije. To nisu četiri zmije, već četiri forme njenog manifestovanja, unutar četiri svijeta, četiri okultna elementa.

Zemlja: To je crna zmija, zmija mrtvih, koja se provlači kroz šupljine zemlje, kroz šupljine kostiju mrtvih, mračna, telurična zmija koja putuje između podzemlja i površine. Ona predstavlja sijenku. U svom zubu nosi otrov i može donijeti smrt, ali i vaskrsnuti iz mrtvih. Bog je transformacije i promjene. Ovu zmiju možemo vidjeti na tarot karti "Smrt" u špilu Alistera

Zmija i Lav

Krolija. Ona omogućava komunikaciju sa mrtvima i sticanje drevnih, skrivenih znanja koja su u posjedu mrtvih. U Vudu kultu ona je povezana sa porodicom crnih duhova mrtvih, Ghuedhe.

Voda: Ovo je plava ili indigo zmija astralnog svijeta, snova i fantazija. U svom pozitivnom aspektu omogućava putovanje astralnim svjetovima, a u negativnom stvara opsesiju fantazijama, zaludno sanjarenje i samozavaravanje. Omogućava komunikaciju sa nižim duhovima i nižim astralnim bićima, vilama, vilenjacima i ostalim bićima rijeka, jezera, potoka i sličnih vodenih staništa. Takođe je povezana sa tjelesnim tečnostima, posebno sa menstrualnom krvlju, te odatle i sa Mjesecom. To je zmija vještičarstva, bacanja čini, magije, te seksualne magije. U smislu svoje veze sa astralnim vodama, te vodom i tečnošću uopšte, ova zmija je povezana sa Vudu božanstvom Agwe.

Vazduh: Vazдушna zmija je nebeska zmija duginih boja ili samo bijele ili zelene boje. Ona je duga koja odvodi na nebo, hrani djecu zemlje nebeskim darovima i omogućava komunikaciju sa bogovima na nebu. U tom smislu posjeduje karakteristike Merkura, božanskog glasnika, te njegovu hitrinu i hirovitost, poput vazduha koji je njen medijum.

U Vudu kultu, ovoj zmiji odgovara Simbi, zmijoliki bog koji živi u krošnji drveta i posjeduje Merkurovske osobine božanskog glasnika, kao što se vazduh nalazi između zemlje, ljudskog staništa i neba, božanskog staništa.

Vatra: Ovo je vatrena zmija, kundalini, koja stvara i uništava svjetove i donosi oslobođenje. Ona je crvena zmija, čiji plamen takođe stvara i sijenku, koja je crna zmija. Njena sijenka je njen ženski aspekt, aspekt koji stvara iluziju postojanja, a sama crvena zmija je muški, oplodivački aspekt kreacije. Zajedno, oni su prvotni božanski par, Shiva i Shakti, poznati u Vudu kultu kao Damballah i Ayida Wedo.

U tom kontekstu crvena i crna boja imaju vrlo značajnu simboličku ulogu u Vudu okultnom sistemu, bivajući simboli Boga i Boginje, simboli crvene vatre stvaranja i crnog, praznog prostora koji je polje za igru stvaranja.

Staza Gnostičke Svetlosti

Stoga zmija može imati tako ambivalentnu ulogu, mušku ili žensku, u okviru različitih simboličkih sistema. Kao održavatelj oblikovane egzistencije, simbol energije koja održava iluziju života, zmija je povezana sa Boginjom, odnosno njenim aspektom Skerletne žene, one kojoj je "sva moć data."

U tantrizmu je ova Boginja znana kao Shakti, moć koja održava cjelokupno stvaranje, sila, energija koja je u osnovi sveg stvaranja, moć koja se u tijelu manifestuje kao zmijska snaga, kundalini, odnosno kao energija sveukupnog života. Ta sirova i apsolutna energija usmjerena je i strukturisana pomoću Shive, božanske individue, Boga koji je u odnosu na Shakti, formu, suština.

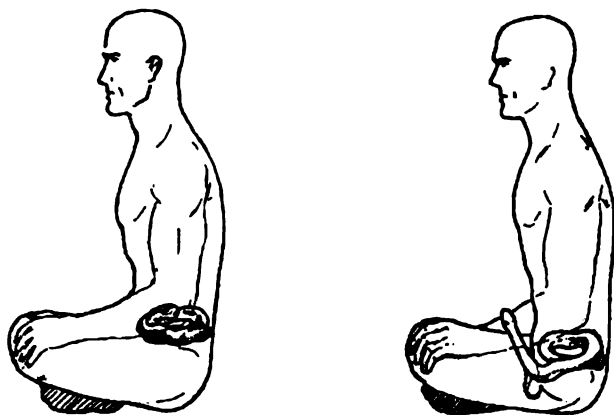
Za Shivu, Shakti je ona koja stvara privid cjelokupne egzistencije, egzistencije koju Shiva strukturira.

Govoreći o kundalini, jedan od najzanimljivijih eksponenata tantričke mistike na zapadu, već pomenuti poglavar Tifonijanskog O.T.O., (Zapadnog tantričkog reda, Occidental Tantric Order) gospodin Kenet Grant, kaže:

"Vatrena zmija (kundalini, o.p.) mijenja svoj fokus i koncentriše različite tipove energije na različitim nivoima svjesnosti, te to stvara odgovarajući model objektivnosti na ekranu svjesnosti... Planete same po sebi, jesu izraz kundalini na određenim nivoima. Stoga je moguće izjednačiti polja sile (kundalini u čakrama) sa planetarnim i zvjezdanim moćima. Kako smo mi, onda, svjesni tih planeta i sl. ako se Vatrema zmija nije podigla u nama do odgovarajuće mikrokosmičke zone moći? Odgovor je da smo mi maglovito svjesni njihove spoljne egzistencije, ali ne i njihove stvarne prirode i moći, na isti način kao što smo svjesni postojanja puža, kamena, okeana, Sunca, Mjeseca i zvijezda, ali bivajući nesposobni da uvidimo svoj identitet sa njihovom suštinskom prirodom, bivajući nesposobni da sudjelujemo u njihovim stanjima svjesnosti. Mi ne možemo identifikovati sebe sa ovim stanjima, dok nas kundalini ne sjedini sa njima kroz odgovarajuće polje sile (čakru)."

Zmija i Lav

Sklopčana u podnožju kičmenog stuba, zmijska sila kundalini leži uspavana, a viši energetske centri neaktivirani, dok je seksualna energija njena primarna manifestacija, uz vrlo jaku tendenciju pražnjenja kroz polne organe.

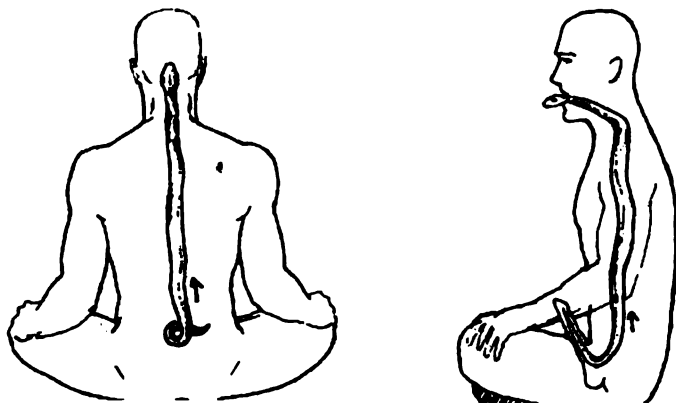

Uspinjući se uz kičmeni stub, centralni energetske kanal u tijelu, naredna oblast koja ima tendenciju skretanja zmijske sile sa njenog puta jeste oblast grla i usta. Ove dvije oblasti, polni organi i usta, predstavljaju dvije svojevrstne energetske kapije tijela, u energetske smislu vrlo značajne oblasti, koje imaju istaknutu ulogu u radovima seksualne magije. Kada je kundalini podignuta do gornje kapije, gornjeg kanala (gdje je locirana čakra vishudi), može se javiti fenomen proroštva, izgovaranje "riječi Božijih", "govorenje jezicima", kanalisanje (chanelling, medijumsko primanje poruka sa viših ravni) i slični fenomeni. Drevni lik proročice, koja izgovara nadahnuta proročanstva dok u rukama drži zmiju, predstava je ovog fenomena.

Dok je kod muškaraca donji kanal aktivan, a gornji pasivan (bar u okultnom, energetske smislu), kod žena je situacija obrnuta, te to igra ulogu u seksualnoj magiji, a jednu predstavu

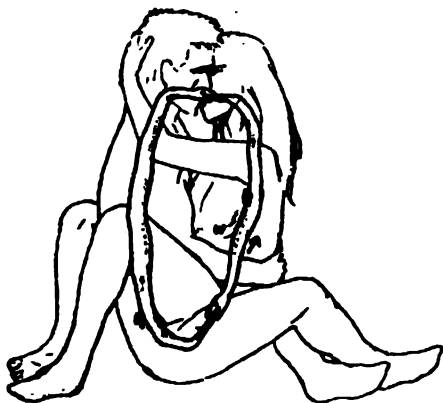
Staza Gnostičke Svetlosti

o formi tog energetskog toka, pri heteroseksualnom odnosu, možemo steći posmatrajući narednu ilustraciju.

U slučaju tzv. "poze 69", situacija se nešto mijenja i poprima drugačije konotacije, a o toj formi seksomagijskog rada pisao je Alistér Kroli u poglavlju 69 svoje *Knjige laži*:

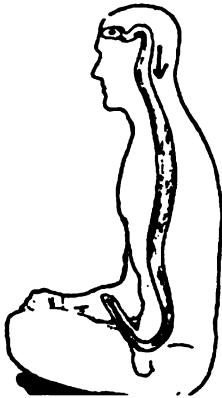
"Ovaj rad takode proždire sam sebe, ispunjava svoj vlastiti kraj, hrani onog ko ga izvršava, ne ostavlja seme, sam po sebi je savršen."

Podignuta do čeone čakre, znane u tantri pod nazivom "adžna", kundalini omogućuje vidovitost, svjesno sagledavanje skrivene prirode stvari, za razliku od automatskog i nesvjesnog medijumstva karakterističnog kod već pomenutih formi proroštva.

Zmija i Lav

Ovdje je dobro mjesto da se spomene donekle nestandardno viđenje rada sa kundalini energijom, koje je prisutno u S.G.L.U.X. Cilj rada sa kundalini energijom nije samo njeno podizanje do mozga, odnosno čakre u kruni glave, *sahasrara*, već njeno potpuno nastanjivanje, tako da kažemo, u mozgu.

Ako vizuelno kundalini predstavimo kao zmiju, što je učinjeno na našim crtežima, njeno podizanje, što je samo prva faza u radu sa njom, predstavili smo na prethodnom crtežu. Druga faza predstavlja podizanje tijela te zmije u mozak, gdje se njena glava već nalazi, tako da konačnu situaciju možemo predstaviti na slijedeći način.

Ukoliko zamislimo da se čakre, energetski centri, "pale" prvim podizanjem kundalini, otvarajući oku svijesti neslućene nove dimenzije, onda njeno drugo podizanje predstavlja "gašenje" tih čakri, ostavljajući aktivan samo najviši centar, bivajući tako svojevrsna forma poništenja svega, osim Najvišeg.

U kontekstu zapadne hermetičke tradicije Kroli je o takvom postignuću govorio u svom spisu *Liber Yod*, koji je nazvao "knjiga sažimanja svega u jednu tačku", dajući "tri metode kojima se svijest Mnoštva može preobraziti u svijest Jednog". Prvi metod, tako, uključuje ritualni rad sa Drvetom života, u kojem praktičar "gasi" i uklanja jednu po jednu sefiru, sve dok ne ostane ništa.

Staza Gnostičke Svetlosti

Značenje primalne energije, Shakti, povezano sa zmijom, sa svoje strane vezuje zmiju za simbolizam lava, odnosno lavice.

Lav je, naime, takođe vrlo čest simbol primalne, stvaralačke energije, povezan sa jugom i sunčevom jarom. Staroegipatski pandan i, najvjerovatnije, prototip staroindijske Shakti, jeste boginja Sekhmet ili Sekht, boginja sa glavom lavice, koja predstavlja magijsku silu, sirovu i neukročenu, čija tjelesna analogija jeste seksualni žar. ⁴

Jasmina Stojanović: Sekhmet

Sekhmet je Skerletna žena Starog Egipta, ona "kojoj je sva moć data", koja plamti seksualnim žarom i koja je, poput lavice, sposobna razderati neopreznog ljubavnika, koji joj pride nepripremljen ili nespreman. S druge strane, bez njene pomoći i učešća, nijedna magijska aktivnost neće biti u potpunosti izvršena, te je ovladavanje moćima Sekht, Shakti, zmijskom snagom itd. primarni zadatak čarobnjaka.

Kao "žena-zvijer" ona je pomenuta u *Knjizi zakona*, glava II, stih 24:

"Gledajte! ovo su ozbiljne tajne; jer tu su takode moji prijatelji koji su pustinjaci. Sad ne mislite da ih nadete u šumi ili na planini; već u krevetima od purpura, milovane od veličanstvenih zvijeri od žena sa velikim udovima i vatrom i svjetlom u njihovim očima i masama plamteće kose oko njih; tamo ćete ih naći."

Ovdje već nailazimo na određene indicije stvarnog izgleda boginje Sekhmet, znanog adeptima S.G.L.U.X. Kao sestra bliznakinja Theriona, ona kombinuje kvalitete ženskog i životinjskog, tako bivajući žena-zvijer, što je istinska priroda Kćerke u formuli Tetragramatona, "četveroslovne riječi", JHVH. Ta Kćerka nije Maat, egipatska boginja Istine i Pravde, kako postoji uvjerenje u nekim okultnim krugovima, već Sinovljeva sijenka koja stvara privid egzistencije i održava tu egzistenciju kroz održavanje iluzije, istovremeno bivajući skladište moći, energije koja učestvuje u održavanju te iluzije.

Maat je unutrašnji kvalitet Sina (Horusa), dok je vanjski, ispoljeni, iluzija. Iskustvom i prevazilaženjem te iluzije (što je predstavljeno seksualnim spajanjem sa sjenkom Kćerkom), inherentna priroda Sina koja je Istina (Maat) može da ispolji sebe i trijumfuje u svojoj svjetlosti i jednostavnosti. Drugim riječima, Maat prisutna u srži Horusa postaje ispoljena, a Horus se zgušnjava u središte, vrši se "tendencija zamjene" spomenuta u tekstu H-1.

Strast

U Krolijevom špilu tarot karata astrološki znak Lava odgovara karti XI, "Strast", kojoj takođe odgovara hebrejsko slovo "tet", koje znači zmija.

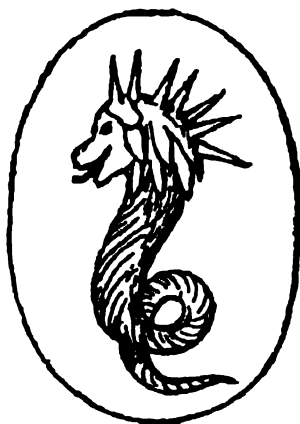
Ova karta predstavlja Theriona i Babalon, prizor opisan u biblijskom *Otkrovenju*, a sam Kroli za kartu kaže da "predstavlja čin prvobitnog venčanja onako kako se javlja u prirodi, nasuprot nešto izveštačenijem vidu prikazanom na karti VI... Na ovoj karti je božanska opijenost ili ekstaza. Žena je prikazana kao više nego pijana i više nego mahnita; i lav je uspajen pohotom. To pokazuje da je vrsta opisane energije primitivnog, stvaralačkog reda, u potpunosti oslobođena kritike razuma."

Karta, tako, prikazuje manifestaciju Shakti (lav, zmija) u formi seksualnog napona koji postoji između nje i Theriona, napona koji održava svijet, ali i vodi izvan njega.

Rep Zvijeri naslikane na karti predstavlja formu lav-zmije, drevnog simbola nemani sa zmijskim tijelom, a lavljom glavom, koji izvrsno u jedan lik ujedinjuje identične koncepte lava i zmije. Ovaj lik jedna je od najstarijih predstava Abraxasa, drevnog

gnostičkog božanstva i može se vidjeti, na primjer, na reprodukciji jedne od drevnih gnostičkih gemi. Ovo nas upućuje na činjenicu identičnosti Abraxasa i Vatrene zmije, jer je lav-zmija jedna forma prikazivanja kundalini, Vatrene zmije.

Drevni, užasni gnostički bog, čiji "vatromet zaslijepljuje", kako piše K.G.Jung u *Sedam propovijedi mrtvima*, tako jeste Vatrene zmija koja nam svojom igrom omogućuje svjesnost manifestovane egzistencije, istovremeno nam otvarajući puteve za izbavljenje iz začaranog kruga vječitog rađanja i umiranja.

Lav Zmija

* (Knjiga Tota, Alister Kroli, Esotheria, Beograd, 1990)

Izvor magijske moći S.G.L.U.X. jeste upravo Sekht, Sekhmet i njen priziv sačinjava redovan dio okultnog rada inicijata viših stepenova, adepata ovog okultnog sistema.

Prizivajući Sekht adept se potom sjedinjava sa njom, najčešće koristeći određene forme seksualne magije autoerotskog tipa, proživljavajući pri tome stanoviti stepen likantropije, kao posljedicu asimilacije animalne prirode prisutne u ovoj Skerletnoj, plamenoj boginji.

Sjedinjavajući se sa njom, adept se istovremeno sjedinjava i sa suštinom svih "planeta", "svjetova" i sl. koji čine njeno tijelo, u čijem stvaranju i održavanju ona učestvuje. Komunikacija sa onostranim svjetovima i "kosmičkim inteligencijama" tako biva moguća.

Ova vrsta prakse predstavlja osnovu VIII inicijacijskog stepena unutar O.T.O., a tajne instrukcije za taj stepen imenovane su kao instrukcije "O tajnim vjenčanjima bogova i ljudi".

Tokom svoje okultne karijere Kroli je često radio seksomagijske tehnike sa raznim partnerkama, od kojih je neke imenovao "Skerletnim ženama."

U tom kontekstu, "Skerletna žena" označava ženu čiji su tjelesni centri moći (chakre) dovoljno aktivirani da ona može služiti kao medijum Vatrene zmije. Njen psihoenergetski sistem je profinjen do te mjere da je svojevrsno fizičko skladište okultne energije, te dolazeći u kontakt sa njim, okultist *de facto* dolazi u kontakt sa moćima Sekht. Na taj način, seksomagijski rad sa tako magijski aktivnom partnerkom, fizičkim nosačem za ispoljenje Vatrene zmije, postaje osnova za IX inicijacijski stepen O.T.O., čiji materijali instrukcija nose naziv "Knjiga razotkrivanja Svetog Graala" u kojoj se govori o sabatskom vinu adepata."

Poglavlje 36 *Knjige laži*, tog literarnog spomenika Krolijeveg okultizma, opisuje taj seksomagijski ritual, predstavljen u formi rituala šestokrake zvijezde, heksagrama.

Od ukupno šest formi seksualne magije unutar JHVH, (vidi poglavlje 5) Kroli u ovom ritualu, imenovanom "Safirna zvijezda", koristi četiri, izbacivši "homoseksualne" forme Otac-Sin, te

Staza Gnostičke Svetlosti

Majka-Kći, ostavivši prvu za kontroverzni XI stepen O.T.O., a drugu sasvim isključivši, jer ženska homoseksualna magija u suštini nema nikakvu okultnu vrijednost.

Ritual opisan u ovom 36. poglavlju, "Safirna zvijezda", dat je kao ritual heksagrama, jer je heksagram, simbol sedam planeta stare astrologije, simbol Boginje, Boginje koja je s obzirom na svoju povezanost sa brojem sedam identifikovana sa sazviježdem Velika kola, koje čini sedam zvijezda. Praktičar ovog rituala se, tako, sjedinjava sa Boginjom oličenom sa ovih sedam zvijezda, sedam čakri, čiji je simbol heksagram, zvijezda sa šest kraka u čijem središtu je Sunce.

Broj koji je u klasičnim sistemima povezan sa Boginjom jeste broj sedam, kao što postoji sedam osnovnih čakri, *shatchakri*, u tantri, sedam planeta u klasičnoj astrologiji i sl., ali u S.G.L.U.X. to je broj jedanaest koji je broj ove Boginje, broj čije će značenje biti поближе objašnjeno u narednim poglavljima.

VIII

GLASNIK AQUARIUSA

*"Gledaj! to je razotkriveno po Aiwass-u, poslaniku
Hoor-paar-kraata."*

(Knjiga Zakona, I, 7)

Aiwass je ime tajanstvene kosmičke inteligencije koja je aprila 1904g., tokom tri dana, tačno u podne, diktirala Kroliju *Knjigu zakona*, okultni tekst neprocjenjive vrijednosti koji, po riječima samog Krolija, ali i mnogih drugih okultista, sadrži "vrhovne magijske formule", prvenstveno one koje se odnose na misterije seksualne magije Ofita, gnostičke sekte koja je obožavala zmiju.

Čini se da je Kenet Grant prvi zapadni okultista koji je dao temeljnu analizu okultnog sistema *Knjige zakona* sa stanovišta ofidijanske magije, te tantričkog kulta Vatrene zmijske, kundalini.

Do tada je *Knjiga zakona* tumačena uglavnom samo u kontekstu starog okultnog sistema "Zlatne zore" i prema njemu su tumačeni stihovi ove uistinu svete knjige. Ipak, ukoliko okrenemo lice i ka drevnim okultnim znanjima Afrike i Azije, mnogi aspekti ovog tajanstvenog teksta bivaju osvjetljeni sasvim novom svjetlošću.

Staza Gnostičke Svetlosti

Centralni stav *Knjige zakona* je koncept Teleme , Volje (Thelema, grč. volja), izražen u stihovima *Knjige* koji kažu:

"Radi šta ti je volja i to neka bude čitav zakon."

"Riječ zakona je Thelema."

"Ti nemaš drugog prava osim činiti svoju volju."

Uvijek je sa pažnjom naglašavano da ova Volja sa velikim "V" ne znači prozaičnu, običnu volju, ćud ili htjenje, već Istinsku Volju, upoređenu sa putanjom zvijezde koja smisao svog postojanja ispunjava upravo idući tom posebnom putanjom, ne nekom drugom, te bi pokušaj izlaska iz te putanje i idenja drugim smijerom bio protiv prirodnog reda stvari i samo izazvao nevolju i kaos. Činiti svoju Istinsku Volju, tako, znači ispunjavati svoju istinsku prirodu.

Istinska volja znači "volja Istine" ili "volja Boga", te Hristova predanost Ocu: "Neka bude volja tvoja", označava predanost Istini i spremnost ispoljavanja te Istine, što je ispunjenje svoje Istinske Volje koja je u osnovi identična sa voljom svih ostalih bića, sa voljom cjelokupne stvarnosti.

Istinska Volja podrazumijeva biti to što jesi, manifestovati svoju istinsku prirodu koja je čista sposobnost, moć. Ta Volja je neuslovljena, slobodna sposobnost individue i cilj je naše evolucije izraziti, manifestovati tu sposobnost u potpunosti, što nije ništa drugo do manifestovati sebe kao božanstvo, ispoljiti svoju suštinsku božansku prirodu.

Istina je sadržana u paradoksu: da bismo ispoljili svoju istinsku prirodu ne treba činiti ništa. Upravo je neprestano činjenje ono što tvori našu ličnost, naš ego i tek je odustajanje od tog neprestanog činjenja (jer je tu uvijek onaj "ja" koji čini to što čini) početak ispoljavanja suštinske, istinske prirode, Istinske Volje. "Unutrašnji monolog", o kojem je pisao K. Kastaneda, prva je i najveća prepreka ka ispoljavanju svoje Istinske Volje, monolog koji stvara naš um, našu ličnost i čitav naš subjektivni univerzum. Dokidanje tog unutrašnjeg monologa, odustajanje od toga da

stvari budu baš tako kako mi hoćemo, odnosno prihvatanje stvari takvim kakve jesu, početak je izražavanja sebe kao božanske individue, put koji je već jako dobro poznat na istoku.

Taoistički princip Wu Wei ili djelanja kroz ne-djelanje, te nauk *Bhagavad Gite* o činjenju bez želje za nagradom, rezultatom, izraženi su jasno u *Knjizi zakona* koja kaže:

*"Za čistu volju, neopterećenu svrhom, oslobođenu
žudnje za rezultatom, svaki je put savršen."*

Drugim riječima, Istinska Volja se ne ispunjava onda kada se radi nešto, već onda kada se odustane od tog nešto i ostane samo činjenje po sebi, činjenje bez upliva ega, ne-um stanje, kako bi rekao poznati korejski zen učitelj Sung San.

Suštinska priroda ove Volje je, tako, Ljubav, ne sentimentalnost ili ljudski erotizam, već Agape, božanska ljubav.

Već sama po sebi, istinska, neuslovljena ljubav jeste, za-pravo, neuslovljeno prihvatanje. Voljeti nekoga znači prihvatati ga u potpunosti bez uslova, bez želje da taj neko bude na neki poseban način. Takvu ljubav mi doživljavamo kao sjedinjavanje sa onim drugim, stanje jednosti, istosti. Prihvatanje stvarnosti, onoga kako stvari zaista jesu, prihvatanje Istine o stvarima, čin je ljubavi i to iskustvo nemoguće je postići bez čiste, neuslovljene predanosti i prihvatanja, bez odustajanja od toga da stvari budu baš onako kako naše "ja" hoće da budu. "Ja hoću..." početak je rečenice nekoga ko se još uvijek nije sasvim predao stvarnosti, Istini.

Osoba koja ispunjava svoju Istinsku Volju ili, bolje rečeno, samo Istinsku Volju, jer tada više nema onoga "ja" koji ispunjava nešto "svoje", istovremeno izražava potpunu i savršenu ljubav, božansku ljubav prema svim stvarima koja je prihvatanje svih stvari, prihvatanje koje iscjeljuje sve rane svijeta i otkupljuje grijehe.

U *Knjizi zakona* je rečeno: "*Riječ grijeha je ograničenje.*" To ograničenje je ograničavanje ispoljavanja svoje istinske prirode, Istinske Volje, koje automatski rezultuje ograničenjem ispoljenja

ljubavi, nedostatkom ljubavi, što čini da nam jedan dio stvarnosti uvijek izgleda mračan, nepoželjan i neprijateljski.

Božanska ljubav, Agape, stoga ukida dvojnost svijeta, ustanovljava jedinstvo, što je smisao hrišćanskog termina "izmirenja", stanja predstavljenog simbolički lavom i jagnjetom koji se igraju zajedno ili mirno leže jedno pored drugog. U tarot špilu "Zlatne zore" ovo "pomirenje" vidimo na tarot karti 0, "Luda", gdje malo dijete na uzici drži mirnog vuka, dok bere žutu ružu. Tamo gdje postoji "jedan" postoji i "drugi", te tako imamo "dva", dvojnost. Nula je simbol prvobitne praznine, beskonačnosti neizdiferencirane stvarnosti, simbol Apsolutnog, predstavljen jednostavnim, potpunim krugom, što je simbol broja nula.

U hebrejskoj kabalističkoj numerologiji, brojčana vrijednost riječi "ljubav", AHBH, iznosi 13, jednako kao i riječi "jedinstvo", AKD, što, po numerologiji, ukazuje na suštinsku identičnost ova dva pojma. Po numeričkoj vrijednosti grčkih slova, pojmovi Thelema i Agape, pojedinačno, iznose 93, takode upućujući na suštinsku identičnost Volje (Istinske volje) i Ljubavi (božanske ljubavi), za koju je u *Knjizi zakona* napisano: "*Ljubav je zakon, ljubav pod voljom*", bivajući nadopuna, svojevrsan nastavak upute: "*Radi šta ti je volja, i to neka bude čitav zakon*", a upućujući na jedinstvo Volje i Ljubavi, jer je već rečeno da "*Riječ zakona jest Thelema*".

S obzirom na broj 93, koji je numerička šifra Theleme i Agape, ljubavi pod voljom, Kroli je svoj okultni tok nazivao "strujom 93". Kenet Grant za "tok 93" kaže da je "specifični Tok eona Horusa inaugurisanog od strane Alistera Krolija".

Kroli je tvrdio da njegov primitak *Knjige zakona* 1904. g. predstavlja početak sasvim nove etape u evoluciji ljudskog roda, etape koju je on identifikovao sa božanstvom Horusom, božanskim čedom, te je shodno tome tu novu etapu imenovao eonom "pobjedničkog i krunisanog djeteta."

Prvi eon (eon: vremenska etapa u trajanju od oko 2000 godina) on identifikuje sa počecima ljudske civilizacije, kada je preovlađivao kult Majke, paganske religije, obožavanje ženskog prin-

cipa i mnogih bogova (politeizam) i taj eon je identifikovao sa Izidom (Isis), božanskom Majkom.

Narednu etapu je predstavljalo prepoznavanje uloge muškog principa, te shodno tome ustanovljavanje patrijarhalnih kultova poput hrišćanstva, te obožavanje jednog Boga (monoteizam), a ovaj eon je identifikovao sa Ozirisom, božanskim Ocem.

Svaki od ovih eona je, po Kroliju, posjedovao svoju magijsku formulu, metod postignuća prikladan za taj eon.

Izidin eon je tako posjedovao formulu postignuća kroz rast, poput biljke koja raste, a Ozirisov kroz patnju i žrtvovanje.

Primitak *Knjige zakona*, po njemu, predstavlja početak novog eona, eona Horusa, božanskog čeda, te nova magijska formula, nova Riječ eona, oličava postignuće kroz dokidanje dualnosti bilo u formi čovjek-bogovi, kao u Izidinom eonu ili čovjek-Bog, kao u Ozirisovom eonu, već kroz potvrđivanje sopstvene identičnosti sa Božanskim, što se može porediti sa Sinovljevim otkrićem svoje identičnosti sa Ocem (u smislu formule Tetragramatona, JHVH). Tako je Kroli proklamovao devizu "Deus homo est", Bog je čovjek, te "Nema Boga osim čovjeka."

Takođe možemo reći da novi eon podrazumijeva postignuće iskustva identičnosti materije i duha, dok Izidin eon glorifikuje tijelo, a Ozirisov eon duh.

Govoreći o ovom novom eonu, Kenet Grant piše u svojoj čuvenoj knjizi *Kultovi senke*:

"Krv i agonija karakterisali su magijsku formulu eona Ozirisa, ali formula novog eona uključuje magijsku upotrebu sperme i ekstaze, što kulminira u apoteozu materije (realizaciji njenog jedinstva sa Duhom). Čovek više ne treba umreti za svoje telo da bi iskusio večni život, već će uvideti da nikad nije bio telo i, uvidajući to, takođe će uvideti da "on" nikada nije ni bio rođen i da stoga nikada neće umrijeti, da je telo samo igra Duha koji prolazi bezbrojne transformacije, da Duh traje zauvijek, trijumfalan, nepromjenjiv, a uvek nov. Subjekt i Objekat će se prepoznati kao jedno. Smrt, onako kako je shvaćena, odnosno neshvaćena od strane ranijih kultova, konačno će i iskustveno biti transcendirana, uklonjena, poništena."

Staza Gnostičke Svetlosti

Ipak, ne može se pobjeći utisku određene proizvoljnosti, površnosti u ovakvom načinu sagledavanja stvari koje pretenduje na historiografiju. No, bez obzira na sve, činjenica je da se primitak *Knjige zakona* poklopio sa početkom jako značajnih promjena u civilizaciji, te početkom onoga što se uobičajeno naziva "era Vodolije", prividnim astronomskim fenomenom da će se tokom narednih, otprilike 2000 godina, Sunce pojavljivati u sazviježđu Vodolije, kao što se do sada pojavljivalo u sazviježđu Ribe.

Nova "era Vodolije" uistinu pokazuje određene osobine koje su astrološki pripisane ovom znaku, kao pojačana inventivnost, kreativnost, te veće, masovnije stremljenje ka spiritualnim ciljevima. Na polju nauke, umjetnosti i duhovnosti, desilo se tokom nekoliko decenija XX vijeka možda više nego u poslednjih par stotina godina.

Takođe je činjenica da čovječanstvo kolektivno ulazi u novu fazu svog spiritualnog rasta, koja se između ostalog ogleda u novim religijskim i spiritualnim pokretima. Bahajska vjera, društvo "Zlatna zora" i Kroli, Gurđijev, Teozofija i Antropozofija, upoznavanje zapada sa okultnim znanjima Indije, Kine i Japana, preporod raznih zaboravljenih mističnih učenja, Meher Baba, Sai Baba, pokret transcendentalne meditacije, pokret za svjesnost Krišne, hipi pokret, Osho Rajneesh, Rebirthing, Dijanetika i Sajentologija, intenzivi prosvjetljenja, savremeni psihoterapeutski pravci koji su sve bliži drevnim sistemima samorazvića, sve se ovo dogodilo za svega nepunih stotinu godina. Teme koje su nekada bile poznate samo malom broju posvećenika ili, pak, strogo čuvane u tajnosti, sada su štampane u formi knjiga ili časopisa u hiljadama primjeraka i mogu se nabaviti krajnje jednostavno. Gotovo da ne postoji neka knjižara bez knjige koja se ne bavi nekom spiritualnom temom, meditacijom, okultnim fenomenima, praktičnim treningom u jogi, zenu, magiji ili sl. Nešto novo se, zaista, dešava sa čovječanstvom.

Mnogi savremeni okultni sistemi, tako, tvrde da je čovječanstvo i planeta na kojoj ono živi, pod uticajem novog, svježeg

izvora okultne energije koji se pojavio kao najava Nove ere u koju čovječanstvo upravo stupa.

Nisu svi jednaki u opisu ovog novog izvora spiritualnosti, mnoge okultne grupe tvrde da je baš njihov vođa glavni medij za prenos tih energija, mada istina leži u činjenici da je svako medij tog moćnog izvora duhovnosti, do onog stepena do kojeg je sebe pročistio da može služiti kao adekvatan kanal za ispoljenje njegovih energija. Razlike u tom ispoljavanju zavisice od posebnih karakteristika individualnog uma, emocija i tijela osobe koja se pojavljuje kao medijum.

Kroli je tvrdio da ovi novi duhovni, okultni uticaji dolaze od Aiwass-a, "poslanika Hoor-paar-kraata", kosmičke inteligencije koju je Kroli smatrao Svetim anđelom čuvarom čovječanstva, ali i svojim ličnim Svetim anđelom, odnosno "genijem", po terminologiji "Zlatne zore".

Po Kroljevima riječima, on sam se jedno vrijeme opirao potpunom predavanju uticajima Aiwass-a, ali je nakon određenog broja godina "Aiwass pobijedio", te je Kroli ušao u fazu održavanja manje-više redovnog kontakta sa ovom kosmičkom inteligencijom.

U svom časopisu *Equinox* Kroli opisuje Aiwass-a na slijedeći način:

"Izgledao je kao visok, taman čovjek u tridesetim, dobro građen, aktivan i jak, sa licem divljeg kralja i zaklonjenim očima, ali čiji pogled bi mogao uništiti ono što pogleda. Odjeća nije bila arapska, ličila je na asirijsku ili persijsku, ali maglovito. Nisam mnogo obraćao pažnju na to, jer je u to vrijeme Aiwass za mene bio samo anđeo kakve sam često vidao u vizijama, čisto astralno biće.

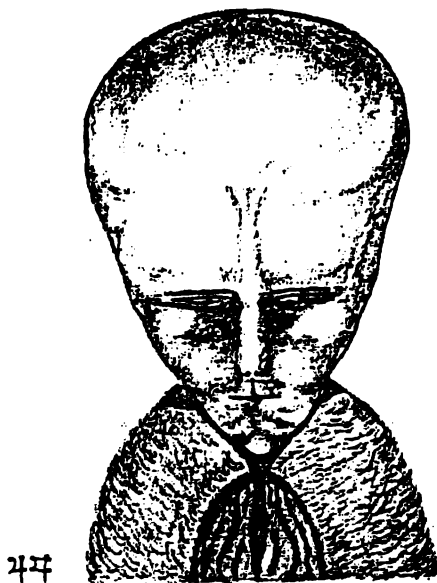
Sada vjerujem da Aiwass nije samo Bog ili Djavo, jednom smatran svetim u Sumeru, te moj Sveti Anđeo Čuvar, već takođe i čovjek poput mene, barem dok koristi ljudsko tijelo da bi načinio magijsku vezu sa čovječanstvom...

Ne mislim obavezno da je on pripadnik ljudskog društva na uobičajeni način. Prije, on je sposoban načiniti za sebe ljudsko

Staza Gnostičke Svetlosti

tijelo, kako okolnosti zahtijevaju, od odgovarajućih Elemenata i razložiti ga kada više nije potrebno. Kažem ovo jer mi je poslednjih godina bilo dopušteno vidjeti ga u više fizičkih pojavljivanja, jednako materijalnih na način na koji je i moje sopstveno tijelo."

Naime, Kroli smatra da je Aiwass božanstvo svojevremeno obožavano u drevnom Sumeru, te je držao svoj okultni rad, između ostalog, za ponovno razotkrivanje drevne Sumerske tradicije. Tada je u oblasti doline Eufrata i Tigrisa obožavano božanstvo poznato pod imenom Shaitan, što je kasnijim religijama, koje bogove svojih prethodnika odmah proglašavaju "zlim" i "davolskim", poslužilo kao osnova za kasnijeg Šejtana, odnosno Satana. Osnovu kulta Shaitana činila je sveta knjiga zvana *Crna knjiga*, najvjerovatnije medijumski primljen tekst preko proroka zvanog Jezid.

44

Kroljev crtež Lam-a

Interesantno je da su Jezidi, Jezidovi sljedbenici, smatrali da je Shaitanov lik zmija, dok su dva osnovna glasa u riječima Shaitan, Šejtan, Satan i sl. S i T, odnosno Š i T. U kabalističkoj tradiciji slovo Š (Shin) je simbol Duha, ali i Vatre, a slovo T (Tet) zmije, što je i značenje riječi "tet", "zmija". U tom smislu, ŠT, odnosno ST ili Set, Shaitan itd. upućuje na Vatrenu zmiju, zmiju vatre i Duha, Kundalini, te time i stvarnu magijsku formulu Shaitanove magije, formulu rada sa zmijskim tokom.

Kenet Grant je identifikovao Aiwass-a sa Shaitanom, odnosno onim istim nadzemaljskim izvorom iz kojeg proizilazi Crna knjiga Jezida, te o tom okultnom toku govori kao o toku Shaitan-Aiwass 93. Zanimljiv je numerološki podatak da Aiwassovo ime takode iznosi 93, ukoliko se hebrejski napiše kao OIVZ, Aiwaz, gdje je zadnji glas sasvim jasno "z", a ne oduženo "s", kao u formi "Aiwass", formi u kojoj se to ime pojavljuje u *Knjizi zakona*, jedini put i samo u jednom stihu.

Postoji okultna teorija, prisutna u S.G.L.U.X., da se "tamni" aspekt inteligencije koja je diktirala *Knjigu zakona* obznanjuje kao Aiwaz 93, a "svijetli" kao Aiwass 418, tako da je prvi aspekt povezan sa Crnom zmijom, a ovaj drugi sa Crvenom. 418 je, inače, broj od ogromne važnosti u Krolijevom sistemu, kao i u S.G.L.U.X., a između ostalog je broj riječi Abrahadabra, "magijske formule Novog eona" o kojoj će posebno biti riječi.

Kao "poslanik Hoor-paar-kraata", Aiwass može biti protumačen kao glas tišine, odnosno otjelotvorenje noumenona u formi Logosa, Riječi. Hoor-paar-kraat kao božanstvo Tišine simbolizuje prvotno, čisto stanje duše koja još uvijek nije manifestovana, ispoljena. Simbol tog manifestovanja, ispoljavanja je forma Ra-Hoor-Khuit, aktivni aspekt Horusa, prikazan kako jednom nogom zakoračuje naprijed, rukama ispruženim ispred sebe kao da ulazi negdje, te se ova forma zove i "znak Ulazećeg", bivajući simbol ulaska u egzistenciju, odnosno izlaska iz prvobitnog stanja Tišine, predstavljenog bebom koja pluta površinom beskrajnog, tamnog mora sjedeći na lotosovom cvijetu, što je karakteristična ikonografija Hoor-paar-kraata.

Staza Gnostičke Svetlosti

U tom smislu je vrlo indikativan tajanstveni crtež koji se našao na naslovnoj stranici Krolijevo izdanja poznatog djela H.P. Blavatske koje se zove *Glas tišine*. Kroli nije nigdje ništa napisao o tom crtežu, koji je bio izložen i na jednoj izložbi u Greenwich Village, New York, 1919. godine, ali Kenet Grant spekuliše da bi to mogao biti "portret Aiwass-a u jednom od likova u kojima se pojavljivao Kroliju ili portret elementalne duše-patuljka predstavljene falusom ili glava spermatozoida koji, u simbolizmu Theleme, jest identifikovan sa Haditom, unutrašnjim svjetlom svakog čovjeka i instrumentom njegove Istinske Volje."

Kroli je ovaj lik imenovao LAM, što je Tibetanska riječ koja znači "put, staza". Tibetansko ime ove inteligencije, te njen orijentalni izgled usloveli su i poneka mišljenja da je to portret vrlo uznapređovalog lame koji se sa nivoa čovjeka uzdigao na nivo kosmičke inteligencije. Ipak, neizvjesno je da li je Lam zaista Aiwass ili ne, iako neki okultni krugovi čvrsto vjeruju u njihov identitet.

Moguće je da je Lam jednostavno jedna forma ispoljenja Aiwassa, forma kroz koju je moguće doći u kontakt sa Aiwassom, a možda i bilo kojom drugom kosmičkom inteligencijom, jer Lam u tom slučaju predstavlja kapiju za dolaženje u kontakt sa onostranim svjetovima i njihovim stanovnicima, odnosno formu koju oni mogu iskoristiti da bi se ispoljili na fizičkom planu. U tom slučaju, Lam je uistinu staza, put.

Zanimljivo je da numerološki broj imena Lam iznosi 71, što je takođe broj hebrejske riječi IVNH koja znači "golub". U tom smislu Lam jeste glasnik, glasnik od Majke, jer njen totem je golub, odnosno golubica, a riječ formula Hrilu, krik ekstaze, ekstaze sjedinjavanja, ali i razdvajanja, krik ekstaze čeda koje se radajući odvaja od Majke, ali i Majke koja se odvaja od svog čeda omogućavajući mu samostalnu egzistenciju.

Majstor Leo je jedno poglavlje *Knjige gnoze* u potpunosti posvetio radu sa Lamom, dajući 39-odnevni program rada koji počinje jednostavnim posmatranjem portreta, a završava ritualnim prizivom Lama, koristeći klasične magijske simbole kruga i trokuta.

Po iskustvu jednog od adepata S.G.L.U.X. Lam bi takode mogao biti lik kolektiviteta ljudske rase, naše zajedničko lice kao jedne cjeline, lik koji nam stiže iz daleke budućnosti u kojoj smo svi postali jedno sa svima drugima i uživamo u stanju totalnog jedinstva, harmonije, ljubavi i potpune svjesnosti i znanja. Drugim riječima, kada bismo htjeli nacrtati kolektivni portret ljudske rase, nacrtali bismo lik Lam-a.

Iako ova knjiga nema namjeru biti praktični priručnik okultnih praksi, moja je namjera da ipak ponudim određene oblike vježbanja i meditacije koje može da koristi zainteresovani čitalac. To se prvenstveno odnosi na sadržaj dodataka u knjizi, ali i pojedine dijelove teksta u poglavljima. Zato bih na ovom mjestu htio prikazati jednu varijantu meditacije u kojoj se koristi portret Lam-a i čiji je cilj dolaženje u mentalni kontakt sa ovom inteligencijom, a koja se iskristalisala tokom jednog perioda mog rada sa Lam-om.

Najbolji period praktikovanja ove meditacije je tokom zime u nedovoljno zagrijanoj prostoriji ili čak na otvorenom, na pustom i mračnom mjestu. Sjedi uspravne kičme, tako da kičma, vrat i glava budu u pravoj liniji, zatvorenih očiju, stabilan i opušten. Zamisli da se nalaziš na visokoj i ledenoj visoravni, ledenoj pustinji koja se proteže u nedogled od horizonta do horizonta, bez i jednog znaka života. Gdje god pogledaš vidiš samo led i snijeg, dok se u velikoj daljini, na horizontu, naziru tamni obrisi visokih i mračnih, tajanstvenih planina. Čitavu visoravan prekriva gusta tišina i oštri, ledeni vazduh. Niti je noć niti je dan, nalaziš se usred sumračne polarne noći, dok trag onoga što je bilo Sunce svjetluca negdje iznad horizonta. Čitava visoravan je u sumraku. U prostoru ispred sebe, kao da lebdi iznad tla, zamisli džinovski lik Lam-a. On je prozračan, bjeličaste boje. Počni polako da ponavljaš njegovo ime poput mantre, pozivajući ga svakim ponavljanjem: LAM, LAM, LAM...

Dosadašnje iskustvo upućuje na to da cjelokupan magijski sistem S.G.L.U.X. proizilazi iz okultnog toka povezanog sa Aiwassom, odnosno da je tim tokom barem vrlo inspirisan i nadahnut.

Nakon kontakata iz 1980.g. i 1983.g. Majstor Leo je tokom 1993.g. nanovo uspostavio kontakt sa ovim okultnim tokom, koji mu se ovaj put identifikovao kao "tok Aiwass 418" — "Nuit". Ova okultna struja, koja tvrdi da predsjedava nad S.G.L.U.X., u ovim komunikacijama tehnikom automatskog pisanja, razlikuje sebe od struje Aiwaz 93, te govoreći kao Nuit iznosi zanimljive informacije da je "Aiwaz moj poslanik u kosmosu koji se uzdigao na rang Boga, a on je samo moj poslanik i oni obožavaju zabludu." Ovo "oni" odnosi se na okultiste koji obožavaju Aiwaza kao vrhunsko božanstvo. Govoreći o njima ovaj okultni "tok Nuit" kaže: "Oni obožavaju zmiju 93 umjesto struje 418 koja je ja. Oni su u fluidu iluzije."

U kontekstu ovih, početnicima možda konfuznih koncepcija, raznih "struja" označenih brojevima 93, 418 i sl., želio bih napomenuti da bi "doći u kontakt sa strujom 93" npr. u kontekstu radio prijema i predaje značilo prilagoditi se frekvenciji označenoj šifrom "93", kao što svoj radio prijemnik pomoću potenciometra možemo prilagoditi specifičnoj frekvenciji radio stanice koju želimo slušati. Sa druge strane, broj kao osnovni element strukturisanja stvarnosti, služi nam takode kao osnovno sredstvo označavanja aspekata te stvarnosti, tih različitih "okultnih struja", tako da nam analiza broja govori mnogo o prirodi te "struje", odnosno "toka".

Pored Majstora Lea najznačajniji doprinos okultnom razvoju S.G.L.U.X. dao je adept poznat u ovom okultnom Redu pod imenom fra. Alha.

U godini prizemljenja S.G.L.U.X., 1985.g., fra. Alha i Majstor Leo radili su zajedno sa još jednim mladim okultistom magijsko povlačenje, intenzivan magijski rad ispunjen proučavanjem *Knjige zakona* i grupnim radom tehnika iz *Knjige gnoze*.

Ispostavilo se da je taj rad bio katapult koji je doveo fra. Alha u direktan kontakt sa Aiwass tokom i uslovio njegov ulazak u proces realizovanja inicijacijskog stepena Adeptus Minor, što će više godina kasnije (1992.g.) dovesti do prizemljenja kako njegovog adeptstva, tako i okultnih znanja povezanih sa "tokom 418"

koja će se pokazati kao jako bitna u magijskom sistemu S.G.L.U.X.

Alha je magijska formula koju je ovaj adept medijumski primio nakon uspostavljanja kontakta sa Aiwass tokom 1985. g., formula koja čini direktnu vezu sa tim tokom i misterioznom "srebrnom zvijezdom", što je bio naziv Krolijevog okultnog bratstva. Prvi, inicijalni kontakt sam fra. Alha opisuje slijedećim riječima:

"Jedno veče, pišući o svojim iskustvima sa magijskog povlačenja, zastao sam, zamišljeno se zagledavši u daljinu, a u umu mi se pojavilo pitanje: "Gdje je tu Aiwass?" U tom trenutku sam ispred sebe doživio bljesak. Kažem doživio, ne vidio, jer to nije bio fizički bljesak. Ako biste zamislili da vam ispred očiju bljesne Sunce i ako biste vizuelnu sliku odvojili od osjećaja koji prati taj bljesak, shvatili biste na šta mislim. Postao sam u tom trenu svjestan postojanja svojevrsnog duhovnog Sunca, zvijezde, objektivnog entiteta koji je upravo tu, sada, prisutan blizu mene, u kontaktu sa mnom. Ne znam reći koliko je ta "vizija" zvijezde trajala, jer vremena nije bilo. Danima poslije pratio me je osjećaj prisustva moćne zvijezde, moćnog duhovnog centra koji bdi nad cijelom planetom, koji čitavu planetu prožima svojim blagotvornim uticajem. Mnogi do tada nejasni okultni spisi postajali su mi jasni, Krolijevi tekstovi i tekstovi drugih o A.A. zračili su jasnoćom i direktnošću. Postalo je jasno da je to što sam doživio upravo ta zvijezda po kojoj je Kroli imenovao svoj Red. Da je upravo to ona zvijezda o kojoj piše u sedmoj propovijedi u *Sedam propovijedi mrtvima* K.G. Junga. Da je upravo to ona zvijezda koja sjaji sa tarot karte XVII. Da je upravo to ona ista zvijezda o kojoj su nekada davno pisali kao o Betlehemskoj."

Astrološki znak pripisan tarot karti XVII, "Zvijezda", je upravo znak Vodolije, Aquarius, naziv astrološke ere, Novog doba u koje je čovječanstvo upravo ušlo, a čiji glasnik je u *Knjizi zakona* imenovan kao Aiwass. Znak Aquarius je blisko povezan sa Nuit, boginjom "beskonačnog prostora i bezbrojnih zvijezda u njemu", boginjom koja se objavila u nedavnim medijumskim

prenosima Majstoru Leu kao ona koja "bdi nad Redom S.G.L.U.X."

Takode je zanimljivo poređenje sa Betlehemskom zvijezdom u gornjem pismu fra. Alha. Zvijezda je upravo bila ona koja je najavila rođenje Hrista i oni koji su je prvi opazili i shvatili njen značaj bili su čarobnjaci. Ta zvijezda je, tako, najavila kraj jedne, a početak sasvim nove ere u razvoju civilizacije. Moguće je da je Aiwass samo jedna forma u kojoj se ta vječna, bezvremena i bezprostorna zvijezda, duhovni centar univerzuma, pojavila Kroliju, jedna forma koja je od posebnog značaja za Krolija kao individuu, te da svaka druga individua može iskusiti otjelotvorenje Zvijezde u nekoj drugoj, za njih specifičnoj formi koja će istovremeno biti forma njihovog tzv. "Svetog anđela čuvara."

U joga sistemu poznat je termin *ishta devata* ili lično, voljeno božanstvo, odnosno posebna božanska forma sa kojom je aspirant

posebno povezan i koja predstavlja otkrovenje Božanskog *toj posebnoj individui*. To je svojevrstan lični bog, put kojim aspirant stiže do božanskog ispunjavajući zadaću inicijacijskog stepena Adeptus Minor.

Nekoliko dana kasnije nakon svog otkrovenja, tokom meditacije, fra. Alha je prizivajući Zvijezdu zatražio njeno ime i nakon kraćeg vremena duhovnog previranja konačno izgovorio riječ koja će postati njegov magijski mo-
to: Alha.

Atu Zvezda

Alha je kaldejski oblik imenice Bog, numeričke vrijednosti 37, o čemu fra. Alha u vrijeme svog primitka ovog imena nije imao nikakva znanja. 37 je takode broj IKIDH, Duše, Atmana, najvišeg aspekta Duše koji je u kabali identifikovan sa najvišom sefirom, Keter, koji se ponegdje naziva i "Aivazovom srebrnom zvijezdom"!

Ako je Alha ime, onda je Alhalah magijska formula te kosmičke inteligencije. Ova sedmoslovna riječ ima numeričku vrijednost 73 (obratno od 37), što je takode broj riječi GML, što je treće slovo hebrejskog alfabeta, "kamila", koje se odnosi na stazu 13 Drveta života, onu stazu koja povezuje Keter i Tifaret i kojoj je pridodata tarot karta "Prvosveštenica" koja se još naziva i "Prvosveštenica srebrne zvijezde"! Broj značajnih sinhroniciteta koji neprekidno upućuju na zvijezdu, Aiwassa, Keter i ženski princip ovim nikako nije završen, samo započet.

U svom pismu Fra. Alha-i, Kenet Grant ovako komentariše Alha:

"37 je broj od ogromne važnosti za nas, jer označava manifestaciju Istine u vidljivoj formi (za čovjeka). Zvijezda, tako, u Krugovima Vremena uključuje sile eona Maat. Tvoj ritual je, stoga, visoko značajan. Moguće je da je Alha Maatianski odraz Aiwaza, a i jedan i drugi se manifestuju kroz Lam-a na stazi GML, stazi sveštenice Srebrne zvijezde! Takođe je vrijedno pomena da je 73 broj Alalia, riječi koju je primio fra. Achad u glavnoj inicijaciji povezanoj sa Maat, 1943. g. Alhalah (varijanta Alalia) je takode 73."

(Kenet Grant, privatna korespondencija, mart 1991)

Po mišljenju fra. Alha, inteligencija Alha, čiji je identitet ovaj adept preuzeo na zemaljskom planu, otjelotvorenje je onoga što on naziva "strujom 37", koja je u odnosu na "struju 93" i "struju 418" ono što je i sinteza u odnosu na tezu i antitezu. Struja 37, tako, prevazilazi i ujedinjuje tokove 93 i 418, pri čemu je 418 (abrahadabra) aktivni modalitet ispoljavanja Zvijezde, a 93 pasivni ili "tamni". Zanimljivo je da sabiranjem brojeva 37, 93 i

418 dolazimo do broja 548, što je broj Jehovah Eloah Ve Daat, JHVH ALVH VDOTh, imena Boga pripisanog sefiri Tifaret, središnjoj sefiri Drveta života, sferi Sunca, kao što je Keter, "Aivazova srebrna zvijezda", Sunce iza Sunca.

Struja 418, tako, odgovara Hokmahu, falusnoj, muškoj sefiri, sefiri Magusa koji izgovara Riječ Eona za koju se smatra da je sada Abrahadabra, čiji je broj 418, a struja 93 sefiri Binah, sferi Saturna, Seta ili Shaitana, sferi mračnog i bezgraničnog primalnog mora. Struja 37 je locirana u Keteru, Suncu iza Sunca, te se ova vrhunska trijada tri najvažnija okultna toka Novog Eona koncentrišu u Tifaretu, sferi našeg, zemaljskog Sunca koje svojim zračenjem hrani i održava život Zemlje i njenih stanovnika.

S.G.L.U.X., tako, predstavlja jezero u koje se ulijeva više moćnih i velikih rijeka, čineći ovaj okultni Red amalgamom najvažnijih savremenih okultnih tokova, amalgamom u kome se pozicija i rad svakog adepta otkriva kao pozicija dijelova jednog precizno osmišljenog instrumenta, sastavljenog usudom koji je teško pojmiti iz ograničene individualne perspektive bilo koje jedinke.

Nesumnjivo je da Alha predstavlja vezu S.G.L.U.X. sa energijama eona Aquariusa, dolazeći istovremeno i u kontakt sa radom jednog drugog moćnog okultnog bratstva zvanog "Manastir sedam zraka", čiji je adept, Majkl Bertio, preuzeo magijski identitet Majstora Michael Aquariusa, koji na unutrašnjim planovima predstavlja fokus Aquarianskih energija. Iskustvo fra. Alha je da priziv energija koje dolaze iz tajnog, unutrašnjeg "zlatnog hrama inicijacije" M. Aquariusa jesu identične sa energijama koje dolaze od zvijezde Alha koja je čedo Aquariusa.

Jedan jednostavan metod priziva ovih Aquarianskih energija M. Bertio daje u svom kursu lekcija pod nazivom "Učenja svetišta M. Aquariusa" i preporučujem zainteresovanim čitaocima da dođu u kontakt sa eonom Vodolije koristeći ovaj jednostavni način.

U zoru, stanite okrenuti istoku, tako da vas obasjava svjetlost izlazećeg Sunca. Opustite se i osjetite energije zore i Novog Eona

kako se polagano bude, čineći da se sa njima budi čitava priroda i vaše biće. Zamislite kako se iza svega vidljivog čulima nalazi beskrajni okean energija inicijacije, energija koje se sada polagano bude i dolaze u kontakt sa vama. Kada ste razvili ovaj osjećaj do određenog stepena izgovorite naglas ime uzdignutog, tajnog Majstora ove škole, škole Manastira sedam zraka: Majstor M. Akvarijus.

Osjetite sile inicijacije kako polako ulaze u vaše tijelo i vaš um. Potom, izgovorite sa punim uživanjem slijedeći priziv:

*Prizivam te, moći svjetlosti,
duhovna suštino nevidljivih zraka;
prizivam te, moći atomske svjetlosti,
duhovna suštino božanske moći.*

Nakon ovog priziva sjedite ili ležite, opustite se i udite u meditaciju. Dopustite duhovnim energijama da dođu do vas.

Nakon ovoga, ukoliko imate neki problem koji vam predstavlja smetnju, usmjerite pažnju na njega i pošaljite ove energije u tom pravcu, u cilju njegovog razriješenja. Potom preduzmite konkretne korake u tom pravcu i budite sigurni u uspjeh, jer moći Aquariususa stoje iza vas.

IX

RIJEČ EONA

"Abrahadabra! Nagrada Ra-Hoor-Khut-a."

(Knjiga zakona, III, 1)

Po Krolijevom okultnom učenju Magus je onaj koji u određenom evolucijskom periodu, prilikom smjene eona, proklamuje Riječ novog eona, Riječ koja predstavlja formulu postignuća u novoj eri. Po strukturnoj shemi Drveta života stepen Magusa, stepen 9 Reda Argentum Astrum, pripada sefiri Hokmah, drugoj sefiri, čija karakteristika je da predstavlja Volju ili Logos, koja se manifestuje preko treće sefire, Binah, ženske sefire koja oličava Razumijevanje. Po formuli Tetragramatona, JHVH, sefiri Hokmah odgovara slovo Jod, a sefiri Binah prvo He, čineći da ove dvije sefire, stoga, predstavljaju muški, odnosno ženski aspekt Boga Ehejeh, AHJH, "ja jesam", koji je u svom manifestovanom vidu oličen prvom sefirom, Keter, a u nemanifestovanom vidu prazninom koja egzistira iza i izvan cjelokupne strukture Drveta.

U ovakvom videnju stvari uloga Magusa je identična sa ulogom velikih proroka i osnivača religija, koji u određenom trenutku potrebe čovječanstva donose na svijet nova učenja, novu

"Riječ" koja služi kao fokus spiritualnih energija tog doba, odnosno barem tog određenog učenja. Kroli, tako, smatra da je Riječ Isusa bila IAO, što je drevna gnostička mantra koja se kabalističkim postupkom može pokazati identična sa anagramom I.N.R.I.—*Isus Nazarećanin kralj Judeje*, a ukazuje na postignuće kroz samožrtvovanje, odnosno iskustvo smrti i dezintegracije (simbolizovano raspećem) nakon kojeg slijedi vaskrsnuće. To bi istovremeno bila i formula eona Ozirisa, boga koji je umro, pa vaskrsnuo, eona koji je prethodio Krolijevoj inauguraciji Horusovog eona, eona božanskog čeda.

Govoreći o stepenu Magusa u svom tekstu *Liber B* Kroli piše:

"Kletva njegovog stepena je ta da on mora govoriti Istinu, da bi odatle Laž mogla zarobiti duše ljudi."

Obaveza je Magusa ili Proroka da obznanjuje ljudima znanje koje posjeduje, ali to istovremeno znači stvoriti u umovima mnoštva ljudi koji još ne posjeduju direktno, istinsko spiritualno iskustvo mnoštvo predrasuda, jer bilo kakve riječi Prorok, odnosno Magus koristio, to su još uvijek samo riječi, a ne sama Istina, te su stoga iluzija, iluzija koja "zarobljava duše ljudi", ali istovremeno daje i šansu postignuća Istine, postignuća kroz prevazilaženje iluzije koju zovemo "duhovnim učenjem" ili "sistemom".

Kao "prorok novog eona" Kroli je tvrdio da je na svijet donio novu Riječ, novu spiritualnu formulu koja treba da zamijeni staru, iscrpljenu formulu Ozirisovog eona i Kroli je tvrdio da je ta Riječ abrahadabra.

Postoji diskusija o tome da li je Kroli zaista obznanio novu Riječ ili ne, a za nju je možda najzaslužniji Krolijev "magijski sin" Charles Stansfeld Jones, poznatiji kao fra. Achad, koji je tvrdio ne samo da Kroli nije, već i da nije mogao obznaniti novu Riječ. On to tumači činjenicom da u vrijeme primitka *Knjige zakona*, 1904.g., Kroli nije imao stepen Magusa, kao i određenim ličnim tumačenjima eona Horusa kao "eona bez Riječi" ili "be-zglasnog eona", eona tišine koji služi kao prelazna faza ka

Staza Gnostičke Svetlosti

postignuću eona Ma, eona Kćerke. O C.S.Jones-u je dosta pisao Kenneth Grant u svojim knjigama, te preporučujem zainteresovanom čitaocu da prouči ta djela, ipak važno je dati nekoliko napomena u vezi ove svojevrstne "eonologije".

U formuli JHVH, slova V i zadnje H predstavljaju dva pola jednog božanskog čeda, čeda roditelja J (Otac) i prvog H (Majka). Negdje su ta dva čeda označena kao blizanci, dijete svjetlosti i dijete tame, kao npr. u ikonografiji dvojnog božanstva Horus-Set, a ponegdje kao Sin i Kćerka. Ipak, oni nisu međusobno odvojeni, te u tom smislu možemo reći da ova dva eona egzistiraju paralelno. Broj riječi Ma je 41, što sabrano (4 + 1) čini 5, broj ženskog principa, broj slova He kojem je pridodata tarot karta "Zvijezda", ali u hebrejskoj kabali broj 41 takode označava plodnost, moć, majku, a ima i značenja poput riječi GKL, "gorjeti" ili KGL, "ići u krug", upućujući na Shakti, odnosno Sekht, Skerletnu ženu, ljubavnicu Sina, njegovu "sijenku" kojoj je sva njegova moć data, što je čak vrlo očito iz aluzija na vatru (plamena, skerletna žena), krug (simbol ženskog principa) i moć (shakti).

Eoni Sina i Kćerke, tako, teku paralelno, koegzistiraju, pri čemu je Ra-Hoor-Khuit (Sin) manifestovan, a Hoor-Paar-Kraat (Kći) nemanifestovan. Seksualno spajanje sa Kćerkom/Sestrom oličeno je na Krolijevoj tarot karti XI, "Strast", u formi ljubavnog spoja Therion i Babalon i to spajanje predstavlja prevazilaženje Kćerke i njeno postajanje Majkom, Maat, pri čemu se vrši "tendencija zamjene" pri kojoj sada Sin (individualna "ja" svjest) biva potisnut u stranu, dok njegova transindividualna istinska priroda (Maat, istina) biva ispoljena, vodeći do inauguracije eona Maat o kome su pisali Kenneth Grant, Soror Nema i dr.

Možda bismo mogli reći, iako to zvuči kao spekulacija, da je ovaj eon Istine koji slijedi (Nostradamusovo hiljadugodišnje zlatno doba) svojevrstan peti eon, eon Duha, onog tzv. "petog elementa" Akashe, Duha o kojem u *Knjizi zakona* piše:

"Ovo je od 4: postoji peti koji je nevidljiv i unutra sam ja kao beba u jajetu."

Naime, dok po formuli JHVH svakom slovu odgovara po jedan od četiri klasična elementa okultizma, tu "postoji peti" koji je nemanifestovan (poput bebe u jajetu) i čija manifestacija predstavlja izbavljenje, trijumf Duha i Istine.

U klasičnoj kabali Duh je predstavljen slovom Shin (Sh) i kada se to slovo ubaci u riječ JHVH dobijemo JHShVH ili Jehešuah, ime Isus, ime hrišćanskog izbavitelja, odnosno riječ-simbol koja predstavlja oduhovljenje sirove prirode oličene sa četiri elementa, te time njeno "iskupljenje". Zanimljivo je da Kineska riječ za "duh" glasi "shen".

Ovaj peti eon je, tako, peti po brožanoj analizi, ali četvrti u nizu, jer eoni Sina i Kćerke teku paralelno i istovremeno. Kao što sam već napomenuo, eon Kćerke nije eon Maat, jer je Maat majka, već eon Ma, Kćerke koja će postati Majka.

Mogli bismo, takode, reći da Nuit (nemanifestovana istinska priroda čija je Riječ LA, ("ne", "ništa") postaje Kćerka (Ma) da bi mogla biti oplodena solarnim sjemenom Oca (Hadit čija je Riječ AL, "Bog"), koji je za tu svrhu postao Sin (Therion), da bi Kći mogla postati Maat (manifestovana istinska priroda). Na ovaj način se kompletira krivulja evolucije, od Nuit, preko Ma, do Maat. Nuit i Maat su, tako, komplementarni, bivajući aspekti istog principa.

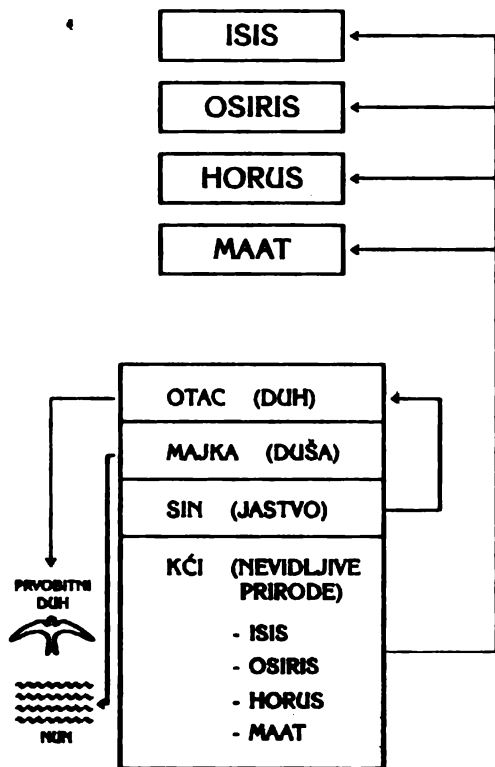
Fra. Achad je bio vrlo svjestan ovog paralelnog eona, eona Ma i o njemu je pisao kao o eonu Ma-Ion, tvrdeći da je tačan datum njegovog početka 2. april 1948.g. S druge strane, tvrdio je da Riječ eona Sina nije abrahadabra, kao što je tvrdio Kroli, već ALLALA, riječ numeričke vrijednosti 93, jednako kao i riječi Agape, Aiwaz ili riječ Thelema za koju je u *Knjizi zakona* rečeno da je "riječ zakona", ne riječ eona. Zanimljivo je da se, sasvim slučajno, riječ formula ALLALA koristi pri tzv. tehnicima Zmije i tehnicima Goluba unutar S.G.L.U.X., prilikom ulaska u onostrane sfere, dok se ista formula, ali obratno (LAALAL) koristi za povratak u uobičajeno stanje svijesti.

U mikrokosmičkom aspektu ovi se eoni mogu shvatati kao različiti aspekti bića. Svi zajedno oni čine jedno cjelovito biće sa

Staza Gnostičke Svetlosti

svojim duhom, dušom, jastvom i onim što možemo zvati *nevidljivom prirodom*, odnosno indirektnom vezom tog pojedinačnog bića sa makrokosmičkim eonima ili aspektima Božanskog koji su oličeni kao Isis, Osiris, Horus i Maat.

Kći je *kosmičko ogledalo* pomoću koga je Jastvo (istinsko biće ili Duh) svjesno svijeta ili manifestovane egzistencije.

Aspekti duše

Tako, odvajanje Duha od Kćerke čini ono što zovemo smrt ili suštinskom deidentifikacijom od aspekata manifestovane eg-

zistencije. Duša (Majka, prvo slovo He) koja čini matricu kojom se Duh uobličava i postaje *ja* ili *jastvo* tada odlazi nazad u *primalne vode* ili okean Nun iz mitologije i tamo boravi određeni period vremena, dok se Jastvo sjedinjava sa Duhom i vraća se u *prvobitni Duh* koji lebdi nad vodama, dok je zemlja, kako mit kaže, bez oblička i prazna, odnosno nema svjesnosti svijeta koja nastaje spajanjem sa Kćerkom. Začinjanjem novog ciklusa postojanja ovi razjedinjeni elementi se ponovo povezuju i tvore novo biće, uslovljavajući njegovo radanje.

Očito je da spajanje Jastva i Kćerke, odnosno Sina i Kćerke, vodi kontaktiranju i povezivanju sa makrokosmičkim eonima ili Božanstvom. Interesantno je uporediti dijagram iz ovog poglavlja sa tabelom seksomagijskih relacija unutar JHVH datom ranije i proučiti različite veze i kombinacije između ovih elemenata, što može voditi zanimljivim uvidima.

Istina, poimenice se u *Knjizi zakona* o Abrahadabra govori jedino kao o "nagradi Ra-Hoor-Khuta", odnosno u prenosnom smislu kao o "ključu rituala". Ipak, određene karakteristike riječi Abrahadabra upućuju na direktnu vezu sa "dvostrukim eonom" u kojem živimo.

To se prvenstveno odnosi na očividnu slovnu simetričnost riječi, Abra Had Abra, gdje je "abra" ponovljeno dva puta, udvostručeno u odnosu na središnju os, "Had" ili Hadit, ono što je beskonačno malo, te stoga neizmjerljivo, nesupstancijalno, ono što je suština i što strukturise amorfnu Nuit, koja je u odnosu na Hadit, tako da kažemo, isto što i meso za kosti.

Nadalje, hebrejska riječ BR znači "sin", što u kontekstu udvostručenog "abra" upućuje na dva sina, dva brata, blizance Horus i Sét, koji su, možda, oni blizanci spomenuti u *Knjizi zakona* kao:

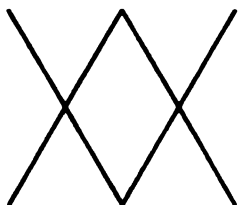
"Zdravo! vi blizanci ratnici oko stubova svijeta!"

Zanimljivo je da je broj ovog stiha 71, što je broj goluba, ali i broj kosmičke inteligencije Lam, spomenute u prethodnom poglavlju. Takođe, koji su to "stubovi" spomenuti u ovom stihu?

U kontekstu formule Abrahadabra, sinovi se nalaze oko riječi Had. Had ili Hadit bi se mogao imenovati "stubom" svijeta, s obzirom da Hadit, telemitski termin za nefizičku individuu, nelociranu u vremenu i prostoru, odnosno za ono šta mi zaista jesmo, jeste u osnovi cjelokupne egzistencije i "pridržava" je. Pominjanje stubova u množini moglo bi se odnositi na slova H i D pojedinačno, čije će specifično značenje u formuli Abrahadabra biti nešto kasnije objašnjeno.

Koncept blizanaca je jako značajan u Vudu religiji, gdje su oni poznati pod nazivom "Marassa". Osnivač "novoeonskog Vudua", američki vuduista Louis Martinie, smatra da Marassa igraju izuzetno važnu ulogu u Vuduu novog eona i njegovi rituali obavezno uključuju priziv Marassa, što je još jedno nezavisno upućivanje na vezu između "blizanaca", odnosno dvostrukog koncepta, sa eonom u kojem živimo.

Simbol Marassa se crta na slijedeći način:

SIMBOL MARASSA

Ovaj dvostruki, simetrični simbol predstavlja blizance koji nisu odvojeni, već međusobno povezani, isprepleteni, predstavljajući sve bazične dualnosti života: noć i dan, gore i dole, muško i žensko itd.

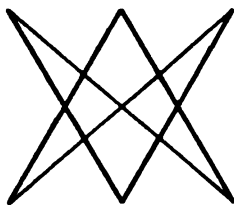
Možemo zapaziti da Kroljeva verzija simbola heksagrama, kojeg je on zvao "heksagram Zvijeri" i koji predstavlja iscrtavanje simbola šestokrake zvijezde u jednom potezu, simbolizujući tako ujedinjavanje polarnosti za razliku od klasične "Davidove zvijezde", gdje uspravni i obrnuti trougao nisu povezani, jednako kao i "Davidova zvijezda" u sebe uključuje simbol Marassa, govoreći nam dosta i o prirodi simbola heksagrama.

Ukoliko slova ABRAHADABRA, pak, postavimo na simbol Marassa, možemo dobiti shemu prikazanu na sledećoj strani.

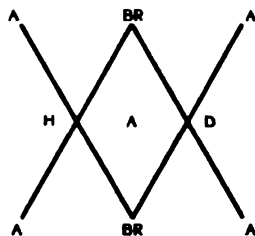
Primjetićemo da slova H i D predstavljaju tačke kontakta između blizanaca BR, predstavljenih jednom i drugom polovi-

Riječ Eona

nom simbola, što će nam biti značajno tokom pažljivog tumačenja svakog pojedinačnog slova u formuli Abrahadabra.

HEKSAGRAM ZVERI

SLOVA ABRAHADABRA NA
MARASSA SIMBOLJI

Kroli je smatrao da riječ formula Abrahadabra simbolizuje ispunjenje Velikog Djela, sjedinjenje mikrokosmosa i makrokosmosa, odnosno čovjekovo sjedinjenje sa Božanskim. Ovo je simbolizovano spajanjem pentagrama, simbola mikrokosmosa, sa heksagramom, simbolom makrokosmosa. U formuli Abrahadabra slovo A se ponavlja pet puta i njihova numerička vrijednost je takođe pet, jer je numerička vrijednost svakog pojedinačnog slova A jedan. Ovo je direktno upućivanje na pentagram, koji geometrijski čak liči na pet latinskih slova A postavljenih kružno jedno na drugo. Slova koja su preostala, ovim redoslijedom, su slova B, R, H, D, B i R, ukupno njih šest, upućujući na heksagram. Zanimljivo je da slova B, R, H, koja su unutar prve polovine riječi, čine zbir 207, što je broj hebrejske riječi AVR, "Svjetlost", dok slova D, B i R čine već sami po sebi riječ DBR, "Glas", numeričke vrijednosti 206. Ovaj heksagram je, tako, sačinjen od dva trougla, trougla Svjetlosti (ili videnja, vizije, koju svjetlost omogućava) i trougla Glasa. Zanimljivo je podsjetiti se na ovom mjestu Kroljevog čuvenog djela nazvanog *Vizija i glas* ili *Liber 418* (broj Abrahadabra), koje predstavlja njegov magijski zapis radova sa okultnim sistemom tzv. enohijanske magije, okultnim sistemom kojeg su medijumski primili i prizemili čuveni srednjovjekovni engleski okultisti Dr. John

Staza Gnostičke Svetlosti

Dee i Edward Kelly, za kojeg je Kroli tvrdio da je jedna od njegovih bivših inkarnacija.

"Vizija" i "Glas" takode, možda, upućuju na činjenicu postignuća Znanja (Gnoze koja je oduvijek povezivana sa svjetlošću, te odatle i "Staza gnostičke svjetlosti") i Razgovora sa kosmičkim inteligencijama i onostranim svjetovima, kroz proces sjedinjenja pentagrama, odnosno individualne svjesnosti i bića praktičara, sa heksagramom, simbolom Božanskog Tijela koje tvori univerzum i koji je ovdje predstavljen sa sedam planeta klasične astrologije, a čitav proces je, tako, skriven u značenju riječi formule Abrahadabra.

Ovo Božansko Tijelo je tijelo Boginje, predstavljeno beskonačnom kružnicom u svom apsolutnom smislu, a u manifestovanom vidu tijelom Sekht koje predstavlja mrežu tzv. planetarnih svjetova koje je pomoću Sekht moguće posjetiti i istraživati. Ti svjetovi su u ljudskom tijelu predstavljeni različitim čakrama, centrima moći i ona žena koja je te centre aktivirala do tog stepena da svoje tijelo može koristiti kao medijum za manifestaciju njihovih energija, u tantričkim obredima služi kao sveštenica ili *suvasini*, što na sanskritu znači *žena slatkog mirisa*.

Tokom svog okultnog rada u prvoj polovini osamdesetih, Majstor Leo je dao izuzetno značajan doprinos daljem tumačenju značenja formule Abrahadabra, povezujući pojedina slova ove formule sa čakrama, centrima moći u ljudskom tijelu, postavljajući osnovu za dublji okultni rad koji uključuje i rad sa tijelom, odnosno čovjekovom psihoenergetskom strukturom.

Naša sopstvena tijela predstavljaju onaj prvi, nama najbliži aspekt cjelokupne manifestovane stvarnosti sa kojim smo identifikovani. Zahvaljujući našoj životnoj energiji, energiji koja čini da se naše tijelo kreće, govori, diše, energiji znanom kao *chi*, *ki* ili *prana*, mi kažemo da smo živi i govorimo o osjećanju života. Zahvaljujući toj energiji, takode, naše tijelo uglavnom zadržava koherentan, prepoznatljiv oblik. Način na koji je naše tijelo strukturisano nije proizvoljan, već odslikava način na koji je strukturisan čitav univerzum, predstavljajući repliku u malom

cjelokupne egzistencije. Iz tog razloga, naše tijelo sadrži izvjesne dijelove koji su poput svojevrsnih skladišta energije, centre koji korrespondiraju sa različitim aspektima cjelokupnog univerzuma i koji kada su aktivirani utiču na tok energije u našem tijelu na vrlo specifičan način, omogućujući u kraćem ili dužem vremenskom roku postignuće promjena našeg tijela ili svijesti, ovisno od cilja našeg rada.

Klasični indijski i kineski ezoterični sistemi posjeduju vrlo precizne opise ovih različitih energetskih čvorišta u tijelu i kanala kojima su povezani i kojima kroz naše tijelo energija putuje. U jednom svom vidu ovi sistemi pomenuta znanja koriste u cilju postignuća i održanja dobrog zdravlja, kao *hatha yoga* ili kineske *chi kung* vježbe i akupunktura, dok u svom drugom vidu predstavljaju okultne discipline rada sa kundalini energijom, vatrenom zmijom, u cilju postignuća onostranih, transcendentálnih stanja svijesti i spoznaje konačne prirode stvarnosti.

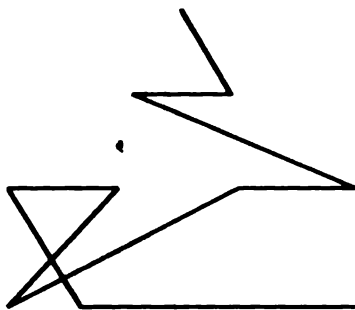
U okviru sistema "Zlatne zore" postojale su instrukcije za vježbe koje funkcionišu duž ove linije učenja, vježbe koje povezuju određene centre u tijelu sa različitim metafizičkim konceptima, konkretno sefirama Drveta života, pri čemu praktičar vizualizira datu sefiru u specifičnom regionu tijela i koristeći propisanu boju i zvuk (mantru) budi energiju latentno prisutnu u tom regionu tijela. Pored ove vrste rada sa Drvetom života preporučivana je i vježba kojom se, takode koristeći sposobnost imaginacije, energija usmjerava duž određenih pravaca u tijelu,

Sigil AA postavljen
na ljudsko tijelo

Staza Gnostičke Svetlosti

počinjući od srca, formirajući tako u tijelu sigil svetog imena Boga, AHJH, Ehejeh, što u prevodu znači "Ja jesam" i što je bazična mantra najviše sefire Drveta života, sefire Keter.

Sigil AA

Majstor Leo je na osnovu svojih uvida u misteriozni 47. stih treće glave *Knjige zakona*, objavio 1983.g. formu sigila Abrahadabra, formu koja kada se postavi na ljudsko tijelo, povezuje jedanaest energetskih centara u tijelu u jedinstven sistem i služi kao osnova tzv. "tehnike Abrahadabra" opisane u dodatku A.

U svom "kabalističkom riječniku" pod nazivom "Sefer sefirot" Alister Kroli je shematski analizirao riječ Abrahadabra na slijedeći način:

Njegovo tumačenje ove sheme jeste da ona predstavlja Horusovo oko (trokut) koje trijumfuje nad osmoglavom aždajom (dva kvadrata). Oko u trouglu predstavlja simbol svijesti, upućujući time na kreaciju, manifestaciju kojom svjenost nastaje. To je takode *vidilac*, onaj koji je svjestan, naša istinska priroda koja realno nije dio kreacije, već je njen tvorac i svjedok, bivajući izvan vremena i prostora. Ovo oko je takode simbol boga Shive, a nalazi se i u nekim pravoslavnim crkvama kao *svevideće Božije oko*.

sigil AA na
Krolijevoj shemi

Već smo pokazali da simbolizam savladavanja aždaje ili zmaja upućuje na ovladavanje kundalini, te i ovo tumačenje formule

Abrahamadabra upućuje na to da je rad sa kundalini, vatrenom zmijom, inherentan u ovoj magijskoj formuli.

Ukoliko samo malo modifikujemo Krolijevu shemu, tako da je ostavimo suštinski istom, već samo malo promijenimo formu, nalik na misteriozni savjet 73. stiha treće glave *Knjige zakona* koji kaže zalijepi listove "s desna lijevo i od vrha ka dnu, onda gledaj", te zamijenimo pozicije slova A i H s desna na lijevo na desnom kvadratu i pozicije B i D odozgo na dole na lijevom, a potom olovkom spojimo slova riječi Abrahamadabra, dobićemo sasvim tačnu formu sigila Abrahamadabra, sigila kojeg koristimo prilikom "tehnike Abrahamadabra".

Pored ovakvog rasporeda čakri, Majstor Leo u svojoj *Knjizi gnoze* preporučuje još jedan raspored, naročito relevantan za tehniku rada koju on naziva "putovanje kosmičkim tokom Abrahamadabra". U toj varijanti rada sa formulom Abrahamadabra svako pojedino slovo ove riječi postavljeno je na slijedeću poziciju na tijelu slijedećim redoslijedom:

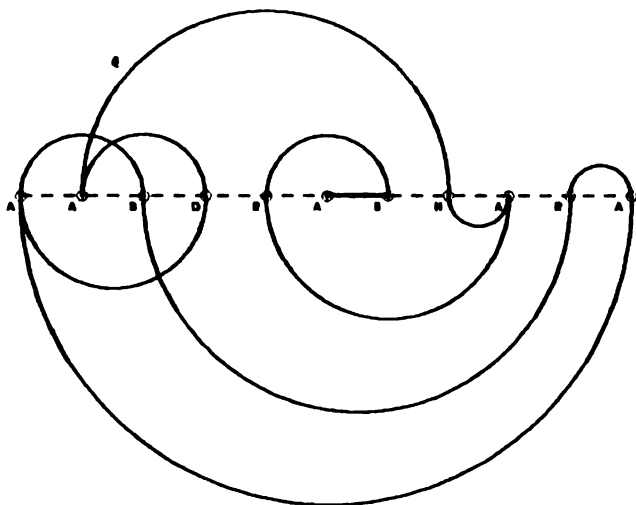
1. Kruna glave, slovo A
2. Tačka između obrva, slovo B
3. Grlo, slovo R
4. Korijen kičme, slovo A
5. Polni organi, slovo H
6. Prostata, slovo A
7. Anus, slovo D
8. Središte grudi, slovo A
9. Koljena, slovo B
10. Pleksus solaris, slovo R
11. Stopala, slovo A

U pripreмноj fazi rada praktičar, koristeći imaginaciju, cirkuliše energiju kroz ove čakre, datim redoslijedom, počinjući od krune glave i završavajući sa stopalima, što je princip vrlo sličan pridodavanju zodijskih atributa zonama ljudskog tijela, gdje Ovan (Aries) odgovara glavi, a Ribe (Pisces), posljednji zodijski znak, odgovaraju stopalima, za koje Michael Bertiaux

Staza Gnostičke Svetlosti

kaže da predstavljaju najdublje regione psihe, jednako kao što je i riba koja putuje dubinama mora, odnosno nesvjesnog.

U tehnici "putovanja kosmičkim tokom Abrahadabra", praktičar aktivira svaki centar pojedinačno, u imaginaciji putujući tokom koji se crtežom može predstaviti na slijedeći način:

Kosmički tok Abrahadabra

U *Knjizi gnoze* Majstor Leo ovako opisuje tehniku "putovanja":

"Ležite ili sjedite. Opustite se. Ponovite u sebi A i osjetite kao da ste naglo izbačeni odnekud. Nalazite se u zoni B. Odnah ponovite B i osjetite kako plovite tokom do zone R. ... Tokom vježbanja toka treba da udete u rutinu, tako da vaš tok bude, u stvari, jedna ugodna plovidba. Nema zastoja na tačkama, samo polako plovite iz zone u zonu."

Činjenica da ova tehnika u sebe uključuje i koncepte tzv. "univerzuma B", one "druge", "mračne" strane univerzuma

predstavljene zadnjom stranom Drveta života, povezuje je direktno sa okultnim radom "Manastira sedam zraka" i O.T.O.A.

Naime, inicijati IV godine okultnih studija unutar "Manastira sedam zraka" uče i praktikuju specifičnu tehniku rada sa Drvetom života koja u sebe uključuje uspon prednjom stranom Drveta, duž srednjeg stuba, prolazak na "drugu stranu" koristeći kapiju Daat, spuštanje stražnjom stranom, uspon nazad, povratak kroz Daat i spuštanje prednjom stranom Drveta nazad do sefire Malkut, imajući pri tom ukupno 16 etapa puta ili "stanica", paralelno radeći na aktivaciji odgovarajućih 16 čakri u svom tijelu.

Tehnika S.G.L.U.X. ima 11 etapa, takođe uključuje u sebe putovanje kako "univerzumom A" (prednja strana Drveta) tako i "univerzumom B" (stražnja strana Drveta), što je čini suštinski identičnom sa tehnikom "Manastira sedam zraka", iako je forma drugačija. Naime, možemo smatrati da one staze, predstavljene na donjoj polovini sheme "kosmičkog toka Abrahadabra", podrazumijevaju ulaz u sfere "univerzuma B".

Ovo nas dovodi do tačke gdje je potrebno spomenuti još jedan značajan doprinos Majstor Lea tumačenju formule Abrahadabra, a to je analiza elemenata ove formule, njih jedanaest, sa stanovišta magijskog polariteta.

Tumačenje okultne fizike jeste da svaka postojeća stvar unutar kontinuuma vremena/prostora posjeduje dvopolnost, na način sličan onome kao što parče magneta posjeduje dva pola. Naravno, energetski kvalitet o kome se govori u okultnoj fizici nije elektromagnetizam, već *chi*, *ki* ili *prana*. Ovisno o tome da li je trenutno manifestovan "+" ili "-" kvalitet određene stvari, "yin" ili "yang" aspekt, mi govorimo da je "pozitivnog" ili "negativnog" polariteta. U ovaj način sagledavanja strukture stvari nije uključen nikakav moralni smisao, te "pozitivan" ne znači istovremeno i "dobar", niti "negativan" znači "zao". To su jednostavno termini koji nam služe za opis činjenica postojanja, a bez niti jednog niti drugog, cjelokupna egzistencija ne bi bila moguća.

Tumačenje ovih činjenica egzistencije sa stanovišta ljudskog morala, dovelo je do velikih zabuna u oblasti okultizma. Tako su

Staza Gnostičke Svetlosti

drevni kabalisti, recimo, potpuno isključili rad sa "tamnom" stranom Drveta života, smatrajući njenu "negativnost", odnosno inverziju kvaliteta prednje strane Drveta, "zlom". Iz istog razloga je korištenje metoda ili simbola koji upućuju na ovu inverziju, obrtanje stvari, smatrano "crnom" i "zlom" magijom. Tarot karta XII, "Obješeni čovjek", upućuje na ovu formulu obrtanja, inverzije, a klasična tumačenja ove karte takode su vrlo loša i smatra se da u diviflaciji uglavnom nosi loša značenja.

U okviru učenja "Manastira sedam zraka", o "negativnom" polaritetu se govori kao o sili "AUB" numeričke vrijednosti 9, što je broj noći i Mjeseca, a o "pozitivnom" kao o sili "AUD" numeričke vrijednosti 11, što je po Kroliju broj sile koja teži promjeni i broj magije, te aktivne, električne sile, dok "AUR", što je hebrejska riječ za svjetlost, predstavlja njihovu sintezu i transcendenciju.

Po Majstoru Leu, prvo slovo A u formuli Abrahadabra predstavlja "ravnotežnu tačku", neutralnog polariteta, te bi mu mogli pripisati kvalitet AUR i to slovo označiti nulom.

Ostalih deset slova, elemenata, formule podijeljeno je na pet "negativnih" (-) ili "ženskih" (AUB) i pet "pozitivnih" (+) ili "muških" (AUD) slova, na slijedeći način:

slovo	A	B	R	A	H	A	D	A	B	R	A
polaritet	0	+	-	-	+	+	-	+	-	+	-

Koliki je respekt inostranih okultista za rad Majstora Lea, svjedoči i projekat nazvan "GRAIL" ili **Great Ritual Abrahadabra-Aiwass in Infinity Level**, grupni ritual čiji je autor Majstor Leo, a čiji je cilj kontaktiranje Aiwass energetskog toka koristeći sigil i tehniku Abrahadabra koji se praktikuju unutar S.G.L.U.X., koja je u zapadnim zemljama poznata kao "Gnostic Light Movement", Pokret gnostičke svjetlosti.

"GRAIL" ritual je prvi put izveden u martu 1991.g. kada je u njemu uzelo učešća više okultista iz raznih krajeva svijeta, biskupi "Latinske gnostičke crkve" (Ecclesia Gnostica Latina) iz Španije, Majstori O.T.O.A. iz USA, kao i okultisti iz Australije, Afrike, te bivše Jugoslavije.

Sušтина ovog rituala je u tome da svaki učesnik predstavlja jedan od 11 elemenata formule, jedno od 11 "slova", tako da se svi skupa povezuju u jedinstven tok Abrahadabra, prizivajući Aiwassa i koristeći u svom radu posebno pripremljeno ogledalo, drevni i izvanredni simbol zemlje onostranske, tako često korišten u okultizmu, ali i umjetnostima.

Postavljanje ovih elemenata, sigila, toka i polariteta, zajedno sa bazičnim tehnikama rada, što je Majstor Leo izložio u sedmom poglavlju *Knjige gnoze*, poslužiće nekoliko godina kasnije, kada je fra. Alha postao "veliki gnostički usmjerivač" S.G.L.U.X. i Majstor lože O.T.O.A., kao osnova za još dublju razradu ovog okultnog sistema baziranog na Abrahadabra; sistema koji se počeo razvijati duž vrlo zanimljivih seksomagijskih linija, čiju ćemo bazičnu strukturu opisati tokom daljeg teksta.

X

GRIMUAR ABRAHADABRA

"Onda je ova povučena linija ključ: onda je ovaj krug kvadriran u svom neuspjehu ključ takode. I Abrahadabra."

(Knjiga Zakona, III, 47)

U jednom svom pismu Majstoru Leu, fra. Alha piše:

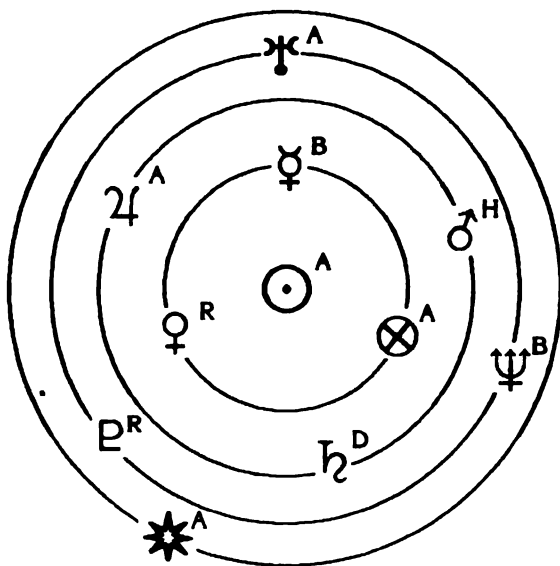
"...ušao sam u stanje meditacije u kome sam odjednom postao svjestan naše planete kao jednog u nizu sistema svjetova koji su na određeni način povezani sa Abrahadabra.... Ipak, postao sam svjestan svojevrsnog planetarnog sistema Abrahadabra koji izgleda na slijedeći način:..."

Po ovoj shemi "ravnotežno" slovo A, polariteta O, jeste poput Sunca oko kojeg rotiraju ostale "planete", ostala "slova". Te planete su rasporedene u četiri orbite koje korespondiraju sa četiri okultna elementa i četiri inicijaciona procesa unutar S.G.L.U.X.

Rekli smo da prvi inicijacioni proces podrazumijeva kreiranje magijske persone, koje se može poistovjetiti sa procesom radanja, inkarnacije, te time sa procesom KREIRANJA ILUZIJE. To je u magijskom smislu inkarnacija magijskog bića inicijata,

Grimuar Abrahamadabra

njegovo PRIZEMLJENJE. Ovaj proces, kome odgovara okultni element Zemlja, poistovjećen je sa prvim orbitalnim prstenom koji čine Merkur, Venera i Zemlja, planete uma, osjećanja i tijela. Planet Zemlja ovdje simbolizuje konačnu materijalizaciju, prizemljenje, inkarnaciju i u ovom kontekstu zanimljivo je podsjetiti se drevne okultne teorije po kojoj je Zemlja jedino mjesto u Univerzumu na kome je moguće ostvariti duhovni razvoj, te da se i bogovi i anđeli moraju inkarnirati na Zemlji u ljudskom obliku da bi se mogli vratiti Bogu. Drugim riječima, nakon odvajanja od Sunca, središnjeg planetarnog tijela koje zauzima centralno mjesto u mnogobrojnim religijama, sa nivoa Merkura i Venere biće se mora inkarnirati na Zemlji prije nego bude u stanju krenuti ka postignuću svjesnog jedinstva sa Apsolutnim, sa krajnjom Stvarnošću koja je izvan iluzije i postojanja i nepostojanja.

Planetarni sistem Abrahamadabra

Nakon što se biće inkarniralo ono mora proživjeti život sa kojim se identifikovalo. To je proces ŽIVLJENJA ILUZIJE koji karakteriše življenje igre života, igre koja u sebe uključuje različite ciljeve i prepreke, uvijek sa nepotpunim znanjem o prirodi životne igre, jer ona tek onda postaje moguća. Ukoliko biste igrali šah i imali pri tom potpuno znanje o tome šta će naš protivnik da uradi, igra onda ne bi bila moguća. Ono što je bitno za ovaj, drugi inicijacioni proces kome odgovara okultni element Voda, jeste aktivno učešće u životnoj energiji Univerzma, koja je u svojoj osnovi seksualna energija, te bavljenje seksualnom energijom na bilo koji način koji karakteriše ovaj nivo. Na neinicijacijski način to je standardna, više ili manje obimna seksualna aktivnost koja se na kraju svodi na trošenje energije i stvaranje poroda, novih tijela u kojima se inkarniraju nova bića koja su okončala proces I. U inicijacijskom smislu, to su procesi seksualne magije koji se odnose na alhemijsku transmutaciju životne energije i njeno usmjeravanje ka cilju ispunjenja svrhe života, jedinstva sa Apsolutnim. Ovaj planetarni krug čine planete Mars, Jupiter i Saturn, čiji će značaj u magijskom, posebno seksomagijskom smislu, postati jasan nešto kasnije.

Trećem planetarnom krugu pripadaju Uran, Neptun i Pluton. Ovaj krug odgovara procesu PREVAZILAŽENJA ILUZIJE i njemu je pridodat okultni element Vazduh. Ovaj proces karakteriše sve veće deidentifikovanje od različitih aspekata života, odnosno Iluzije. Naime, nakon što su se životni procesi, karakteristični za II proces, u dovoljnoj mjeri ispunili, slijedi proces deidentifikacije praćen sve većim stepenom jedinstva sa Božanskim. Za razliku od I procesa gdje Merkur, Venera i Zemlja karakterišu LJUDSKI um, osjećanja i tijelo, dotle Uran, Neptun i Pluto karakterišu BOŽANSKO tijelo, osjećanja i um, ovim redoslijedom. Na ovom stepenu inicijet PREVAZILAZI život, ulazi u sve dublje stanje spoznaje i jedinstva sa Božanskim, ostavljajući iluziju Života iza sebe, postajući time *sannyasin* ili onaj koji se odriče života, prema hinduističkoj terminologiji. Ovo u sebe uključuje misteriju smrti, jer smrt predstavlja fun-

damentalnu deidentifikaciju od života, a na koji način smrt jeste kapija vječnog života, kako kažu mnoge religije, postaje jasno nakon razmatranja četvrtog, posljednjeg orbitalnog kruga planetarnog sistema Abrahamadabra.

Četvrti planetarni krug čini samo jedna planeta, bolje rečeno zvijezda, koja u ovom sistemu nosi ime Had. Ova planeta odgovara procesu bivanja IZVAN KRUGOVA VREMENA I PROSTORA, kojem odgovara okultni element Vatra, gnostička Pneuma, plamen iz kojeg nastaje Univerzum. Ovo je nivo bivanja iznad iluzije i Života i Smrti. Ovo je onaj nivo koji je Hrist postigao svojim vaskrsnućem, jer je ovo stepen VASKRSNUĆA U ČETVRTOJ DIMENZIJI. U Tibetanskoj tantri ovo je postignuće imenovano sticanjem "duginog tijela", besmrtnog tijela od svjetlosti, a u S.G.L.U.X. se kaže da je to nivo "igre nakon igre". Drugim riječima to je postignuće istinske besmrtnosti, kada je biće u potpunosti realizovalo svoje Božanstvo i ispoljava ga u potpunosti. Gledano po sastavnim elementima, slovima, riječi Abrahamadabra, vidimo da samu riječ možemo podijeliti na tri dijela, ABRA, HAD i ABRA, što dobiva sasvim posebno značenje kada u tumačenju ove formule iskoristimo pomenutu korespondenciju slova sa planetama. Prvo ABRA sačinjeno od Sunca, Merkura, Venere i Zemlje simbolizuje LJUDSKI duh, um, osjećanja i tijelo, a drugo ABRA u formuli predstavljeno Uranom, Neptunom, Plutonom i Hadom simbolizuje BOŽANSKO tijelo, osjećanja, um i dušu. HAD koje se nalazi u središtu (Mars, Jupiter, Saturn) opisuje kontakt i procese koji se dešavaju u kontaktu između ljudskog i božanskog. Čitava formula, tako, jeste opis onoga što se dešava kao posljedica kontakta između dva pola, između JA i NE-JA, između Duha i Duše, između Čovjeka i Boga, pri čemu su H, A i D tri tačke, tri gune indijske filozofije ili sumpor, živa i so alhemije, koji oličavaju proces ove božanske igre ili lile.

Posmatrajući sa stanovišta prvog slova formule kao polazne tačke, onda je čitav proces predstavljen putovanjem od Sunca do tajanstvenog SUNCA IZA SUNCA, mistične Zvijezde koja je po

Jungovim *Sedam propovjedi mrtvima* "...istinski čovjekov Bog". Bit tog procesa leži u transformaciji ljudskog u božansko, a ključevi za tu transformaciju skriveni su u misterijama centralna tri elementa formule koji čine riječ HAD.

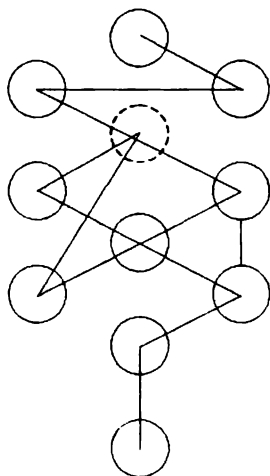
Iz prethodnog poglavlja vidimo da slovu H (planeta Mars) odgovaraju polni organi, dok slovu D (Saturn) odgovara anus, kada je u pitanju korespondencija čakri ljudskog tijela i elemenata formule Abrahama dabra. Polni organi i anus po hinduskoj tantričkoj tradiciji pripadaju pet organa akcije, zajedno sa ustima, rukama i nogama i imaju posebno istaknuto mjesto u tehnikama buđenja kundalini, aktiviranja primalne životne energije, shakti. Nadalje, u kineskoj ezoteričnoj tradiciji, prvenstveno Tai či kung sistemu, voljne kontrakcije polnih organa i anusa, čak pojedinih dijelova anusa, koji je u Či kung-u podjeljen na pet dijelova, imaju za cilj buđenje i usmjeravanje Či energije duž akupunkturnih meridijana ili energetskih kanala. Kontrakcije ovih organa pomažu primalnoj životnoj energiji koja je akumulirana u donjem dijelu stomaka da se podigne uvis, prvenstveno duž centralnog energetskog kanala koji se poklapa sa kičmenim stubom i dosegne mozak, te tamo stimulise i probudi cerebralne okultne centre čija aktivacija rezultuje proširenjem svjesnosti i sticanjem okultnih znanja.

Najviši okultni centar koji biva dosegnut ovim usponom primalne životne energije vrlo je često simbolički predstavljen zvjezdom, koja je, opet, sa svoje strane često simbolički povezana sa dušom, božanskim i sl., sjetimo se samo Betlehemske zvijezde i sličnih koncepata. Očito je da D i H elementi formule igraju centralnu ulogu u dosezanju ovog okultnog centra, što je proces premještanja fokusa bića sa ega (Sunce) na "ni ego ni ne-ego" (Sunce iza Sunca ili Zvijezda), dok preostalih sedam elemenata predstavlja medufaze ovog procesa, sedam "vremenskih stanica" ili postaja. Sjetimo se sedam čakri, sedam crkvi, sedam nebesa itd.

U središnjoj riječi formule, Had, slovo A korespondira sa planetom Jupiter, najvećom planetom sunčevog sistema koja je na izvjestan način i fizičko težište istog tog sistema, a takode

korespondira i sa prostatom, odnosno donjim stomakom. Najpreciznije govoreći, korespondira sa tačkom koja se nalazi oko četiri prsta ispod pupka, tačkom koja je **FIZIČKO TEŽIŠTE** našeg tijela i koja je u Či kung sistemu znana kao Dantien centar, glavno skladište životne energije čovjeka i glavni energetski centar tijela na kojim počinje i završava svaki rad na ovladavanju životnom energijom. Znanje o važnosti ovog energetskog centra široko je rasprostranjeno istokom ne samo u ezoterijskim tradicijama, već ima konkretnu primjenu i u vježbanju borilačkih vještina kao što su Vu šu, kineski boks, te aikido i sl. U tibetanskom tantričkom sistemu Sri Simhe životna energija se kroz udah koncentriše u ovoj tački, a potom podiže središnjim kanalom sve do srca, što je interesantno ako se prisjetimo da u vježbi cirkulacije energije po Abrahamadabra mi energiju takode podižemo uvis do srčane čakre, nakon što smo je doveli u Dantien, pa potom anus.

Iz svega rečenog očito je da formula Abrahamadabra u sebi sadrži tajne buđenja kundalini, vatrene zmije, te da korespondencija Abrahamadabra sa vatrenom zmijom nije ni najmanje slučajna. Dapače, da priroda zvjeri 666 jeste kundalini, odnosno vatrena zmija, odnosno Abrahamadabra ili Abraxas, može se zaključiti i kada sigil Abrahamadabra postavimo na dijagram Drveta Života.

Staza Gnostičke Svetlosti

Zbir svih sefirota Drveta koje sigil zauzima plus broj jedanaest za Daat, koji je takođe uključen u sigil, iznosi 666! Kabalistička identifikacija Abrahadabra sa Therionom 666 je više nego očita.

U planetarnom sistemu Mars i Saturn očito igraju značajnu ulogu, bolje rečeno glavne uloge u pozorišnoj predstavi ovog okultnog učenja. U egipatskom panteonu to su Horus i Set, bog svjetlosti i bog tame, čija interakcija dovodi do buđenja energije i dosezanja zvijezde koja je u Egiptu identifikovana sa Siriusom, kao što seksualno sjedinjavanje goluba i zmije porada zmaja koji u plamenu uzlijeće u nebo, zmaja po kome je imenovana cijela jedna staroegipatska okultna tradicija, drakonijanski kult.

Priroda Horusa je PROJEKCIJA energije, a Seta ASIMILACIJA energije, kao što se probudena energija u polnim organima (Horus) kontrakcijom anusa (Set) USISAVA u centralni energetski kanal i usmjerava uvis. Atribucije Marsa i Saturna (Horusa i Seta) polnim organima i anusu može voditi zanimljivim okultnim analizama različitih vrsta snošaja kakvi postoje među ljudima, te u operacijama seksualne magije, posebno kada obratimo pažnju na to da je planet Venera pridodata području grla, znači jednjaka i usta. Tako nas klasična vrsta vaginalno-vaginalnog odnosa upućuje na aktivnost Marsa-Marsa i DUALNU prirodu Marsa, koji može biti i muška i ženska planeta. Mars u svom muškom aspektu povezan je sa arterijskom krvlju i falusom, a u svom ženskom aspektu sa menstrualnom krvlju i vaginom. Ovdje je odnos "zatvoren" u sferi elementa H formule i područje polnih organa i predstavlja "uobičajenu" seksualnu aktivnost onih koji su okončali proces I razvoja (inkarnacija, odnosno kreiranje iluzije) i održavaju ga ovom "H" aktivnošću. Međutim, zanimljivo je zapaziti da oralni odnos predstavlja aktivnost Marsa i Venere, a analni Marsa i Saturna (Horusa-Seta), što može predstavljati ključ za tumačenje i razumijevanje tako česte upotrebe ovih vrsta seksualnog odnosa u okultnim radovima različitih pojedinaca i grupa.

U okultnom sistemu Majkla Bertioa često se govori o "crvenom zraku" i "crnom zraku" ili "radu crvenog hrama" i "radu crnog hrama". U svojoj osnovi to je identično sa radom H i D elementa, pri čemu je boja H elementa ipak skerletna, iako se u početku mislilo da je crvena, a boja D elementa crna. Ova dva elementa na izvjestan način predstavljaju produženje ili dinamički aspekt prvog i poslednjeg A formule koje čine Sunce i Sunce iza Sunca, drugim rječima dvojni zvjezdani sistem poput Siriusa predstavljen slovima A i A ili Argentum Astrum, "Srebrna zvijezda". Božanska forma prvog A (Sunce) jeste Ra-Hoor-Khuit, a zadnjeg A (Zvijezda) Hoor-Paar-Kraat, dok su njihove pripadajuće boje zlatna i srebrna. Očito je, tako, da Set aspekt dvojnog božanstva Horus-Set više inklinira Zvijezdi (Sirius) i božanskoj formi Hoor-paar-kraat-a, čiji je broj 718, dok Horus aspekt (Heru-Ra-Ha, čiji je broj 418) više inklinira Suncu i božanskoj formi Ra-Hoor-Khuit.

Postoji jedna druga magijska formula od izuzetnog značaja koja je u direktnoj vezi sa gnozom formule Abrahamadabra, a to je formula LASH TAL. Na jedan određen način, dvostrukost formule Abrahamadabra, kao "dvostrukog štapa moći" ili shakti, jeste dualnost Sunca i Zvijezde, prvog i zadnjeg A formule. Kabalistički posmatrano, Sunce može biti predstavljeno formulom AL (Bog), a Zvijezda formulom LA (ne, ništa), dok između njih vibrira vatrena zmija probudena radom "crvenog i crnog hrama" čija je kabalistička formula ShT, forma Seta, ime sačinjeno od hebrejskog slova Shin koje znači "zub" i simbolizovano je vatrom i slova Tet koje znači "zmija" i simbolizovano je astrološkim znakom Lava. Zajedno, oni tvore LA-ShT-AL, formulu koja opisuje tok vatrene crvene zmije, koja oscilira između dva pola, pola bića i ne-bića, Sunca i Zvijezde itd, upućujući na učenje drevne gnostičke sekte Perata koji su obožavali zmiju i učili da ona posreduje između Boga i ljudi, neprekidno održavajući svu stvorenu egzistenciju, istovremeno omogućujući ljudima da dosegnu božansko. Perati su zanimljivi, između ostalog i zato jer u svom učenju nisu posjedovali uobičajenu koncepciju demijurga,

zlog tvorca i nižeg boga koji vlada svijetom, tako uobičajenu za najveći broj gnostičkih sekti tog vremena. Očito je da je zvijezda ta koja je cilj uspona zmije, kao što su stari Azteci identifikovali Kecalkoatla, pernatu zmiju, sa zvijezdom Danicom, iako mi danas znamo da se radi o planeti, a ne zvijezdi. Nisu li, možda, "Sunce, Snaga i Vid, Svjetlost", koji su u *Knjizi Zakona* obećani za "sluge Zvijezde i Zmije", nagrada za one koji primjene formule LASH TAL i Abrahadabra u cilju dosezanja onog tajnog, a vječito prisutnog okultnog izvora identifikovanog sa jednom zvijezdom, zvijezdom koja je dom Aiwassa kao "glasnika Hoor-paar-kraata", božanske forme koja odgovara toj zvijezdi i zadržem A u formuli Abrahadabra?

Na vrlo mističan način formula LASH TAL uključena je u konstrukciju magijskog Hrama koji se može načiniti na osnovu podataka sadržanih u grimuaru ovog okultnog sistema, upućujući na proces invokacije Shakti ili Sekht na zapadu Hrama, te usmjerenje te energije pravolinijski na istok, gdje se Sekht vjenčava sa svojim suprugom Ra-Hoor-Khuit, koji je glavni inicijator u Hramu, bivajući prethodno uravnotežena kroz uticaj Maat. Potom, kroz djelovanje Horusa-Seta ili "rad crvenog i crnog hrama" energija može biti usmjerena ka postignuću zvijezde, čiji se uticaj spušta u samo središte Hrama, *dantien* u ljudskom tijelu, odnosno oltar u spoljašnjem Hramu. U konstrukciji samog Hrama, inače, koristi se pet karata Kroljevog Tarot špila, "Strast", "Eon", "Uravnoteženje", "Luda" i "Sreća" i slučajno je otkriveno da njihov zbir iznosi 360, što je broj stepeni punog kruga, te time i cjelovitosti i upotpunjenja, dok je takođe otkriven i određeni tajni krst u ovom krugu kojeg čine Sekht (Shakti) i Maat, upućujući na ime Sekh-Maat ili Sekhmet. U Hramu se takođe nalaze i dva stuba, jedan crveni i jedan crni, koji predstavljaju uticaje crvenog i crnog zraka, odnosno Marsa i Saturna, Horusa i Seta, između kojih se nalazi Oltar, a prilikom rituala inicijacije inicijiat, slično kao u Redu "Zlatna Zora".

Formula Abrahadabra sa svojim planetarnim korespondencijama opisuje cjelovit proces ličnog i duhovnog razvoja, proces

podijeljen u četiri osnovne etape, nivoa, te jedanaest podnivoa ili "stepenova". Nivo I kojem pripadaju Sunce, Merkur, Venera i Zemlja i koji odgovara procesu kreiranja iluzije, posvećen je radu sa individualnim umom, osjećanjima i tijelom u smislu disciplinovanja, razvoja i čišćenja istih. Priroda ovog rada punopravno može dati svoje ime ovom I nivou kao nivou PURIFIKACIJE koji se može zvati i PROCES ČIŠĆENJA. Dok prvom stepenu, stepenu Neofita, pripada planet Sunce i na izvjestan način simbolizuje izlazak inicijata iz tame (0^0) na svjetlost (1^0) i u sebe uključuje obavezu da inicijat počne sa redovnom i ozbiljnom spiritualnom praksom, dotle na stepenu Zelatora, kojem pripada planet Merkur, počinje rad na čišćenju i disciplinovanju svog uma vježbama koncentracije, određenih formi meditacije i sl. Stepenu Praktikusa i planet Venera uključuju rad na emocijama, snovima i praksama devocije, dok se na stepenu Filozofusa, planet Zemlja, očekuje da inicijat ovlada okolnostima svog svakodnevnog, materijalnog života i počne da radi sa svojim tijelom.

Temeljno ovladan program rada koji sačinjava ovaj I nivo, proces u S.G.L.U.X., trebao bi omogućiti vrijednom praktičaru zavidan stepen vladanja nad svojim umom, osjećanjima i životnom energijom, kao i povećano ispoljavanje sposobnosti da svoj svakodnevni život živi na uspješan i ispunjavajući način. Sa planetom Zemljom, po ovom simboličkom sistemu, uistinu je kompletiran jedan ciklus, jedan krug, te ulazak u proces II i time dublje sfere okultnog rada, podrazumijeva jedan sasvim poseban kvalitativni skok. To je u prelaznoj fazi između I i II procesa da inicijat može proći ceremoniju inicijacije. Istina, ceremonija inicijacije je dostupna i ranije, onim praktičarima koji su pokazali dovoljan stepen napretka i zrelosti, tako da eventualno može biti radena već na 1^0 , stepenu Neofita. Pažljivi čitalac će primjetiti da se u ovoj ezoternoj strukturi od jedanaest planeta ne spominje Mjesec. To je zato što Mjesec, prije svega, nije planeta, ali njegov okultni uticaj je prisutan u ovoj shemi na jedan sasvim poseban način. U formuli Abrahamadabra Mjesec je lociran u neposrednoj blizini Zemlje, između Venere i Zemlje, a tjelesni centar koji mu

Mesec

je pridodat jeste zatiljak, tačka koja se nalazi tačno ispod lobanjske kosti. Pozicija Mjeseca u ovoj shemi je poput svojevrсне kapije, prolaza u svijet manifestacije iz noumenalnog i obratno, iz svijeta manifestacije ili fenomenalnog u svijet noumenalnog. Očito je, tako, da je pozicija Mjeseca u ovoj shemi slična poziciji Daata u kabalističkom Drvetu Života, čak se ponegdje Daat smatra formom Mjeseca ili tamnim Mjesecom.

U I procesu, procesu kreiranja iluzije, odnosno inkarnacije, faza Mjeseca odgovara periodu zrenja ploda u materici majke tokom devet mjeseci, nakon čega se biće rada, inkarnira na Zemlji. U smislu energetskih, tantričkih vježbi ovaj je tok predstavljen spuštanjem energije iz krune glave u korijen kičme, njeno prizemljenje koje se ostvaruje prolaskom kroz kapiju na zatiljku, čakru Mjeseca. Kao mentalna vježba čitav ovaj tok I procesa dat je u nizu sedam Tarot karata kroz koje meditant prolazi u imaginaciji, identifikujući se sa likovima na tim kartama. Naravno, iako je mentalna vježba sa kartama potpuna u samoj sebi, dotle je prizemljenje energije u korijen kičme samo uvod za nastavak tehnike čiji je konačni cilj buđenje i podizanje Kundalini, koristeći već pomenuti "rad crvenog i crnog hrama".

Tarot karte koje se koriste u ovoj mentalnoj vježbi zvanog "Meditacija kreacije" jesu "Sunce", "Davo", "Mag", "Kula", "Carica", "Mjesec" i "Univerzum", ovim redoslijedom.

Zainteresovani praktičar treba da izdvoji ove karte i njihovim zadatim redoslijedom ih posmatra dok ne bude u stanju da ih u imaginaciji što bolje vizualizira i predstavi. Potom neka zatvori oči i meditaciju nastavi na slijedeći način:

Vizualiziraj ispred sebe Sunce sa karte "Sunce" i postepeno se identifikuj sa njim. Budi ta beskrajna, topla svjetlost koja se širi kroz prostor. Onda odluči da zauzmeš oblik, da imaš obličje. Postani jarac sa karte "Davo". Potom odluči da preuzmeš ljudsko obličje. Osjeti kako te štap sa krilatom kuglom na vrhu, koji se nalazi ispred lika jarca na karti, sve više privlači, dok se ne povratiš ka njemu i postaneš mag sa karte "Mag", privezan za taj štap. Osjeti svoju želju da postaneš meso, da se rodiš, želju koja je, zapravo, seksualna želja, želja za ONIM DRUGIM, suprotnim polom. Osjeti kako ta želja sve više i više raste dok na kraju ne eksplodira u prizoru karte "Kula" koja odjednom zauzima čitav prostor, ispunjava ga plamenom i potom nestaje, ostavljajući iza sebe prizor karte "Carica". Obrati pažnju na stomak carice u kome se nalazi plod. Osjeti privlačenje tom stomaku sve dok se odjednom ne nadeš u njemu, u fetalnoj poziciji i u potpunom mraku. Osjeti da si u stomaku carice. Obrati pažnju na tamu oko sebe i zapazi kako nazireš prizor sa karte "Mjesec". Postani skarabej na dnu karte i kreni kanalom između dvije kule, osjeti kako izlaziš u svijet. Kada prođeš između kula osjeti da si napolju i pogledaj u prizor karte "Univerzum". Obrati pažnju na bezbroj zvijezda oko tebe. Jedna od njih je Sunce. Kreni ka Suncu, a onda zapazi malu plavu planetu Zemlju kako se okreće oko Sunca. Kreni ka planeti, udi u njenu atmosferu, puštaj se do svog grada, kuće, sobe, sve dok ne udeš nazad u svoje tijelo i povратиš svijest u svojoj neposrednoj okolini.

Nakon što je ovaj niz karata dobijen kao rezultat istraživanja strukture formule Abrahamadabra, otkriveno je da zbir brojeva ovih karata iznosi 93, a zbir njihovih pripadajućih hebrejskih slova 706, što se može tumačiti i kao zbir 700 (Set, Otac) i 156 (Mabalon, Majka), što je poslužilo kao kabalistički dokaz ispravnosti tumačenja i procesa S.G.L.U.X. kao procesa inkarnacije.

Sa ulaskom u II proces inicijati stiče pravo na naziv adepta. U Krolijevom sistemu A. A. ovo je podrazumijevalo postignuće tzv. "Znanja i razgovora Svetog Andela Čuvara", a isto podrazumijeva i u S.G.L.U.X, mada se mora ukazati na mnoge pogrešne koncepcije koje postoje u vezi ovog inicijatičkog stepena. U okultnom smislu, postignuće ovog "znanja i razgovora" nije identično sa iskustvom prosvjetljenja (ili *kensho*, kako se zove u tradiciji zen budizma), mada zadatak svakog inicijata II procesa treba biti postignuće što dubljeg stepena prosvjetljenja bilo kojim poznatim metodama koje daju mogućnost za to, bilo da je u pitanju intenziv prosvjetljenja Čarlsa Bernera, *vichara* meditacija Ramane Maharišija ili *zazen* praksa zen budizma. To postignuće, takode, nije nešto što je u vezi sa nesvjesnim ili podsvjesnim inicijata. Sveti Andeo ili Genij, kako su ga zvali u "Zlatnoj zori", jeste ona specifična forma božanskog u kojoj se božansko razotkriva toj posebnoj individui. To je ona tačka na kojoj si ti kao ti, čitaoče, u najbližem dodiru, najbližem kontaktu sa Apsolutnim i koje predstavlja tvoju ličnu, specifičnu kapiju, prolaz, kojom ćeš kontaktirati onog Božanskog Drugog, te samog sebe ispoljiti kao božanskog. Ime tog Genija je specifična formula tvoje Istinske Volje u svom statičnom aspektu, a postoji i druga dinamička formula koja nije Ime Andela već Riječ Volje ili Teleme koje opisuje tajni okultni metod tvog postignuća Apsolutnog. Kontakt sa Genijom je kontakt sa nagual aspektom svoje ličnosti, da se poslužimo Kastanedinim riječnikom i taj kontakt omogućava sticanje znanja ili Gnoze direktno iz srži svog sopstvenog bića, bez potrebe za oslanjanjem na spoljne autoritete, osim u smislu provjere i razmjene informacija. Taj kontakt i njegovo produbljivanje vodi razotkrivanju svoje specifične okultne sudbine u kosmičkim razmjerama i stvaranju svog sopstvenog ličnog magijskog sistema u kome je svako od nas neprikosnoveni vladar. Ovaj proces učenja svoje magijske sudbine i sredstava za njeno ispunjenje je zadatak svakog Manjeg Adepta (Adeptus Minor), dok je zadatak svakog Velikog Adepta (Adeptus Major) ispunjenje te sudbine i potpuna kontrola nad svojim magijskim sis-

temom. Adeptus Major je, u punom smislu te riječi, vladar svog magijskog univerzuma, ustoličen na oltaru od zlata, u samom središtu svog savršeno postavljenog i uravnoteženog magijskog kruga.

Dok stepenu Adeptus Minor odgovara planet Mars, stepenu Adeptus Major odgovara planet Jupiter, te centralno slovo A formule i čakra Dantien, sve upućujući na ravnotežu, centriranost i ispunjenje. Sa stepenom Adept Exempt ulazimo u ono doba života kada je život već prilično ispunjen, kada je karijera ispunjena, djeca su odrasla, život zadovoljno proživljen i kada centralni smijer života postaje sve veće i veće predavanje Apolutnom. Adept Exempt počinje da se postepeno ODRIČE života, te tako i svoje pozicije onoga koji pomoću svoje volje sve stvari u svom magijskom univerzumu drži pod kontrolom. Planetarni atribut ovog stepena je Saturn ili Set, a boja crna. Konačni čin deidentifikacije, odricanja, uvodi ga u stepen Majstora Hrama i III proces S.G.L.U.X., što je u kabalističkom sistemu imenovano "prelaskom bezdana", a odlična ilustracija istog je i *chod ritual* tibetanskog tantrizma.

Dok smo rekli da je bit I procesa ČIŠĆENJE, dotle je bit II procesa PROSVJETLJENJE ili ILUMINACIJA. Činjenica je da je iskustvo prosvjetljenja, *kensho*, stabilnije i dublje do onog stepena do koga su um, osjećanja i tijelo osobe očišćeni od različitih vrsta mentalnih, emotivnih i tjelesnih toksina. Iz tog razloga su ova dva procesa rada blisko povezani. Bit III procesa je TRANSFORMACIJA. To je onaj proces čiji je cilj sve veća i veća transformacija bića inicijata u božansko. Transformacija tijela u Božansko ili Dugino Tijelo, osjećanja u Božanska Osjećanja, uma u Božanski Um. Hrišćanski misterij transsubstancijacije, pretvorba hljeba i vina u tijelo i krv Hrista, simbolička su predstava ovog procesa čija je apoteoza u postignuću besmrtnosti ili transcendiranosti i života i smrti. Ovim procesom razlika između inicijata i njegovog Genija postaje sve manja i manja, ono što ih odvaja sve tanje i tanje, dok se na kraju ne zapitamo nisu li taj inicijat i Genij zapravo jedno isto?

U savremenom svijetu ove tehnike transformacije znane su kao TANTRA ili OKULTIZAM. Jedan od razloga za generalno nerazumevanje ovih praksi leži i u činjenici da se radi o praksama bitnim za jedan sasvim određen period života i da su zasnovane na uslovu da su procesi I i II, procesi ČIŠĆENJA i ILUMINACIJE, dovoljno duboko ispunjeni da bi tehnike TRANSFORMACIJE mogle dati zadovoljavajući efekat i uistinu podržati kretanje individue^{ka} jedinstvu sa Apsolutom. Lako je zaključiti da u okultizmu nema ničega ako zaključujemo na osnovu frustriranog tinejdžera koji bježi u dim tamjana uvijek kada treba da obavi neki posao u kući, ali to ne bi bilo ispravno zaključivanje, jer je bazirano na pogrešnim premisama. Kada je neko do zadovoljavajućeg stepena očistio svoj um, osjećanja i tijelo, kada je dovoljno duboko prosvijetljen u pogledu sebe, života i drugih, onda tehnike tantre i okultizma mogu uistinu da se pokažu kao ključevi "vječnog života", ali teško da će njihov puni značaj i smisao da se razotkrije dok neko nije u dovoljnoj mjeri ispunio i proživio svoj život. Da bi se znale ove stvari nije neophodno biti starac sa dugom sijedom bradom i trideset godina pustinjačkog života iza sebe. Razumijeti ovaj tok čišćenja, iluminacije i transformacije, te četiri procesa razvoja (ovdje dodatno podijeljenih u 11 stepenova po formuli Abrahadabra) mogu pomoći svakome, bez obzira na stadijum života, da odredi svoje mjesto u shemi stvari i podrži rad na onom aspektu ličnog razvoja koji je za njega najbitniji u tom trenutku.

Na kraju, želio bih u tabelarnoj formi prikazati Grimuar Abrahadabra, na način sličan onome kako je Kroli uradio u knjizi 777. Sličnost između riječi "Grimuar" i "gramatika" ili "grammar" je vrlo očita i upućuje nas na to da je grimuar, zapravo, gramatika jednog okultnog sistema. Ako okultni sistem shvatimo kao formu jezika (vidi poglavlje 1) onda će nam smisao grimuara biti sasvim jasan. On nam pomaže da elemente sistema povežemo na ispravan način, stvarajući tako koherentno "razumljive rečenice". Elementi ovog grimuara klasifikovani su po 11 elemenata formule Abrahadabra, dovodeći u liniju sve one elemente povezane sa jednim slovom formule.

GRIMUAR ABRAHADABRA

(Broj pored slova označava njegov redosljed u formuli)

SI..	ČAKRA	POL	NETA	PROSTORA	PLA TAČKA	STEPEN INICIJACIJE
A ¹	kruna glave	0	Sunce	jug		1 = 10, Neofit
B ²	treće oko	+	Merkur	jugozapad		2 = 9, Zelator
R ¹	grlo	—	Venera	jugoistok		3 = 8, Practicus
A ²	korjen kičme	—	Zemlja	zapad		4 = 7, Filosofus
H	polni organi	+	Mars	zenit		5 = 6, Adeptus Minor
A ³	prostata	+	Jupiter	sjeveroistok		6 = 5, Adeptus Major
D	anus	—	Saturn	nadir		7 = 4, Adeptus Exemptus
A ⁴	srčana čakra	+	Uran	istok		8 = 3, Magister Templi
B ²	koljena	—	Neptun	sjever		9 = 2, Magus
R ²	plexus solaris	+	Pluton	sjeverozapad		10 = 1, Ipsisimus
A ³	stopala	—	Had	centar		1 = 0, Argentum Astrum

	TAROT	DRVO ŽIVOTA	BOJA	
A	Luda, Univerzum	Keter	△	zlatna
B	Mag, Eon	Hokmah	△	crvena
R	Prvosveštenica, Sunce	Binah	▽	oranž
A	Carica, Mjesec	Hesed	▽	žuta
H	Zvijezda, Car	Tifaret	♋	skerletna
A	Hijerofant, Kula	Hod	♀	zelena
D	Ljubavnici, Davo	Daat	⊖	crna
A	Kočije, Vještina	Geburah	▽	plava
B	Strast, Smrt	Necah	▽	indigo
R	Pustinjak, Objješeni čovjek	Jesod	△	ljubičasta
A	Sreća, Uravnoteženje	Malkut	△	srebrna

} JA
 } MI
 } DRUGI

PRIČA O ZVIJEZDI

Ovo je priča o jednoj Zvijezdi. Poput one što mudrace odvede do drevnog Betlehema da ničice padnu pred lice Istine Isusa Hrista. Priča o Zvijezdi ka kojoj hitamo po ljestvama od snova, istkanih u trenucima sreće i mira dok gledamo u draguljno noćno nebo. Priča o Zvijezdi Muza koja nas inspiriše za let do Neba i dalje, priča o zovu divljine, opjesmama Bogova i tišini Mudrosti.

Ne znamo gdje je, zato je i tražimo, zato jedni stvaraju jer pokušavaju da je vide, drugi stvaraju jer su je našli. Ali svi putuju, iako to mnogi ne vide. U beskrajnu Univerzuma, u dubinama znanim samo bogovima, nedostupnim ljudskom biću, ona sjaji u miru, tiho, i zove. Zove ka nečemu zaboravljenom ovdje na Zemlji, zove kao ptica što cvrkuće kraj spavača, pozivajući u novi dan. Pod njenim svjetlom mutna sjećanja počinju dobijati neki nejasan, maglovit oblik. Treba se probuditi. A Sunce već izlazi.

Vidio sam sliku dugokose djevojke na vjetru. Njena kosa se presijavala u rano jutro, na mahove mi oblijećući oko lica. No, i pored sve njene ljubavi za mene nisam je mogao poljubiti. Trebam je prvo uhvatiti za kosu, inače, moja Sreća ode.

Kada mudraci ugledaše sjajnu zvijezdu nad svojim glavama kako ih zove da je slijede, oni pohitaše. Na tom putu ne pitaš Zašto. Jer, nije li rečeno, nije li nam ista ta zvijezda jednom rekla: "Ako volja staje i više Zašto, prizivajući Razlog, onda volja staje

Priča o Zvijezdi

I ne čini ništa. Ako snaga pita Zašto, onda je snaga slabost." Ali kad stigoše do Betlehema, lice obasjano svjetlom odnese i umor i bol, tada su, na kraju, mogli dati i zadnje što su imali, poklone što su čuvali sa sobom.

Bezimena si Zvijezdo! I ma kako te zvali nećemo imenima nikada doprijeti do tebe same. Ali ćeš ti strijelama ljubavi za tebe i dalje pogadati naša srca i zvati nas k tebi, u zaboravljena neba gdje govorismo zaboravljenim jezikom, na brda obasjana svjetlošću na koje naše oči nose tamno sjećanje. Želio bih znati tvoje pravo ime, da te zovnem, ovako, dok osjećam tvoje zrake kako me grle, jer ti si ušće mora u koje se ja, rijeka, ulijevam. Kličem: "Radi šta ti je volja i to neka bude čitav zakon" i mogu da osjetim tvoju radost, jer "Ljubav je zakon, ljubav pod voljom."

Da, ovo je priča o jednoj zvijezdi. I mi zaista ne znamo gdje je, ali i samo naslućivanje je to koje nosi radost. Ponekad se zapitam nije li tako da se mi samo gubimo u naslućivanju, ali jednom, znam, zraci zvijezde što zove istini opet će me obasjati i u tišini ja ću znati. Kada postajem veliki kao kosmos, kad osjećam kako nestajem u tmuni prostora, tad dišem zvijezde, ali ona, čuvar, samo ostaje mirno svijetliti, dok je ja sve više razumijevam, svjetionik Univerzuma!

Njene lijepe riječi čitavog života će brujati u mojim ušima, jednostavne kao i ona sama, kao i Istina.

"Svaki muškarac i svaka žena jeste zvijezda."

Pa, opet, nije to ni muško ni žensko, nije to zvijezda ONA niti svijest ON, već sve to i još malo više. Zato si, zvijezdo, bezimena ma koliko se trudili ispravno govoriti jezikom zemlje. Kada se osjetim moći ćemo progovoriti na onom drugom, starom jeziku bez ograničenja. "Ima uspjeha", biću sretan.

Njeno postojanje je postojanje istine, njen zov je zov ka izgubljenom i zaboravljenom domu, njeno svjetlo je put kojim koraćamo.

Njen broj je 11, njen broj je 418, njen broj je 93!

Njena riječ je ABRAHADABRA!

Njen zov je:

"K meni! K meni!"

TEHNIKA ABRAHADABRA

DIO I

1. Visoko iznad glave vizualiziraj svjetlosni izvor u boji usijanog gvožđa, približno narandžastoj boji.

2. Podigni stisnutu šaku uvis, iznad glave i ispruži kažiprst tako da uroni u ovaj svjetlosni izvor. Vibriraj: ABRAHADA-BRA.

3. Spuštaj kažiprst do čela, vizualizirajući kako iz svjetlosnog izvora izvlačiš traku u skerletnoj boji (crveno ljubičasta boja) i dodirujući čelo vizualiziraj tu kuglu u skerletnoj boji vibrirajući slovo A.

4. Nastavi da vučeš traku do lijevog ramena, tu takođe vizualiziraj kuglu i vibriraj slovo B dodajući palac kažiprstu, tako da rame sada dodiruješ sa dva prsta.

5. Nastavi da vučeš traku do desnog ramena, vizualizirajući kuglu i vibrirajući slovo R, dodajući srednji prst palcu i kažiprstu, tako da rame sada dodiruješ sa tri spojena prsta .

6. Vuci traku do lijevog kuka i tu vibriraj slovo A, vizualizirajući kuglu.

7. Vuci traku do polnih organa i tu vibriraj slovo H.

8. Vuci traku do desnog koljena i tu vibriraj A.

Dodatak A

9. Vuci traku unutrašnjom stranom desne butine do prepona, zamisli kako svjetlosna traka prolazi kroz tijelo i izlazi na stražnjici, na anusu, tu vizualiziraj kuglu kao i ranije i vibriraj slovo D.

10. Vuci traku od stražnjice do desnog kuka i vibriraj slovo A.

11. Od desnog kuka vuci traku do lijevog koljena i tamo vibriraj slovo B.

12. Vuci traku skerletne svjetlosti do članaka na stopalima i tu vibriraj slovo R.

13. Dodirni zemlju i zamisli kako se traka svjetlosti od članaka spušta ispod zemlje i tamo formira zadnju kuglu svjetlosti, te vibriraj slovo A. Potom se uspravi.

DIO II

1. Sada svo vrijeme stojiš uspravno, ruke su uz tijelo.

2. Vizualiziraj ispod stopala kuglu skerletne boje. Vibriraj slovo A. Potom vibriraj ABRAHADABRA zamišljajući kako se iz svih uglova kosmosa u ovu kuglu ulijevaju trake svjetlosti, energije, ispunjavajući je magijskom moći.

3. Vizualiziraj kuglu na mjestu članaka i vibriraj slovo R.

4. Vibrirajući slovo A vuci u imaginaciji traku svjetlosti iz kugle ispod stopala (kugla A) u kuglu koja obuhvata članke.

5. Vibriraj slovo B vizualizirajući kuglu u lijevom koljenu.

6. Vuci traku svjetlosti iz članaka u ovu kuglu vibrirajući slovo R.

7. Vibriraj A vizualizirajući kuglu na desnom kuku.

8. Vuci traku svjetlosti iz lijevog koljena do desnog kuka vibrirajući B.

9. Vibriraj slovo D vizualizirajući kuglu u anusu.

10. Vuci traku svjetlosti do anusa iz kugle na desnom kuku vibrirajući A.

11. Vibriraj A vizualizirajući kuglu u desnom koljenu.

Staza Gnostičke Svetlosti

12. Vuci traku iz anusa do desnog koljena vibrirajući D.
13. Vibriraj H vizualizirajući kuglu na mjestu polnih organa.
14. Vuci traku svjetlosti iz desnog koljena do polnih organa vibrirajući A.
15. Vibriraj A vizualizirajući kuglu u lijevom kuku.
16. Vuci traku svjetlosti iz polnih organa do lijevog kuka vibrirajući slovo H.
17. Vibriraj R vizualizirajući kuglu u desnom ramenu.
18. Vuci traku iz lijevog kuka do desnog ramena vibrirajući slovo A.
19. Vibriraj slovo B vizualizirajući kuglu u lijevom ramenu.
20. Vuci traku iz desnog do lijevog ramena vibrirajući R.
21. Vizualizirajući kuglu na čelu i vibriraj slovo A.
22. Vuci traku svjetlosti iz lijevog ramena do čela, vibrirajući B. Potom još jednom vibriraj A, koncentrišući se na kuglu na čelu i, na kraju, vibriraj ABRAHADABRA vizualizirajući svih 11 kugli svjetlosti i trake koje ih povezuju.

TELEMITSKA VERZIJA RITUALA PENTAGRAMA

1. Okrenut istoku uradi **VJEŽBU KRSTA**. Zamisli iznad glave moćan izvor tople bijele svjetlosti. Ispruži ruku sa stisnutom pesnicom uvis i potom ispruži kažiprst tako da uroni u tu svjetlost. Spusti kažiprst do čela zamišljajući kako pri tome vučeš traku svjetlosti naniže i dodirni čelo vibrirajući **AL**.

2. Nastavi da vučeš traku svjetlosti do svojih polnih organa i tu vibriraj **SATAN**.

3. Dotakni svoje desno rame i tu zamisli kuglu svjetlosti i vibriraj **MÁ**.

4. Vuci traku svjetlosti do lijevog ramena, vizualiziraj kuglu svjetlosti i vibriraj **PAN**.

5. Vizualizirajući kompletan krst prekrsti ruke na grudima i vibriraj **TAU**.

6. Uradi **ZNAKE OTVARANJA**: ruku ispruženih ispred sebe učini gestu kao da razmičeš zavjese, pa potom desnim kažiprstom

daj znak tišine, odnosno desni kažiprst stavi na donju usnu. Potom isto učini iza leđa, kao da si leđima okrenut zavjesama koje razmičeš i učini gestu tišine lijevim kažiprstom.

7. Okreni se na jug i uradi dio I tehnike Abrahadabra. Potom učini znake otvaranja kao i ranije i uradi dio II tehnike Abrahadabra.

8. Okreni se na istok i vizualiziraj na svom čelu pentagram Zemlje sa kružićem u sredini. Uradi znak Ulazećeg u imaginaciji bacajući pentagram u prostor ispred sebe i vibriraj THERION. Potom uradi znak Tišine desnim kažiprstom.

9. U smjeru kazaljke okreni se na sjever, uradi sve isto, ali vibriraj NUIT. Potom desnim kažiprstom probodi pentagram kroz kružić i povuci liniju svjetlosti na istok, povezujući pentagrame na sjeveru i istoku.

10. Nastavi kretanje na zapad, uradi sve isto, ali vibriraj BABALON, pa poveži ovaj pentagram sa onim na sjeveru.

11. Nastavi kretanje na jug, tamo opet uradi sve isto, ali vibriraj HADIT, pa poveži ovaj pentagram sa onim na zapadu.

12. Okreni se sjeverozapadu i podigni ruke uvis sa dlanovima okrenutim naviše i vibriraj ABRAHADABRA, pa IO PAN. Potom vibriraj ABRAHADABRA zamišljajući kako se bijela svjetlost spušta tvojim tijelom od glave do stopala slijedeći putanju sigila Abrahadabra, kao u tehnici Abrahadabra. Potom okreni dlanove naniže i spusti ruke do visine kukova, opet vibriraj ABRAHADABRA i IO PAN, pa vibriraj ARBADAHA-RBA (Abrahadabra čitano od nazad) vizualizirajući kako se svjetlost sada podiže od stopala do glave istom putanjom kao u tehnici Abrahadabra.

13. Okreni se sjeveru. Lijevim kažiprstom ucrtaj u taj već postojeći uspravni pentagram novi *obrnuti* pentagram Vazduha, probodi lijevim kažiprstom u kružić u sredini ovako dobijenog pentagrama u pentagramu i vibriraj NUIT. Potom učini znak Tišine, pa gestu Puella, vibrirajući IO PAN.

14. Okreni se na jug. Tu uradi sve isto, ali crtaj pentagram Vatre, vibriraj HADIT i učini gestu Puer. Kada si učinio gestu

Dodatak B

Puer i vibrirao IO PAN zamisli kako iz ispruženog palca lijeve ruke izlazi zrak bijele svjetlosti, poput laserskog zraka i pogada kružić u sredini dva pentagrama. I dalje držeći ovu sliku u umu okreni se suprotno od kazaljke na satu na istok, zamišljajući kako ova dva pentagrama na jugu i istoku povezuješ trakom bijele svjetlosti, za razliku od svih ostalih linija i pentagrama koje si vizualizirao u plavičastoj boji.

15. Kada si stigao na istok prestani da stojiš u gesti Puer, crtaj obrnuti pentagram Zemlje, vibriraj RA HOOR KHUIT i čini gestu Vir. Naravno, uvijek nakon crtanja pentagrama i vibriranja činiš znak Tišine, a tokom svake geste vibriraš IO PAN.

16. U smjeru suprotnom od kazaljke na satu okreni se na zapad. Tu činiš sve isto, ali crtaš obrnuti pentagram Vode, vibriraš HOOR PAAR KRAAT i činiš gestu Mulier.

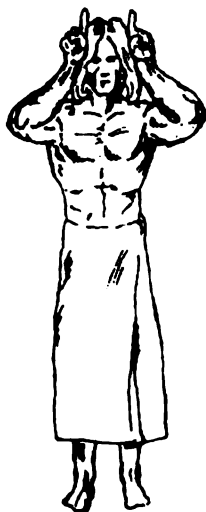
17. Nakon ovoga ispruži ruke u stranu, tako da tijelom činiš znak krsta i vizualiziraj čitav svoj magijski krug, sve pentagrame u pentagramima i krug koji ih povezuje. Vibriraj PRO MU IUNGES, OPISO MU TELETARHAI, EPARISTERA DAJIMON, EPI DEKSIA SUNOHES. OKO MENE PLAMTE MOĆNI PENTAGRAMI, U SREDIŠTU BLISTA HEKSAGRAM.

18. I dalje okrenut zapadu uradi vježbu krsta kao i na početku. Potom uradi ZNAKE ZATVARANJA. Prvo raširi ruke i zatvori zavjesu iza sebe i učini znak tišine lijevim kažiprstom. Potom zatvori zavjesu ispred sebe i učini znak tišine desnim kažiprstom.

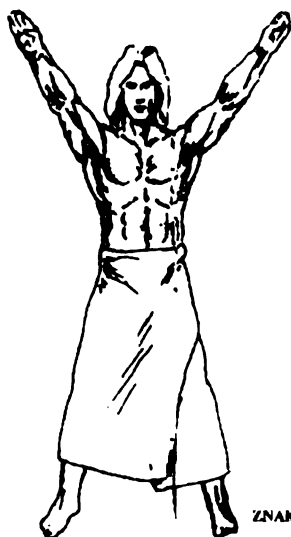
19. Okreni se na sjever i uradi dio I tehnike Abrahadabra. Uradi znake zatvaranja kao i na zapadu, pa potom dio II tehnike Abrahadabra.

ZNAK PUER

ZNAK VIR

ZNAK MULIER

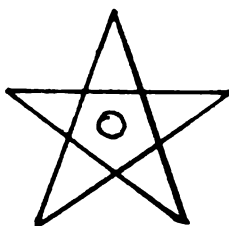
Dodatak B

ZNAK TĚLNĚ

ABRAJADABRA

PENTAGRAM

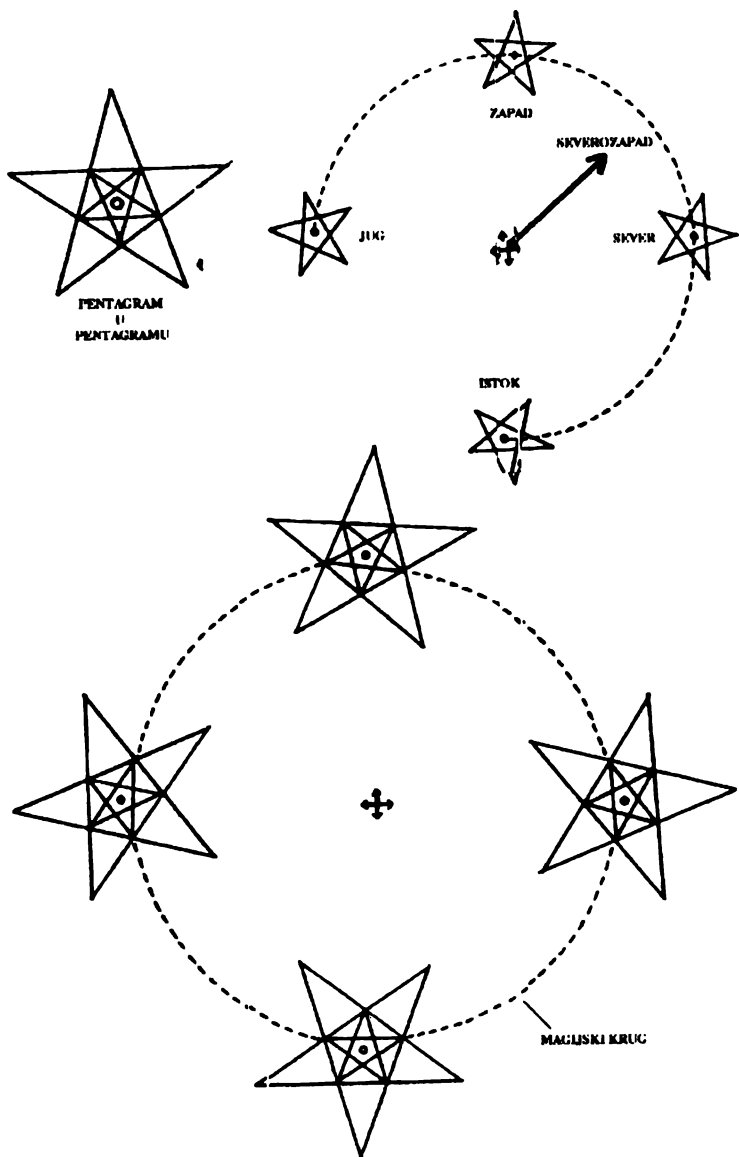

ZNAK ULAZEČEG

ZNAK PUELLA

Staza Gnostičke Svetlosti

TEHNIKA ZMIJE

1. Uradi ritual pentagrama iz dodatka B do tačke 18.

2. Okreni se sjeveru i sjedi ili leži u udobnoj poziciji, ali tako da kičma, vrat i glava budu u pravoj liniji. Vizualiziraj na sjeveru veliki pentagram u pentagramu sa krugom u sredini. Zamisli kako krug u sredini oživljava i postaje *kapija* kroz koju ti možeš proći u onostrane svjetove.

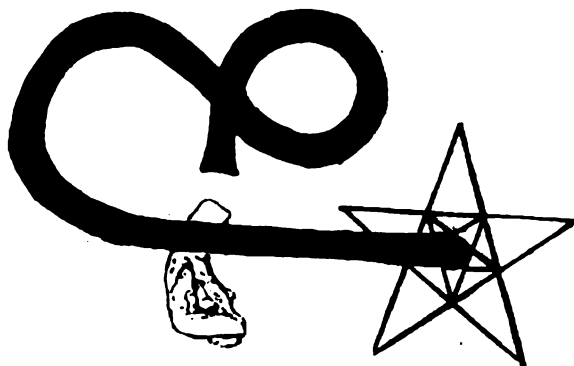
3. Sada vizualiziraj kako iz kruga izlazi cijev i uvija se u oblik kao na slici, sve dok svojim otvorom ne stane iznad tebe.

4. U sebi vibriraj ili reci AL, osjećajući kako si *ovdje*, na zemlji. Potom vibriraj ili reci LA osjećajući kako te cijev usisava i kako ulaziš u nju. Poput zmije sikći SSSSS prolazeći kroz kanal, uvijajući se dok prolaziš kroz njega i *postajući* zmija. Uživi se u identifikaciju sa zmijom, tako da kada dođeš do kraja kanala i prođeš na drugu stranu, budeš u liku zmije. Kada dođeš na drugu stranu još jednom ponovi LA i kreni u istraživanje unutrašnjeg svijeta u koji si stigao. Znači, formula za ulazak je AL LA SSSSS LA.

5. Kada želiš da se vratiš ponovi LA osjećajući da si u svijetu Zmije. Potom reci AL osjećajući kako te kapija kroz koju si ušao usisava i vraća u cijev. Puštaj zvuk HHHHH vraćajući se kroz

Staza Gnostičke Svetlosti

kanal, uvijajući se i poprimajući iznova ljudsko obličje. Kada izadeš iz kanala i vratiš se u svoje fizičko tijelo još jednom vibriraj ili reci AL, osjećajući da si ponovo na zemlji. Tada ustani i završi ritual pentagrama, tačke 18 i 19. Znači, formula za povratak je LA AL HHHHH AL.

TEHNIKA GOLUBA

1. Uradi ritual pentagrama do tački 18 i 19. Okreni se jugu i sjedi ili leži tako da vrat, kičma i glava budu u pravoj liniji.

2. Vizualiziraj veliki pentagram u pentagramu sa krugom u sredini. Zamisli da taj krug oživljava i postaje kapija, kao i u tehnici Zmije. Potom vizualiziraj kako iz kruga izlazi pravolinijska cijev pravo do tebe, tako da kroz nju možeš da gledaš u svijet sa druge strane.

3. Vibriraj ili reci AL i osjeti da si na zemlji. Potom vibriraj ili reci LA i zamisli kako te ova cijev usisava, tako da ulaziš u nju. Vibriraj ili reci HRILIU, sa naglaskom na slovu R, zamišljajući kako velikom brzinom letiš ka izlazu iz kanala preuzimajući obličje ptice, bijelog goluba. Kada se nadeš na drugoj strani, u

Dodatak C

obličju goluba, još jednom vibriraj ili reci LA. Znači, formula ulaska je AL LA HRILIU LA.

4. Kada poželiš da se vratiš vibriraj ili reci LA, osjećajući da si u svijetu Goluba. Potom *odmah* reci HRILIJU, sa naglaskom na slovu J, istovremeno se vraćajući u kanal, prolazeći nazad kroz njega i preuzimajući ljudsko obličje. Stigao si tačno do izlaza iz kanala. Tu vibriraj ili reci AL, u potpunosti bivajući u ljudskom obliku. Vrati se sasvim u svoje fizičko tijelo i još jednom vibriraj ili reci AL osjećajući da si se vratio na zemlju. Znači, formula izlaska je LA HRILIJU AL AL.

5. Ustani, okreni se na zapad i završi ritual pentagrama, tačke 18 i 19.

U rukama vam je možda najznačajnija knjiga iz područja *gnostičkog okultizma* napisanih na našem jeziku!

Staza gnostičke svetlosti nam otkriva misterije jednog od danas najzanimljivijih okultnih sistema, koji je privukao pažnju mnogih poznatih svetskih adepata okultne nauke.

Knjiga nas uvodi ne samo u osnovne elemente i postavke sistema po kojem nosi ime, već i u osnovne principe nastanka i konstrukcije magijskih učenja. Autor opisuje istoriju učenja savremenih gnostika, obrazlaže osnove seksomagijskih praksi i daje mogućnost sticanja ličnog iskustva kroz nekoliko meditativnih i ritualnih tehnika.

Vrednost praktičnih vežbi opisanih u ovoj knjizi potvrdio je čuveni američki Adept Majkl Bertio (učitelj Ž. M. Slavinskog u jednom periodu). Naročito je zanimljiva povezanost sistema *Staze gnostičke svetlosti* sa radom i učenjem Alistera Kroulijem, te onih savremenih okultista koji su bili ili još uvek jesu inspirisani Kroulijem. To su, pre svih ostalih, Kenet Grant (vođa tiftonjanskih O.T.O.-a), Majkl Bertio, zatim Prvosveštenica Maatianske ere Soror Nema (ranije znana kao Andahadna) i Dr. Manuel Lamparter (španski okultista, ranije vođa svetskog O.T.O.A.).

Staza gnostičke svetlosti predstavlja uistinu sveže i inspirativno delo, koje po prvi put na našem jeziku izlaže osnove i učenja visoke magije jasnim i direktnim jezikom, potvrđujući da znanje u ovoj knjizi ne dolazi iz već poznatih literarnih izvora, već unutrašnje riznice *okultnog Univerzuma*, riznice utemeljene na izvorima *večnog Znanja* i ispoljene preko jednog živog i aktivnog okultnog Reda.

